

EX
LIBRIS
—
VERNON
WATNEY

Ex Libris
JOHN LANDWEHR
Voorschoten

STC 13582

✓ Quite perfect, having the genuine, rare leaf of *Latin* *versus* by J. Guterus
and the Post. Refais, 31/1000

This copy has the entire contents of the original manuscript, containing the Post
Præfatio, which was most carefully assembled in all the MSS. copies inserted
into the original.

Added at the end a laudatory poem on the House of Orange by
Hugo Grotius.

John Landwehr

Pro Christo et Patria
dulce perieculum et in
Morse Vita.

Audi uocem de caelo di-
centem mihi, scribe, Beati
mortui qui in Domino moriuntur
Ad modo iam dicit Spiritus
requiescant a laboribus suis
Apoc. 16 & 17

HEROLOGIA
 ANGLICA
 HOC EST
 CLARISSIMORVM
 ET DOCTISSIMORVM
 ALIQVOT ANGLORVM
 QVI FLORVERVNT AB ANNO
 CRISTI .M.D. VSQ' AD
 PRESENTEM ANNVVM
 M.D.C.XX
 VIVAE Effigies Vitae et elogia
 Duobus tomis
 Auctore. H. H. Anglo Britanno :
 Impensis Crispini Pascae Calcographus
 et Jansoni Bibliopola
 Amstelredamensis.

CLARET FINEST

ET DOCTISSIMO

ALDO T. ...

...

...

...

...

...

...

AVGVSTISSIMO PO-
TENTISSIMOQVE MO-
NARCHÆ.

IACOBO,

D. G.

BRITANNORVM IM-
PERATORI:

MAGNÆ BRITANNIÆ GAL-
LIAE ET HIBERNIAE REGI, FIDEI VERÈ
CATHOLICAE ET APOSTOLICAE
DEFENSORI, &c.

NEC-NON,

VIRGINIÆ, BERMVDÆ, NOVÆ
ANGLIÆ ET ALIARVM INSVLARVM IN
AMERICA LEGITIMO REGI:

H. H.

MAIESTATI EIVS HVMILIMVS
AC FIDELIS SVBDITVS, HANC HERŒOLOGIAM
ANGLICAM, QVAM HVMILLIME AD PE-
DES Mis. SVÆ PROVOLVTVS,
DICAT DEDICAT CON-
SECRET Q.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

ALCOB

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

ALCOB

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

H. H.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

Vidquid est in orbe, florem non diu servat suum.
Aut sinistris obsolescit aerepente casibus,
Aut senet sensum absque sensu, dum niger fiat cinis.
Sola virtus Martialis, sola virtus Pallados,
Crescit ævo grandiori, despuitque obliviam
Temporum; ac loco hoc vel illo, luce gaudet perpete.

Quod si eam favente sculptor luce quis adspexerit;
Non modò hoc loco vel illo luce gaudet perpete,
Occupat totum sed orbem sempiterno sidere.
Ergo mactè mens Hollanda! mactè Passæi manus,
Quas jugo uno copulavit Sudor atque Industria!
Arte vestrà heroa virtus totius Britannia,
Et sago & toga celebris ante plura sæcula,
Iam resurgit de sepulcris, jam redit clarum ad diem:
Iam relinquit insularum maximam; jam orbis vias
Lustrat utriusque cunctas, major invidentia:
Quaque pergit, omnium implet corda veris gaudijs,
Aque plausuum fragore totus aër percalet.
Ante cunctas, inque amore est, inque honore, Virginis
Alma Iacobi imago, imagoque alma Elisæ ducis.
Astra ceteri videntur; Sol hic, illa Cynthia est.

I. Gruterus.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines.]

PRÆFATIO,

Ad

SPECTATOREM

PIVM ET AD HVMA-

NISSIMVM LECTOREM.

Vum (candide spectator , & Christiane Lector) Divinae glorię illustratio, ad quam nati & renati sumus , singularum nostrarum actionum scopus & terminus esse debeat, ipse Christianorum minimus, sæpius & seriò mecum cogitans, quantopere Deum Opt. Max, contaminatè & incompositè vivendo offenderim ; & imprimis cupiens aliquid publicè in posterum præstare, quod in summi numinis Honorem & Ecclesię emolumentum cederet, Deum Mundumq; testor , me non reperisse qua commodiore & magis compendiaria via illud efficerem quam si *Anglorum Heroum*, Martyrum & aliorũ expressos vultus & vivas *EFFIGIES* orbi Christiano proponerem. Etenim , aliquot horum Domi Belliq; Nobiles fuerunt ; pleriq; autem eorum perinsignes sacri Euangelij Assertores, & invicti adversus Synagogam Romanam pugiles & Antagonistæ extiterunt. Tales inclyta & beata nostra *Anglia* produxit, Et hij (prout ex *ξιογραφία* eorum liquidò constabit) non solum sapientiæ, Eruditionis; Pietatis et Fortitudinis, laudibus inclaruerunt, sed etiam, (quod nostris Adversarijs os obstruit) bonis operibus, et charitatis fructibus abundarunt.

Et quamvis multis retro sæculis in nostra Natione non defuerint, celebres viri & locupletissimi testes, qui in nocte & picea Papatus caligine lumen dederunt, nominatim *Gyraldus Nigellus*, *Neckhamus*, *Sevallis*, *Baconthorpius*, *Mapus Alexander Theologus*, *Killingtonus*, *Hampolus*, *Armachanus*, *Badovardinus*, *Abe- lard: Guil. de S^{to}. Amore*, *Grosthedus*, *Epūs Lincol- niensis*, ab omni laude felicior *Wickleffus*, *Rex Alpbre- dus*, *Humfredus Dux Glocestriæ*, *Capgravus*, *Orlaeus*, *Galfredus Chaucerus* pœta decantatissimus, *Baconus Sco- tus*, *Ockamus*. *Gorranus*, *Lyra*, & alij permulti ferè innumerabiles: Qui omnes non veriti sunt nec dubita- runt, (teste ipso *Wiclero*, teste *Baleo*, teste & doctiss^o. *Ldur: Humfredo*) ore vel scriptis scelera & luxum Ro- manensium, Monachorum, Fraterculorum, missaticor- um, in Theatrum proferre; Tamen, his prætermis- sis, recentiores tantum-modò selegi et delibavi, quorum, (maximam partem) temporibus Regum *HENRICI Oc- tavi*, *EDOVARDI sexti*, *REGINAE MARIAE* (nimi- um amaræ) imprimis vero Regnante *ELIZABETHA* Heroidum Phœnice, et sempiternæ memoriæ Regina, vel nos vel Patres saltem nostri vidimus et cognovimus, aut eos videre et cognoscere potuimus, et quorum bona pars his Halcyoneis diebus Salomonis Nostri *IACOBI* Monarchæ potentissimi, et ad Antichristi (ut confidi- mus) exitium suscitati, fœliciter et dulcissimè in Domino obdormierunt.

Huc accedit, quod finitimæ Gentes et Regiones quæ vultus et Effigies Popularem suorum doctissimorum expreserunt, mihi prælucent; et eminentissimè *Iaco- bi Verheideni* delineatio, seu *μορφολογια*, mihi exemplo est:

est: nã sic inscribitur, *Præstantium aliquot Theologorũ qui Romanum Antichristum præcipuè oppugnarunt Effigies & Elogia*, in ære elegantissime incisæ ab industrio viro *Henrico HONDIO*: Hujus ordinem & formam sum alaqua-
tenus imitatus, ut, transmarinæ Provinciæ & Regionis vivos Nostratium optimè meritorum, tam Procerum & virorum genere Nobilium, quàm Episcoporum & Pastorum vultus, quos nondum nisi ex auditione, fama & scriptis viderunt aut cognoverunt, coram contemplari possent.

• Tertiò, huc adductus sum, ut splendorem et Nostratium Herõum et Athletarum Religiosissimorum res præclare gestas per breviter exponerem, propterea quod, quasi obiter et in transcurso aliquot terras Papismi peste infectas pervagatus, et aliquid commemorabile et laude dignum in illis invenire enixus; tamen nihil in eorum Templis & in universa istorum Sacrificulorum Colluvie, vel auribus vel oculis percepi, præter illas variegatas & auro-rigentes *Sacerdotum Copas*, Fulgidas *Thensas*, artificiosissima *Pigmenta*, *Vexilla*, *Cruces*, *Crucifixa Simulachra*, pomposas clamoriarum *Litaniarum Solennitates*, illusorias *Indulgentias*, sphærulas *Preparatorias*, *Candelas*, *Lampades*, *Chrismata*, canora & aures-permulcentia-*Organa*, *Pneumatica*, *Campanas*, *Choros*, (modulorum solertiam et crebritatem) demurmurationes *Confessionum*, *Pater-Noster*, *Ave-Maria*, ad ravim repetita, propriorum Corporum *flagellationes Baaliticæ*, *Iejunia* superstitiosa, *vigilias*, *Obsequij*, *paupertatis* & *coelibatus vota*, *Exorcismorum* ludibria, *Unctiões*, *Miracula* commētitia, vel plane diabolica; *Secularium*, *Iesuitarum*, *Fraterculorũ*, (albatorum, atratorum cœ-

fiatorum) lana-linoq; variè contextas tunicas; nihil de-
niq; conspicatus sum præter Virgines Vestales, seu *Mo-
nachus, Capucinos, Anachoretas*, & miscellaneam Comi-
carum & Mimicarum gesticulationum turbam, nugas
planè Apinasq; : Vidi inquã, & Istorum deliria sum de-
miratus, vidi, & cœcitatem sum miseratus; vidi, & non
ferendam Idolomaniam detestatus: Et ne vivam, si quip-
piam notavi, prædicabile, spirituale aut Divino cultui
conveniens.

Proinde, egomet (pro meo modulo & in magna ad-
miniculatorum penuria) Hanc Rhapsodiam, ad Numinis
æterni gloriam, & Patrię utilitatem operosè contexui.
Quem inchoatum laborem si superstes ad optatos exitus
perduxero, me beatum judicabo.

Vt autem majus & melius Opus in commune bo-
num parturiam & pariam, tuas, (pie Spectator & amice
Lector,) ferventes & frequentes Preces imploro, & sup-
plex peto, ut meam Opellam in mitiorem partem inter-
preteris: Vale.

POST-

*Suppressed
front leaf*

POST-PREFATIO, SEU
COMMONEFACTIO SPEC-
TATORIPIO, LECTORI
CANDIDO CENSO-
RIQUE ÆQVO.

Oc̄ti, dilecti, pijq̄: En vobis delineatas *Angli-
canæ Gentis Heroum Effigies*, quas curavi
(quod maximè potui) ut ab ipsis illorum vivis
jmaginibus oleo depictis effingerentur: una
cum succincta vitarum suarum historia, quæ collegi &
conquæsi ex ipsis VERITATIS visceribus in Mun-
di Theatrum produco, non spectandi solum gratiâ (cùm
puerorum sit nuda oscilla, seu imagunculas attonitè in-
tueri) nedum superstitioso affectu ullo: Papistæ enim ca-
nonizatorum sacrificulorum suorum *Icones* retinere
solent inuolatas, sed etiam idq̄, imprimis, ut illorum pi-
am memoriam illustremq̄; famam immortalitati com-
mendarem, defunctosq̄; quodammodo a mortuis excita-
rem, & illis quandam vitam infunderem. Neque tamen
dicti illius immemor, *S^ci. Augustini* in libris suis de Civi-
tate Dei: *Sepulchrorum memoria magis est vivorum conso-
latio quàm defunctorum utilitas*. Deniq̄; ut ipse hæc vivo-
rum simulachra intuitus, & virtutibus jam defuncto-
rum notatibus Deum Opt. Max. gloria afficias, prop-
ter tam eximios & salutare administratos. The-
ologorum autem & Scriptorum vitis utcunq̄; a me deli-
neatis Catalogum & quasi Commentariolum quod-
dam singulorum Librorum & Tractatum ab ijs con-
scriptorum sive Anglicè sive Latine editorum subjeci
& subjunxi.

Sed fortasse aliquis vestrum excipiet (vos autem *quoslibet*
populares meos alloquor) superesse complures alios per-
excellentes viros natione Anglos qui in hoc album re-
ferri possent: Concedo id quidem, sed in veras illorum

Effigies non potui incidere : falsas autem & adulterinas Picturas in omnium conspectum proferre nolui : Huc accedit, quod destinatum & mihi propositum numerum, complevi. Neque vereor affirmare hos ipsos quos exhibui intra Centenos annos proximè elapsos in Natione nostra longè excelluisse. Nihilominus, si quâ in re deliquerim, vel minus exquisitè quid descripserim, quod non adeo repugnanter agnoscam, ad tuam, benevole Lector (Spectatorq;) facilem & candidam Censuram confugio, unde in proposito meo confirmabor, & postea omnium aspectui iudicioq; exponam, consimiles virorum præstantium atq; etiamnum in nostra Gente superstitū *Effigies*, quibus sapientiores, doctiores, prudentiores, nulla ætas vidit. Et hoc sanè opus parturio, jamq; in manibus habeo. Iterum valete.

ADMONITIO AD LECTOREM.

Existunt sanè aliquot Europei & hodierni Scriptores, historici, Chronographi, qui sunt meritissimo reprehendendi & graviter exagitandi, imprimisq; duo nostrates : Quorum alter, in aperto Atheismo, mollitie & luxu florè ætatis suæ consumpto, jã in grandiore ætate, res asperas expertus, se ad scribendum confert & convertit, inq; voluminis sui præfatione, tamen non absq; Divini Styli & nonnullius gravitatis probabilitate, non veretur nec verecundatur, paulò petulantius, et rigidioris censoris ritu, scribere de multis illustrissimis nostræ Gentis principibus, & illis quidem Regibus vinctis; & nobilissimis Regiæ Majestatis Antecessoribus, de quibus propter eorum egregiam regni administrationem & excellentia merita cæteri nostrates Chronographi perhonorificam mentionem faciunt: Iste autem Scriptor noster, (spiritu nescio quo impulsus, & monumentis scriptis, nescio quibus, præmunitus) in hos

hos principes asperum & maledicum stringit stylum: & maximè omnium invehitur in Regem Henricum, illius nominis octavum, tam recentem Regis Jacobi antecessorem. Huic tam magnifico Regi minimè parcit, curiosè in ejus nævos & labeles inquirens, (quis autem est peccatorum expers?) ejus Commissa summo acerbitatis gradu exaggerat, & hoc modo totam hujus nobilissimi Regis vitam, & acta ejus splendidissima dedecorat deformatq;: gratum sanè opus papistis, qui nobis, tales nostræ religionis instauratores contumeliosè objectant. Sed tam maledicè, & minimè candidæ censuræ Deo (sat scio) non placent, quantumvis Styli bonitate obumbratè, & in auctore (ni fallor) supersunt aliquot suæ veteris vestigia fraudis. Et istorum scriptorum alter ad nostra Tempora propius descendens, detrahit & obtrectat laudibus illustrissimæ Reginae *Elizabethæ* (cujus memoria est in sempiterna benedictione) & asserit, (falsissimò tamen (Eam olim Missam idololatricam frequentasse: & quis ignorat quod Regina Elisabetha ab illa abominabili missa semper abhorruit, obq; eam causam toto Mariæ sororis quinquennio, captivata & de vita sua periclitata fuit? Idem ille Cynicus *Zoilus*, eodem erroneo detractionis spiritu abreptus, carpit, et maledico Stylo insectatur, nonnullos heroas qui erant Reginae à secretioribus consilijs, qui, (prout confidenter affirmare audeo) egregiam et illustrè operam Reipub. impenderunt, quemadmodum ex verarum suarum narratione magis est conspicuum. Proinde tibi (candidissime lector) loco admonitionis sufficiat, quod de duobus clarissimis Scriptoribus hæc effudi: qui eorum peramaras invectivas excipias (ego autem qualis quisq; sum, candidus et ingenuus sum, virtutemq; in ipso hoste probo) in suis historicis narrationibus præclarè de nostra natione sunt demeriti. Tandem igitur aliquando finem facio, illud prisca et *sanctitate excellentis* Patris Apoththegma vsurpans, *de mortuis nil nisi bonum.* Iterum vale.

T. D. SACRÆ THEOLO-
GIÆ BACCALAVREVS AC

V. D. MINISTER IN LAVDEM OPERIS ET
ETIAM AVCTORIS INGENVI, AML-
CI SVI CHARISSIMI FI-
DELISSIMIQVE.

Surgunt Martyrio celebres vivuntq; sepulti
Anglorum Proceres, Primates atq; Monarchæ,
Lucem conspiciunt Patres: Vigilesq; Sionis
Visuntur, quorum vultus, descriptaq; vita
Elucent, hilarantq; bonos pietatis amicos,
Laus te magna manet, solers sed sobrie Scriptor,
Vitam defunctis reddis, verasq; Figuras,
Depingisq; styli bonitate, illustria facta:
Ornat & interpres Herôas veste latina.
Vnde decus, nomenq; virum circumvolat Orbem.
Infensi frendunt Hostes, trepidantq; Papani,
Cladem instare rati subimet, celeremq; ruinam:
Exultant verò Sancti, plausuq; triumphant.
Bellua si Romana suos extollit ad Astra
Artifices sceleris, ducitq; è marmore vultus,
Infernus quos Pluto tamen torquere putatur;
Laudandi quanto magis, sculptiq; videntur
Insignes CHRISTI Servi, sanctiq; Dynastæ?
Dona Dei, Dotesq; patrum, Regumq; Trophæa
Omnino celebrare decet. Stylus atq; Poema.
Carmen & Effigies, hæc aptè munera præstant.
Testor quos EVROPA tenet, pars Optima Mundi,
Inclamoq; simul Britannæ lumina Gentis.
Sancte Lector, (literis, & mentis acumine præstans)
Suscipe veridicum Scriptorum, utcunq; latentem.
Interpres cujus Nomen celatur (amicè
Mæcenas) implorat opem. Deus augeat annos,
Eventus tribuat tibi, successusq; secundos.

Ejusdem

Ejusdem
T. D. IN LAUDEM OPERIS ET

etiam auctoris ingenui amiciq; sui charissimi,

H. H. Anglo-Batavo-Britanni carmen

Heroicum.

Ira loquor, sed vera loquor, miracula narro.
Multa reviviscunt Britannæ lumina Gentis,
Invicti Reges, famâ super æthera noti
Semidei Heroes totius cymbala mundi,
Atque renascuntur Patres, vigilesq; Sionis
Martyrio clari, varijs virtutibus aucti:
Hos videt, hos Europa stupet, pars optima mundi.
Papani certâ, trepidant, instante ruina;
Christicolæ verò saltant, plausuq; triumphant.
Laus te magna manet (solers, sed anonyme scriptor)
Defunctis vitam reddis, verasq; figuras.
O, vivis vivos depinge coloribus Anglos,
Tales pensabit pietas Divina labores.
O tu (Lector amans) & tu (Spectator amice)
Suscipe veridicum Scriptorem (utcunq; latentem)
Æmulus, Heröum descriptas perlege vitas
Tum fortasse novam prolem prodire videbis.

Ἡ δὲ δὴ μόνω σοφῶν καὶ τιμῆ

AD

AD
EFFIGIES
ILLVSTRISSIMORVM
ANGLORVM QVAS
COLLEGIT ANGLO-BA-
TA VO-BRITANNVS:

Creati.* **D *EPICTOR, celebres Mavorte atq; Arte Britānos
Anglus, depinxit, fingere nec voluit.
Pingant ficta suis, Romanā sede * cacati,
Annumerent Divis, quos Deus odio habet:
Garneti vultum depictum sanguine credant,
Loyolam Lotium reddere Virginibus.
Hic Virtutis habes τῶν ἀρετῶν ἀρχὴν quēis sibi prudens
Virtuti calcar addere quisq; potest.*

S. R.

V. M. Eccl: Belg: Lond:

ENCOMIUM

OPERIS SIMVL ET AVCTORIS.

Vos fulgidō splendore virtus inclyta.
 Vigorq; mentis entheus,
 Terræ marisq; trans & ævi cardines
 Locavit inter Sydera;
 Quos postera gentis pijs in mentibus
 Vitæ perennis gloria,
 Et sempiterni nominis clarum decus
 Vivis sepulchris posuit.
 Docti reponit ecce vivâ imagine
 HOLLANDII sagacitas,
 Laborq; sollers, atq; cura pervigil,
 Quibus Vetustatem meram
 Oblivij matrem, & novercam pessimam
 Rerum omnium, pessum dedit.
 Vt quod foveret sola mens, quod traderet
 Affectui solum pio
 Natura; nunc id ejus igneâ datum
 Vi mentis est aspectui:
 Ne scilicet vel Lucidis fautoribus
 Virtus careret lucida,
 Nostri vel esset ulla pars, quin gloriam
 Virtutis hujus cerneret.

ALIUD.

NATURA mundo qua dedit
 Præclara, pulchra, commoda;
 Hac lege donat omnia,
 Vt cum sibi visum foret
 Datum (vocassem verius
 Depositum) reposceret.
 Hac scilicet nos asperæ
 Iniquitas sortis premit,
 Vt nostra nobis subdita
 Non sint, sed avo, & tempori,
 Oblivioq; & squallida
 Morti, tyrannis pessimis.
 Hac efferâ durissima
 Licentiâ legis datâ,
 Edax vetustas irruit,
 Nos atq; nostra devorat,
 Suoq; cogit nos jugo
 Obtemperare, & carceri.
 Sed non tulit liberrima
 HOLLANDII cervix jugum;
 Generosa quin præcordia
 Asslatus impetu novo,

Sibi, suisq; & Patriæ
 Perennitatem vendicat;
 Famamq; reddit, & decus,
 Quibus vetustas horrida
 Densis tenebris gloriam
 Omnemq; honorem surpuit.
 Quid ergo reddent posteris
 HOLLANDIO, qui perditam
 Majoribus famam dedit.
 Ipsosq; præscis posteros
 Majoribus donat suis?
 Certè quod ille tradidit
 Majoribus, gens postera
 Debebit illi, scilicet
 Famam, decusq; splendidum
 Et gloriam, que nesciat
 Silentij, nec terminos
 Agnoscat ullos temporis,
 Locivæ præter æthera, &
 Perennitatis limites,

CARMEN.

IN COMMENDATIONEM

LIBRI, AVCTORIS ET SCVLPTORVM.

Llustres Heroum animæ, quas ignea virtus
Cœlum, & astra super Postuma Fama vehūt:
Vos olim placido excepit BRITANNIA cœlo
Vosq̄ tulit pleno SAXONIS ora sinu.
Felices animæ, quarum pia facta supersunt
Pro Patriâ, & nullâ sunt peritura die
Felicesq̄ iterum tantarum Encomia Laudum
Vivent, æternùm nec meruere mori,
Pars vestrum innumeros numerat Virtutis acervos
Exuperans priscos dexteritate Duces:
Parsq̄ ferox bello, domuit quot viribus hostes,
Marte tot oppositas fregit & arte acies:
Horum vicinos straverunt spicula FRANCOs,
Contremuit belli fulmen & acer IBER;
Servata est horum IVDÆA potentibus armis.
Defensa auxilio & BELGICA terra fuit;
Neptunus madidis timuit turbatus in undis
Sulcaret salsas cum BRITO fortis aquas.
Attonita & priscis tellus non cognita sæclis
Invisæ stupuit Gentis ob ingenium;
Ipse MAGELLANVS quamvis sua nomina Ponto
Fecerit; in laudes & DRACVS ipse venit:
Nec CANDISCHE tuum nomen Laudesque merentur.
Fluctibus ut iaceant illa sepulta suis.
Pars etiam ingenij statuit monumenta perennis,
Quæ non vna quidem Bibliotheca capit.
Ast horum in tenebris æternâ nocte iacerent
Nomina, vicinis vix bene nota suis:
Nisi pius HOLLANDVS facunda resolveret ora,

Iret

Iret & assertum ritè decus Patriæ:
 Magnaq; venturis narraret gesta parentum,
 Magnorum Regum, fortium & arma Ducum:
 Et qui victuris scripsissent carmina libris
 In quibus & pietas et sophia alma latent:
 Et qui pro CHRISTI spreuissent nomine vitam
 Cum CHRISTO æternum vivere solliciti.
 Horum inquam, docto descripsit Codice vitas
 HOLLANDVS, Patriæ spes columenque suæ.
 Accedunt claro huic PASSEAVS vterq; labori.
 MAGDALIS, & facili haud FRATER in actè minor;
 HEROVM effigies ducentes ære, periret
 Ne decor externi corporis eximius.
 Vos igitur MANES tantis gaudete Patronis,
 Qui vos ex Orci faucibus eripiunt:
 Hos & in Elysjs memores coronate viretis,
 Sentiât ut gratos vos bona posteritas.

A. B.

De iisdem
EPIGRAMMA.

HOLLANDVS proceres describens ritè BRITANNOS,
 Exhibet hic Genij dexterioris opus.
 Interiorẽ hominem pingens, virtutis alumnos
 Protrahit at cæcis providus è tenebris,
 ZELANDVS veros fingens in imagine vultus.
 Externam monstrat corporis effigiem:
 Hæcce typis BATAVA tandem excudentur in urbe.
 Acceptum hinc librum anne feres BATAVIS?
 Falleris, HOLLANDVM genuit tibi BRITTONA tellus,
 Heroum hanc messem quæ quoque terra dedit.

A. B.

CARMEN,

A. G. XYLANDRO OLIM IN
SCRIPTORES ANGLICOS BALÆI CON-
SCRIPTVM, ET NVNC PAVCIS
MVTATIS HVIC LIBRO AC-
COMMOATVM.

Insula, quam nostro rapidis Atlanticus orbe
Fluctibus, Europæ dividit Oceanus,
Nobilis Arcadias de vexa Britannia ad Arctos,
Vbere telluris, divitijsque potens,
Felix cultura, felix victricibus armis
Paceque laudatis, militiâque viris:
Plurima cum tuleris toto notissima mundo,
Vnde tibi meritæ præmia laudis habes,
Nil tamen ingenijs peperisti pulchrius istis
Quorum jam virtus implet utrumque polum
Scilicet Anglorum res & monumenta genusque
Plurima jam tersus nos docet iste liber
(Quem pius in Patriam Hollandus, Regique fidelis,
Doctrinâ pollens & pietate senex,
Condidit, ut memori meritos transmitteret ævo,
Vt famæ gentis consuleretque suæ.)
Nempe ut, quod sophiæ studio præstantius, atque
Encyclopædia sit, nihil orbis habet:
Vt non est homini donum divinitus ullum
Nobilius (cum sint plurima) mente datum:
Sic neque tu potuis re te jactaveris ulla,
Innumeris quanquam sis cumulata bonis;
Quam tot doctorum, quo felicissima partu
Non ulla temere sis natione minor.

Non

Non iam Parnasi rupes, famosave Tempe,
Grynæum Græcis invidæave nemus.
Certè equidem Sophiæ quicquid penetralia condunt,
Quicquid habent Musæ, quicquid Apollo docet,
Immo (nam vanis maneant ea nomina Graijs)
Quicquid doctrinæ nomine percipimus,
Quicquid diva suo Sapiëntia continet orbe,
Ad literasue licet jure referre bonas:
Omne tui scriptis demonstravere Brytanni,
Semper victuris id docuere libris.
Qui si (nec dubium) præconia summa merentur,
A grata digni posteritate coli:
Quas illis pietas dabit & constantia laudes,
Et veræ flagrans religionis amor?
Quanta fides, castaque ea spectatissima vita,
Notaque honorandis facta voluminibus?
Quæ tantisque subinde malis tentata, tendrem
Inconculsa tamen servat adusque suum.
Martiaque accedit virtus, propriumq; Brytannis
Hoc decus, ut cupiant pro patriâ usque mori.
Hos noster fido monstrat sermone disertus
Auctor, & enumerat ordine quemque suo.
Ergo illum semper pietatis fama manebit,
Qua Dominum summâ, qua patriamque colit.
Clarorum referet grates celeberrima turba,
Præmia ut exhausto digna labore ferat.

HENRICVS D. G. VIII° ANGLIÆ, FRAN, ET HIB, REX ^{ed}
*Fortibus HENRICVS solitus dare iura BRITANNOS
Fulmen erat Martis, vera et pietatis alumnus
Vnde armis regnum, populus pietate refuget. . B*

HENRICVS.

ENRICVS, ejus nominis Octavus, (prudentissimi Regis *HENRICI* septimi filius) *Angliae & Franciae* Rex *Hiberniae*q^{ue} Dominus, Fidei defensor, &c. patre suo defuncto, regnare cepit vicesimo secundo Aprilis anno Christi *M.D.IX.* ætatisq; suæ

XXVII.° Monarcha certè invicto animo & plusquã heroico spiritu præditus, in omnibus incæptis et expeditionibus suis, non tam fortis quàm fœlix et fortunatus fuit.

Namque in quinto imperij sui anno, Ipse in *Galliam* trajecit prælium commissurus dum ad *Terrovanam* oppidum ipsum obsedit, ubi Imperator *Maximilianus* semper Augustus se ej inter auxilia adjunxit, rubramque crucem Henriciani militis insigne gestans in pectore, sub eo meruit, et demum Oppidum expugnavit, excidit, incendit: et longiùs progressus *Tornacum* Corona cinxit: primoque adventu oppidanis edixit ut sese dederent, sed ipsis repugnantibus propiùs admovit copias, et tandem primarij Cives una cum oppido in potestatem Regis venerunt. Quo quidem expugnato et satis firmo præsidio ibi relicto in *Angliam* triumphabundus redijt.

Rex in Galliam proficiscitur. Maximilianus Imperator.

Idem victor in Comitij Parliamentarijs vicecimo sexto anno regni sui habitis, Papæ primatum, magnamque papatus partem ex *Anglia* profligavit. Annis 30.mo & 31.mo regni sui Abbatias & alia superstitionum domicilia, sed non nisi consilio cum Cardinale *VVolseo* & *Cromvvello* Barone prius communicato partim evertit, & partim ad meliores usus convertit. Anno tricesimo secundo regni sui solemniter renunciatus est *Hiberniæ* Rex & non modo in *Anglia* sed etiam *Dubliniæ* Hibernorum Metropoli, decretum est, ut Rex & ejus successores, non amplius *Hiberniæ* Domini sed Reges dicerentur & subscriberentur.

Papa exulat ex Anglia. Abbatie dejectæ & dissolutæ.

Anno Regni sui tricesimo sexto, Rex multis Proceribus suis & nobilissimis viris comitatus in *Gallias* iterum pro-

Rex secunda vice trajecit in Galliam & Boloniam expugnat.

A

fectus

fectus e Regione Bollonię castrametatus est, breviq; tempore oppidum occupavit, & quum ibi Architalassum suum Dominum de Lisle seu Vicarium, reliquisset, in Angliam redijt. Vnde jure dici poterit, victoriam ei in finum semper devolasse, nec immeritò cognomentum *Inuictissimi* obtinuit.

Regia Vxoris.

* Sive de Sancto Mauro.

Charitatis opera a Rege effecta.

Rex totius vitę suę tempore sex uxores successivè habuit, 1. *Catharinam* Ferdinandi Regis Hispaniarum filiam : 2. *Annam Bolleniam* Marchionissam Pembroki-
anam, Thomę Bollenij Comitis VViltoniæ & Ormon-
diæ filiam : 3. *Fanam Seymor*, Ioannis * Seymori Equitis
aurati filiam, & Edovvardi Seymor Comitis Hertfordi-
ensis (& deinceps Ducis Somersfettensis) sorore: 4. *An-
nam Clevensem*, Ducis Clevensis filiam : 5. *Catharinam
Haward*, Edmundi Baronis Havverdi filiam & Thomę
Havvardi Ducis Norfolcię neptem : 6. *Catharinam
Par*, Baronis Latymeri viduam, & Guilielmi Par Mar-
chionis Northamtoniensis sororem. Aliquot ex prædic-
tis uxoribus summo supplicio ut afficerentur mandavit,
sed quã justè nequeo pronuntiare, neq; mihi libet, aut for-
tasse licet in quæstionē vocare tam illustris Regis justitiã,
prout quidam, nimis audacter & petulanter fecerunt ; &
nonnulli dictitant Ipsum fuisse meliorem Regem quã vi-
rum : sed (ut mea fert opinio) fuit cum bonus Rex tum
bonus vir. Quippe, Papæ principatum in Anglia abro-
gavit, & veram Religionem in hoc Regno constituere
incepit: in vitæque sua multa præclara charitatis opera de-
dit. Et inter alia concessit Londinensibus Cœnobium
Fraterculorum ut dicunt cœsiatorum in Pędo-trophium
& ædem sacram ejusdem unã, cum duabus alijs, nempe
sancto *Nicolao* & sancto *Ewino* sacris, civitati dedit, ut
unam integram *Parochialem Ecclesiam*, cui nomen indi-
tum est *Christi ædes*, conficerent, hæc inquam ædes a Re-
ge Henrico fundata & annuo reditu ditissimo in perpetu-
um dotata fuit : Et inter multa alia Regiæ charitatis o-
pera, ille suo Testamento, paulò ante mortem ipsius.
Mille marcas aureas (sive circiter sexcentas & quinquaginta

ginta libras Anglicanas) pauperibus distribuit.

Decano & Canonicis, sacelli divo Georgio sacri ad Arcē VVindesoriensem annuos redditus sexcentarū librarum, in æternum legavit, hac cautione & provisione adhibita, ut ibi tredecim pauperes & senectute affecti generosi, pauperum Equitum titulo distinguendi alantur & sustententur, ut eorum singulis in singulos dies præbeantur duodecim denarij, et eorum singulis semel in anno parentur singulæ togæ talaris et prolixæ ex albo panno, cum periscede, et divo Georgio aculipicto supra pectus. Eorum autem præfidi (sive præfecto) futuro, conceduntur tres libræ, sex solidi et octo denarij monetæ Anglicanæ in æternum, præter supra commemoratum stipendium annuum. Quin etiam provisum est, ut annuatim, certis vicibus decem libræ, per modum eleemosynæ, egenis dispensentur et communicentur.

Hic Rex fuit proceræ et magnæ staturæ, facie et vultu Regis figura et statura. Majestatis pleno, prout ista ejus Effigies ad vivum representat. Ingravescente jam ætate sua valde corpulentus et obæsus fuit, sælici ingenio et memoriâ, Musarumque Mæcenas, utpote qui ipse non mediocriter eruditus fuerit: valde munificus, prout tam magnificum Principem decuit. Proinde Ioannes Lelandus ille clarissimus Antiquarius, ejus proculdubio, Regiam benegnitatem expertus, illius Encomium et beneficentiam hoc subsequente Epigrammate palam fecit.

*Antè suos Phæbus radios ostendere mundo
Desinit, & claras Cynthia pulchra faces:
Antè fluit rapidum tacitis sine piscibus æquor,
Spinifer & nullam sentis habebit avem:
Antè sacra quercus cessabunt spargere ramos,
Floraque sollicita pingere prata manu:
Quàm Rex dive tuum, labatur pectore nostro
Nomen, quod studijs portus & aura meis.*

Et idem Lelandus ejus immortalem famam et Gloriam
A 2 perfectam

perfectam habens, illius nunquam morituras Laudes, his proximis versibus cecinit.

*Quantum puniceis nova rosetis
Cedunt vere suis rubeta spinis:
Quantum Lilio amenioris horti
Gemmæ omnes alio nitore cedunt:
Quantum cætera punicis decoro
Malis poma quidam rubore cedunt:
Quantum coniferis breves myricæ
Concedunt quoque gloria cupressis:
Quantum stelligero repressa tellus
Cælo mole sua & nigrore cedit:
Tantum omnes alij, celebritate,
Fama, nomine, gloriaque vera
(Ut mittam ingenij valentioris
Lumen flumina fulmen atque vires
Rari judicij tui perennes)
Concedunt tibi Principes sereni,
HENRICE, ô patriæ tuæ columna
Talis, qualis erat celeberrima illa
Olim quam extulit Henricus triumphans.*

Regnavit ferè triginta octo annos, & cum ægrotasset, Testamento condito & mandatis Familiæ datis, obitus est VWestmonasterij, anno Christi M. D. XL. Uf. vixisset autem supra annos LV. menses VII. Corpus ejus, quemadmodum ipse morti jam vicinus petijt, sepultum est VVindesoræ in Collegio, prope amplissimo & verè Regio Monumento, quod Cardinalis VVolseus inchoarat quidem, sed nunquam perfecit.

Morte sic Regnum finijt Henricus Rex, propter prima administrationis tempora illustre, propter victorias crebas & res in bello feliciter gestas gloriosum, propter magnas sub eo mutationes factas memorabile, propter Ecclesiæ sub eo coeptam reformationem laudabile: attamen verò (veritatem non occultare) propter uxoriam rem infelicissimum,

simum, denique propter crebra tributa Reipub. nonnihil
damnosum, civibusque grave ac onerosum.

De hoc nobilissimo & potentissimo Monarcha, hanc
threnodiam invenio, quæ sane vice Epitaphij & Epicedij
esse poterit.

HENRICVS Princeps propè lustra peregerat octo,
Et populum magna prudens cum laude regebat,
Ex quo magna sole tractavit sceptrâ Britanni:
Cum Deus omnipotens, morbo obrepente, moneret
Hinc emigrandum de vita. Proh dolor ingens!
Quot pia plebs Lachrymis quàm tristibus ora rigavit?
Qua graviter Regni proceres planxere cubantem?
Anglia tota jacet mœrens, lugubris & amens, &
Nil opis adportant Medici, nil profuit herba,
Quæ solet humanis membris adferre salutem,
Pharmaca nil profunt, præbetur potio frustra:
Heu nulla tristis mors est medicabilis arte.

SCRIPSIT HENRICVS
REX.

Ad Leonem Pontificem ejus no-
minis X. Assertionum Sacra-
mentorâ lib. I.
Ad Epistolam Lutheri lib. I.
De Christiani hominis institutione
lib. I.

De instituenda pube lib. I.
Sententiam de Mantuano Concilio
lib. I.
De justo in Scotos bello lib. I.
Ad Duces Saxonie Erasmum Rote-
rodamum & alios magni nominis viros
Epistolas didisertissimas.

THOMAS CROMWELLVS
Fortunæ speculum CROMWELLVS scandit ad alta
Vt casu grauiore ruat, Regisque fauore
Tollitur ^{hinc} que cadit liuore oppressus inique

THOMAS CROMWELLS.

THOMAS CROMWELLS, utcuq; non ita claro genere nobilibusque parentibus ortus, tamen acri & excellenti ingenio præditus atque adeo eximys virtutibus ornatus, operam in juventute dedit & inservijt Cardinali *Wolseo*, cui valde charus & acceptus fuit. Postea strenuum Athletam se gessit, in Christi Evangelio promovendo & propagando, quod tunc temporis, cœpit in Anglia pullulare & vires acquirere. Quo nomine Rex Henricus octavus eum præcipua gratiâ dignatus ipsius imprimis opera primùm in Papæ tyrannide abolendâ, & post in Monasterijs demoliendis usus est, quibus in domicilijs manifestò apparuit, tam nefaria & horrenda flagitia fuisse commissa, ut ea vel semel quidem nominare salvo pudore nequeam. Prima dignitas quam in eum Rex contulit fuit Baronia de *Okeham* in agro Rutlandiensi, anno 1536. Secundò eum equitem auratum Ordinis scilicet *Georgiani*, Rotulorum præfectum, Privati Sigilli Custodem Secretarium postea summum fecit: præterea eum illustri Comitis Essexij titulo exornavit anno 1539. Et Rex eum his ornamentis decorare non contentus, illum magnum *Angliæ Camerarium*, Ecclesiastici Ordinis Præsidem, Vicarium suum generalem, & unum ex intimis suis Consiliarijs constituit. Cæterùm quia tantopere autoritate & gratia apud Regem valuit, tantam sibi invidiam apud reliquos tam Magnates quam Præsules Pontificios conflavit ut multa crimina ei intentare non erubuerint, nec destiterint, et accusandi insectandique finem non fecerunt priusquam eum condemnassent.

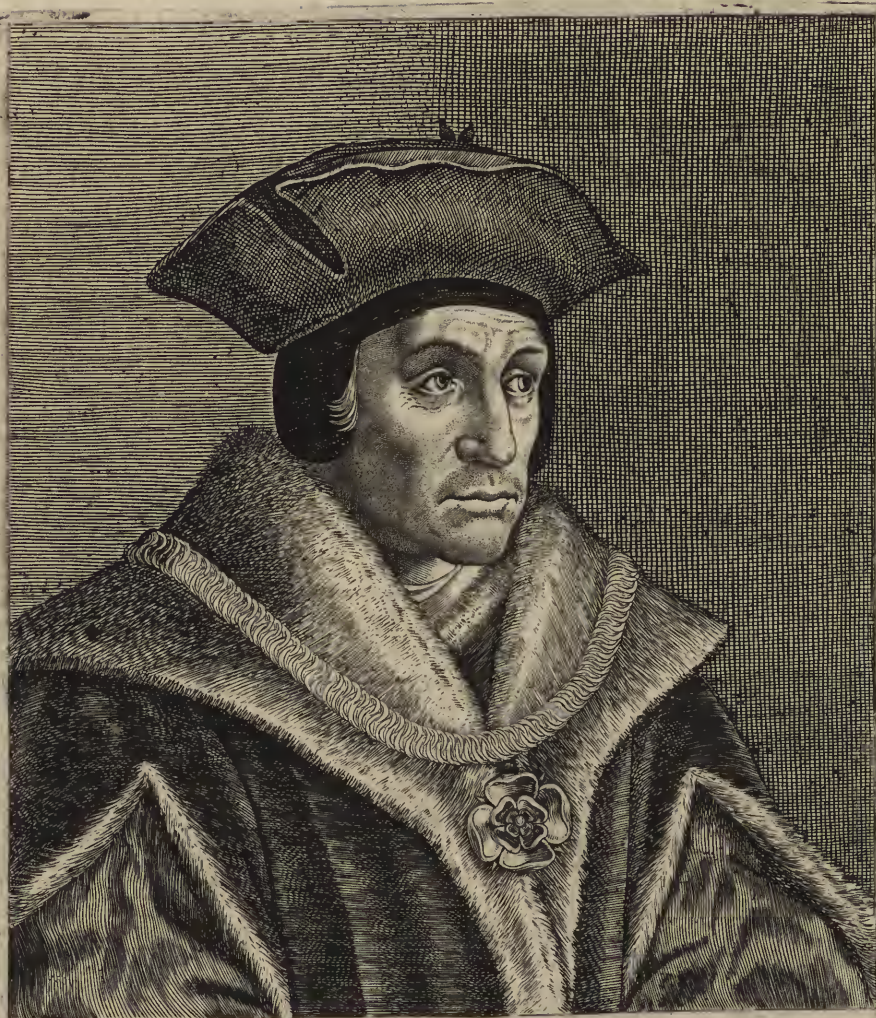
Ecce rerum humanarum fragilitatem: Iste, cujus felicitatem omnes admirabantur, plurimi invisam habebant, quod ab infimo loco ad honorum summorum apicem in paucorum annorum curriculo conscendisset: subitò, et nihil minus expectans, in ipsorum Regionum Consiliari-

orum concessu comprehenditur, atque in Carcerem cō-
jicitur, unde nunquam donec ad ultimum supplicium sub-
eundum, emissus est. Nam in Parlamento jam Aprilis
XII.° convocato, Majestatis Læsæ simul ac Herefeseōs ac-
cusatus, at lata lege inaudita damnatus est: tumque post-
quam comprehensus fuerat nondum *XX.* die transacto,
securi publicè percussus, nempe *XXVIII.*° Julij, anno
1540. regnantisque Henrici Octavi *XXXII.*°.

Si quis velit plura de vita hujus spectatissimi Domini
Cromvelli cognoscere, inspiciat & evolvat Martyrolo-
gium Ioannis Foxi, in quo tota vitæ suæ ratio splendide
copiosèque describitur.

THO-

THOMAS MORVS QVONDAM SVPREMVS
TOTIVS ANGLIÆ CANCELLARIVS DIGNISS,
*Hic est ille THOMAS plebis de pulvere magnus,
Qui tulit incanum principis ira caput. B*

THOMAS MORVS.

THOMAS MORVS, quem Religionis gra-
 tiâ inter nostras *Effigies* non numero (ete-
 nim ille, Circaeo scorti Babylonici poculo
 exhausto, deperijt meretricem illam inque
 porcum conversus est, & hinc oppugnavit
 potius quam propugnavit Euangelium)
 propter admirandam doctrinam & divinum ingenium
 suis coætaneis nequaquam celsit, sed illos omnes facilè
 antecelluit. Vnde ad multos annos Regi *Henrico octavo*
 plurimùm acceptus fuit: qui eum primò Equitis aurati
 dignitate insignivit, & post alios collatos honores etiam in
 sacrum suum Senatum cooptavit, summumque adeo to-
 tius *Angliæ Cancellarium* constituit: qua dignitate per-
 diu potitus est, sed aliquibus causis impulsus, eam sua
 sponte reliquit. Quo quidem tempore complures præ-
 claros libros & subtiles tractatus conscripsit, sed inter om-
 nes *Utopia* ejus facilè excellit, ejusque summum ingeni-
 um maximè demonstrat. Summa & intima familiari-
 tas cum literis tum alijs vijs modisque inter eum & mag-
 num illum *ERASMUM* Roterodamũ intervenit.
 Sed ementitâ illâ Papæ autoritate ab *Henrico Rege*
 jam abolitâ *Morus* hic noster tam ob Regium jus &
 primatum ab eo abnegatum quam alijs justis de causis
 in judicium vocatur, & damatum poenam sequi oport-
 uit ut securi percuteretur. Hoc autem in loco præter-
 mittere nequeo illud Epigrammâ quod de eo tum in vin-
 culis invenio;

Quid de se fieret, meditans in carcere Morus,
Inspicit Urinam, Nil ibi triste videt.
Urinam Regis potius lustrasset; in illa
Vidisset mortis turbida signa suæ.

In feriali autem Scæna constitutus constanter & ala-
 criter mori visus est, caputque super Truncum depo-
 siturus;

siturus ; Carnificem eum veniam poscenti , respondit se hac lege illi condonaturum , dummodò sibi a Barba ipsius amputanda caveret ; (quamvis enim dum vixit plerunque derafus esset et imberbis, prout ex ejus Effigie videre est , videtur tamen in seniori ætate se pulchram et prolixam barbam nutritivisse) qui jocandi lepos, utcunque solitum ejus morem et acumem ingenij declaravit, nihilominus in morituro magnam reprehensionem meruit. Hoc pro explorato scio quod Martyrum Euangelicæ professionis ergò morientium novissima verba religionem et sanctitatem multò magis spirârunt, quod ex vitarum suarum insequente curriculo facilè apparebit , Gloria igitur sive justitiæ, sive Misericordiæ divinæ, in morte et obitu tam veritati inimicorum quam ei faventium aliquo modo elucebit. Et de nostro *Moro* quasi *μυθρον ἐκοντο* satis Obtruncatus est in editiore planitie sive area sub Turri Londinensi anno 1535. annoque Regis *Henrici octavi* vicesimo septimo. Conditus jacet in Ecclesia *Chelsejense* propè Londinum, et Epitaphium habet, ut sequitur:

EPITAPHIUM

THOMÆ MORI quod paulò post abdicatum
munus *Cancellarij* ipse sibi composuit, &
sepulchro suo affixit.

Thomas Morus, urbe Londinensi, familia non celebri, sed honesta natus, in literis utcunque versatus, quum ut causas aliquot juvenis egisset in foro, et in urbe, suo pro Shyrevo jus dixisset, ab invictis. Rege *Henrico VIII.* (cui uni Regum omnium gloria prius inaudita contigit, et fidei defensor, qualem et gladio se et calamo verè præstitit, meritò vocaretur) adscitus in aulam est, delectusque in Concilium, et creatus Eques, Proquæstor primum, post Cancellarius *Lancastriæ*, tandem *Angliæ* miro Principis favore factus est. Sed interim

interim in publico Regni Senatu lectus est orator populi, præterea Legatus Regis nonnunquam fuit, aliàs alibi; postremò verò Cameraci, Comes et collega junctus Principi Legationis Cuthberto Tonstallo, tum Londinensi, mox Dunelmensi Episcopo; quo viro vix habet orbis hodie quicquam eruditius, prudentius, melius. Ibi inter summos Christiani Orbis Monarchas rursus resecta fœdera, redditamque mundo diu desideratam pacem, et lætissimus vidit, et Legatus interfuit.

Quam superi pacem firment, faxintque perennem.

In hoc officiorum vel honorum cursu quum ita verfa-
retur, ut neque Princeps optimus operam ejus improba-
ret, neque nobilibus esset invisus, neque injucundus popu-
lo; furibus autem, homicidis, hæreticisque molestus: Pater
ejus tandem Ioannes Morus Eques, et in eum Iudicium
ordinem à Principe cooptatus, qui Regius confessus vo-
catur; homo civilis, innocens, mitis, misericors, æquus
et integer, annis quidem gravis, sed corpore plus quam
pro ætate vivido, postquam eò productam sibi vidit vi-
tam, ut filium videret Angliæ Cancellarium, satis in ter-
ra jam se moratum ratus, lubens migravit in Cœlum.
At filius, defuncto patre, cui, quamdiu supererat, compa-
ratus, et juvenis vocari consueverat, et ipse quoque sibi
videbatur, amissum jam patrem requirens, et editos ex se
liberos *IV.* ac nepotes *XI.* respiciens, cæpit apud animum
per senescere. Auxit hunc affectum animi subsequuta
statim velut adpetentis senij signum, pectoris valetudo
deterior. Itaque mortalium harum rerum satur, quam
rem à puero semper, optaverat, ut ultimos aliquot vitæ
suæ annos obtineret liberos, quibus hujus vitæ negotijs
paulatim se subducens, futuram posset immortalitatem
meditari, eam rem tandem (si cœptis annuat Deus) in-
dulgentissimi principis incomparabili beneficio resignatis
honoribus impetravit, atque hoc sepulchrum sibi, quod
mortis eum nunquam cessantis adrepere quotidie com-
mone-

monefaceret, translatis huc prioris uxoris ossibus, extruendum curavit. Quod ne superstes frustra sibi fecerit, neve ingruentem trepidus horreat, sed desiderio Christi lubens oppetat, mortemque ut sibi non omnino mortem, sed januam vitæ felicioris inveniatur, precibus eum, Lector optimè, spirantem, precor, defunctumque prosequere;

Pro uxoribus suis,

Chara Thomæ jacet, &c.

Sub quo hæc quoque subjuncta Carmina occurrunt:

*Chara Thomæ jacet hic Joanna uxorcula Mori,
Qui tumulum Aliciæ, hunc destino quique mihi.
Una mihi dedit hoc conjuncta virentibus annis,
Me vocet ut puer & trina puella patrem.
Altera privignis (quæ gloria rara novercæ est)
Tam pia quam gnatis vix fuit ulla suis.
Altera sic mecum vixit sic altera vivit,
Charior incertum est, hæc sit an hæc fuerit.
O simul o juncti poteramus vivere nos tres,
Quam bene si factum religioque sinant.
Et societ tumulus, societ nos obsecro coelum,
Sic Mors non potuit quod dare vita dabit.*

DE THOMA MORO ANGLIÆ OLIM CANCELLARIO

Ad Thomam Baronem de Ellesmer Angliæ Cancellarium sapientis:

*Integritas morum Morum commendat, & ardor
Ingenij, & docto dulcis in ore decor.
Te quoque Cor Sapiens, Gravitas, & Gratia vultus
Eximitè populo, conspicuumque facit:
Totius Integritas vitæ sine labe peractæ
Te Moro æqualem moribus esse probat.
Excipias Mori casus, & flebile fatum,
Et causam mortis; cætera Morus eris.*

SCRIPSIT MORVS.

V *Topiam*
Luciani Dialogos aliquos
transtulit.
In Declamationes Luciani.
Epigrammata, quorum plurima ver-
sa sunt ex Græcis.

Progymnasmata Græca.
Comedias.
Dialogos familiares.
Declamationes.
Pro Erasmo aduersus fratrem lib. 1.
De optimo Reipub statu.
Et alios.

THO-

THOMAS WOLSEY

THOMAS WOLSEY CARD.
Fortunæ Variantis opus WOLSEY ad alta
Scandit iter dubium, certâ minitante ruinâ

THOMAS WOLSEIVS.

THOMAS WOLSEIVS, *Ipſwici* in *Suffolcia* natus, cum humilibus Parentibus ortus eſſet, nihilominus admodum Adoleſcens miſſus eſt *Oxoniam*, & literis in Collegio *Magdaleniſi* expolitus eſt, ubi Scholæ grammaticæ ad idem Collegium ad jacentis & pertinentis Magiſter factus eſt: & poſtea à *Marchione Dorſettia*, cujus filios *Oxoniam* docuerat, ornatus fuit ſacerdotio in Provincia *Somerſettenſi*: Cæterum, *Marchione* illius *Mœcenate* demortuo, *Wolſeus* fuit *Ioanni Naphanto* equiti aurato & magnæ auctoritatis viro *Capellanus*; qui ſui *Capellani* precibus inductus eſſecit ut *Regis Henrici ſeptimi* *Sacellanus* designaretur. Et jam (ut erat vir ambitioſus) optatum ſibi locum adeptus in *Aula Regia*, quæ primus eſt *Scalæ* ad honores gradus verſabatur. Enimverò fuit excellentiſſimo ingenio, magnopere cruditus, blandus, affabilis, & in eorum, quorum benevolentiam maximè appetebat, animis ſibi conciliandis callidiſſimus: Et hoc modo in gratiam amicitiamque *Henrici Regis* ſe inferuit, qui ſtatim eum in re magni momenti ad *Imperatorem ſemper Auguſtum* in *Belgio* commorantem, ablegavit: quo *Wolſeus* tam feſtinanter contendit, ut intra quatrimum poſt miſſionem ſuam (vento *Cœloque* faventibus, res non minus admiranda quàm memoranda) *Regis* negotio ex animi ſententia confecto, ad *Aulam* rediret. Vnde *Rex* ad *Decanatum Lincolniensem* eum promovit, & morti vicinus, ſibi ab *Eleemoſynis* eum eſſe voluit: Atqui, illo *Prudente Principe* ablato, *Wolſeus* tam celeriter & tam peniùs ſe in gratiam novi *Regis Henrici octavi* inſinuavit, ut illum in numerum intimorum *Conſiliariorum* cooptaret, & res ei integras penè deferret committeretq;: *Wolſeus* autem auctor fuit *Regi*, ut poſthabitis rebus *Conſilio* definiendis, ſuis ipſe obſequeretur voluptatibus, ei perſuadens ſe intra unicum horulæ nocturnæ quadrantem, res

in

in Senatu gestas tam plene relaturum, ac si ipse per totum diem tam prolixis consultationibus interfuisset, hisque artibus Regis cupiditati insigniter morem gefsit.

Hinc Rex eum Episcopum *Tornacencem in Gallijs*, mox Episcopum *Lincolniensem*; & exigui temporis intervallo Archiepiscopum *Eboracensem* fecit; deinde a Papa obtinuit *Wolseus* ut ei *Legatus à Latere* esset, ac non ita multò post, anno 1515. ad ipsum Cardinalatum ascenderet. Postea vero, ita egit cum Rege, ut eum *Angliæ* magnum *Cancellarium* constitueret. Sed omnibus his honoribus & ornamentis minimè contentus, Episcopatum *Bathoniensis* Ecclesiæ affecutus est: illam vero dignitatem mox deposuit ut *Dunelmensis* Episcopus constitueretur, sed permutatione facta cum hoc etiam Episcopatu sese abdicasset *Wintoniensem* suscepit. Iam ad altissimum dignitatis suæ gradum pervenit, anno 1529. cumque ita in præcipiti staret ut altius attolli ei non daretur; scala nutare cepit, & inter cadendum mortuus est *Wolseus*. Quippe, Rex, nonnulla offensione concepta, eum Cancellariatu exuit: Tum verò Cardinali nostro objectum est quod in (*Præmunire*) seu bonorum confiscationem inciderat, omnesque ejus opes & facultates (quæ erant inæstimabiles) jam occupatæ in Regis potestatem venerunt. Ac de repente, omnibus illis maximis honoribus & fortunis spoliatus, eò res redijt ut sine re, sine spe, oberrare coactus sit, adeo ut ne Lectum quidem in quo dormiret, nisi mutuatum habuerit. Deinceps in Provinciam *Eboracensem* amandatus est: ubi, non diu commoratum, Comes *Northumbrius* eum *Læsæ Majestatis* reum apprehendit, & Londinum deportandum curavit; At *Leicestriæ*, in ipso itinere morbum contraxit; & in Lecto decumbens, mortèque ingruente, resipiscentis ritu hæc verba habuit: *Si Deum tam diligenter coluisssem quam Regem colui, me in cana senectute non dereliquisset, &c.* Vnde, anno 1530. XXIX°. Novembris cum esset sexagenarius in *Leicestriensi* Abbatia expiravit, ubi sepultus est; Vtrum vero Romano-Catholicus obiit an se-

Onuphr. in
Epit.
Rom. Pontif.

cus, nondum constat. Vt cunq; non sit Lectori aut Inspē-
ctori molestum, quod istum Cardinalem inter Heroas re-
fero: nam id sanè facio, non religionis ipsius nomine, sed
propter alias eximij ingenij, eruditionis, eloquentiæ, &c.
dotes. Preterea tam promptum adiutorem seipsum Regi
in supprimendis Monasterijs præbuit, ut *Onuphrius Pan-*
unius Episcopus Veronensis, eum, *facem & scandalum*
generis humani, denominet, & ut dicitur, à Papa excommu-
nicatus ultimum diem suum clausit. Fuit quidem ambi-
tionis œstro mirabiliter percitus, at vero regaliter munifi-
cus. Dum fortuna favit, duo magnificentissima & verè Re-
gia Collegia inchoavit, alterum *Spawici* ubi in Lucem edi-
tus, alterum verò *Oxonie* ubi innutritus est: *Windsoræ* eti-
am tumultum splendidissimum & admiratione dignissimū
in Regis Henrici Octavi tempore cœpit; Sed (quod dolē-
dum est) ejus occasus, eorum perfectionē impedijt. Quæ,
si ad fastigium perducta fuissent, inter tria mundi miracula
dinumerari potuissent. Et minimè mirum videri debet,
quòd tanta opera aggressus est, quorum unum consum-
masse Principi satis est, quum ejus redditus & proventus
annui fuerint infiniti: & (prout doctum nostræ ætatis
Theologum auctorem habemus) ejus *vectigalia & annui*,
omnes omnium Episcopatum & Decanatum Angli-
corum fructus facile excederent. Huc addatur etiam quod
Aulam Hamptoniensem, unam è præclarissimis domibus
Regijs, & Palatium Regium *VWestmonasterij, Whitehall*
dictum ædificavit & perfecit:

Thoma Wolseij Cardinalis

Ego & Rex meus.

Dicere Grammatices ratio permittit, Ego et Rex

Ethica te jubet ars dicere, Rex et Ego.

Hæc est nimirum vivendi ars, illa loquendi:

Principis hæc Aula serviat, illa Scholæ.

REGI.

REGINALDVS POLVS

Principis e stirpe et magni cognominis hares

Exul amat patrios ROMA mutare penates . . . B

REGINALDVS POLVS.

EGINALDVS POLVS, filius Richardi Poli equitis aurati, (hic autem fuit *Henrici* septimi consobrinus) & *Margaritæ* comitissæ *Salisburiensis*, filix *Georgij* Ducis *Clarentiæ*, secundi fratris Regis *Edwardi* quarti; primam habuit institutionem *Oxonie* in Collegio *Magdalenæ* sacro, & ætate tenellus, in transmarinas regiones, experientix & notitiæ causâ, peregrinationem suscepit. Rex *Henricus* octavus eum, ut qui ipsum ex paterno & materno genere, arcta propinquitate attingeret, non vulgari studio est complexus; & ante obitum suum, Decanatum *Exoniensem* in eum contulit.

Maximam sui temporis partem in *Italia* consumsit: primò *paduæ* septennium plus minus, ubi necessitudinem habuit cum *Petro Bembo* Scriba summi Pontificis primario, qui eum tantopere Domino suo commendavit, ut anno 1538. illum cardinalitia dignitate exornaret. Et deinde, Papa eum sæpiusculè ad Imperatorem semper *Augustum* & *Galliarum Regem* ablegavit. Silentio prætereo, quid perfidè gesserit adversus *Henricum Regem* suum, propterea quòd in animo habeo, ea solummodò describere quæ in eo recta & laudabilia extiterunt. Enimverò quamvis fuerit Cardinalis, et *Romanæ Ecclesiæ* administrator, tamen splendor nobilitatis suæ, multis clarissimis virtutibus est comitatus. Quippe, constat eum non modò doctrinâ, verum etiam modestiâ et morum integritate usque adeo præcelluisse, ut fuerit apud omnes ordines gratiosus, et omnes eum colerent et observarent. Neque fuit elato, sed demisso animo, quæ ejus modestia in hoc innotuit, quod defuncto *Paulo* tertio, papatum ei oblatum respueret.

Et liceat mihi vobis subindicare, quòd *Cardinalis Caraffa* et alij, eum criminati sint quasi qui in ipsorum Religione parum esset orthodoxus, quod hæreticas opiniones teneret de justificatione ex fide solùm: quod *Antonium Flami-*

Flamniium notum Euangelij Professore diligenter eueheretq; quod Hæreticos languidè persequeretur, & multa alia hujus generis ei objiciebantur. Age verò: Hic noster Cardinalis, non solum recusavit papatum, & dixit esse onus suis viribus majus, sed etiam ejus vice alio Pontifice electo, affirmavit nihil sibi fuisse prius et antiquius, quam vitam suam in quietâ contemplatione traducere: Hinc secessit in Monasterium intra Territorium *Veronense* Monachis completissimum, quorum Patronus existinabatur: Sed priusquam ibi confirmatus resideret, nuntiatum est ex Anglia, Regem Edovvardum vitam cum morte commutasse, & ad *Mariam* Diadema fuisse devolutum, quam novit sibi optimè cupere. Discedendi veniam à Papa facilè obtinuit, & eò rem redegit, ut esset Pontifici Legatus à latere, & hac de causâ, missus est in *Augliam*, ibique ut primum venerat, & Regnum Papæ reconciliârat, *Angliæ Restaurator* dictus est, tum præstantissimus Archiepiscopus *Cranmerus* fuit loco suo dimotus, & anno 1555. Cardinalis in ejus locum ascitus suffectusque: sed Cardinalis *Caraffa* ad Papatum Profectus & *Pius quartus* denominatus, eum Legati potestate abdicavit. Huic sedi tres ferè annos præfuit, donec tandem incideret in morbum & postquam renuntiatum ei est de obitu *Reginæ Mariæ* illicò animam efflavit, ipso nempe die, quo obiit Regina, 17.º Novembris, anno Christi 1558. quum esset (plùs minùs) quinquaginta octo annos natus, & in Ecclesia Cantuariensi contumulatus jacet in Capella S. Thcmæ, hoc tantum Elogio brevi, Epitaphij vice adscripto, DEPOSITVM CARDINALIS POLI.

Ad Spectatorem & Lectorem.

At de nostrate Cardinali sat multa, si non nimis multa dixi, propterea quòd fuerit multis nominibus veræ Religionis inimicus, nihilominus pluribus alijs de causis supra commemoratis arbitror mihi fas esse absq; tantilla offensione POLVM Boni Cardinalis appellatione insignire.

Idcircò

Idcirco illi inter cæteros locum assignavi : & minùs observato temporis ordine eum hic collocavi propterea quod meliùs cohæret cum socijs suis Cardinale VVolseo & Thoma Moro equite, omnes sunt ejusdem farinae, & fuerunt in eodem ludo edocti ad malitiam, quam concordat cum sanctis Martyribus qui Euangelij causa sanguinem suum profuderunt.

THOMÆ VVOLSEII ET
REGINALDI POLI CAR-
DINAL: ANGL: COMPARATIO.

*Lis erat an majus Polus an Wolseus uterq;
Magnus Cardinei splendor uterq; chori:
Tempora purpureo redimitus uterq; Galero.
Insula cum Lauro cinxit utriq; comam.
Ausoniâ triplici cingendus uterq; Tiarâ
Si suus ex merito quemq; maneret honos:
Hinc cumulus Wolseus opum; Polus inde Parentes,
Hic Proavum laudes jactat & ille suas:
Alter Romanos, patrios habet alter honores,
Ingenuo Wolseus major at arte Polus.*

SCRIPSIT POLVS.

DE Concilio & de reformatione
Anglicæ lib. 2.
De summo Pontifice in mo-
dum diglogi.

Epistola quinque, in volumine Epi-
stolarum clarorum virorum.
Pro Ecclesiasticæ unitatis defensione,
lib. 4.

EDO-

EDVARDVS SEXTVS REX .

*Desuium populi. et vera pietatis alumnus .
Ut bona cuncta . diu viuere non licuit*

EDOVARDVS.

* Sive de
S.^{to} Mau-
ro.

DOVARDVS ejus nominis sextus, (uni-
cus potentissimi & invictissimi Regis *Hen-*
rici octavi filius, ex Domina *Iana* * *Seimor*
susceptus) *Anglæ Franciæ & Hiberniæ*
Rex, Defensor fidei &c. Patre ipsius defun-
cto, regnare cœpit vicesimo octavo Ianu-
arij anno Domini *M. D. ILVI.* novem annos, plus mi-
nus natus: suavissimus, mitissimus & summæ spei Prin-
ceps.

Euangeli-
um promo-
tum.

Et simu-
lachra ex
Ecclesijs e-
jecta.

Hic in teneris annis impulsu Avunculi sui Edovardi
Seimori Domini Protectoris (postea Ducis Somersetten-
sis) imprimis veram Religionem Deique gloriam prove-
here conatus (cujus fundamenta ejus beatissimæ memo-
riæ Pater jecerat) idololatrica simulchra demolienda et ex
omnibus Regni sui Ecclesijs tollenda curavit: Viri præ-
stantes eruditione in mandatis habebant ut Christi Eu-
angelium annunciarent, et Cœna dominica in utraque
specie fuit populo distributa; jamque gloriosa Ecclesiæ
et Reipub. instauratio in omnibus ipsius dititionibus in-
choata est.

Missæ ab-
rogata.

Circa tertium regni sui annum, ex decreto Parlamen-
tario Missale fuit abolitum, et Ritualis Liber de unifor-
mitate communium precum, et de administrandorum
Sacramentorum ratione, editus auctoritateque confir-
matus est.

In quarto sui regni anno, quidam motus excitati sunt
& homines rebelles insurrexerunt in provinc. *Somerset-*
tensi, *Devoniensi* & *Cornubia*, & præ se tulerunt inter-
septorum interclusorumque Agrorum refractionem. In-
terea Loci Galliarum Rex molitus est ab *Anglis* recipere
Bolloniam aliaque oppida in eò tractu, et eadē operâ sta-
tuit Insulas *Gernseiam* et *Ferseiam* occupare, sed irritò
conatu: tandemque domesticæ seditiones sunt compositæ.

Conspira-
tio adver-
sus D.
Protecto-
rem.

Eodem anno multi è magnatibus male animati, consilium
contra Dominum Protectorem iniçerunt, et a malitiosis
querelis

querelis & calumnijs non destiterunt usque dū omnibus rebus ornatissimum Ducem, reum peregissent de collāsentque. Ille inquam detruncatus est, qui meritiissimò gratia & auctoritate apud Regem Henricum octavum va-
luit, quique (propter ipsius sapientiam & humanissimos mores) summè gratiosus fuerat, cuius immatura mors non minorem luctum optimo cuique attulit: Sed de hoc eximio Duce satis superque.

Hunc Regem Cives & subditi singularibus studijs sunt prosequuti; Quippe qui, natura & ingenio mitis clemente fuerit, et cui hominum vita et salus fuit commendatissima: Huic ingenij celeritas, censuræ gravitas et iudicij maturitas, minimè defuerunt, (quæ in tam tenellis annis prorsus admirabilia) defuerunt. Religio ei a prima infantia in delicijs fuit: In liberalibus scientijs peritiâ tantâ fuit, (ut alias illius præstantes virtutes silentio præteream) ut videretur innata potius quam studio et industria acquisita. Vnum autem in eo fuit (ut auctore habemus FOXVM nostrum) perrarum et magnopere admirabile: Omnes Portus & Sinus non modo *Anglicos* verum etiam *Scoticos* & *Gallicos* enumerare potuit, &c. Latinam, Græcam, Gallicam, Italicam & Hispanicam linguam perfectè calluit. Nec, ut Cardanus perhibet, fuit inscius aut ignarus *Dialecticæ* & principiorum *Physices*, nec hospes in *Musicis*, Nam ut quidam scripsit, ut quæ scitè ac jucundè caneret psalleretque. Cum Rogero Aschamo qui ejus studijs admotus, Locos communes Melanthonis, integrum Ciceronem, magnam partem Historianum Livij, selectas I-focratis Orationes (quarum duas in latinum convertit) Sophoclis Tragædias, Novumq; Testamentū græcè legit, è quibus linguam purissima dictione, & mentè aptissima præceptione instruxit, bonisque literis non ad pompā, sed ad vitā & virtutem usus est in quibus ita fuit assiduus, ut ad miraculū usq; fuerit inter sui seculi Principes eruditus. Et (ut cōprehendā brevi) tantâ fuit indole in quibusvis heroicis virtutibus, insignibus animi dotibus & ornamentis, ut in ipsa pueritia & adolescentia, omnes antecessores

D. Protec-
tor Laudat.
tur.

Rex Laudat.

Regis
Animi
dotes &
eruditio.

Io. Foxus.

Hieronymus
Car-
danus.

fores suos facilè superaret.

Morbi
gens.

Sexto anno Regni sui ægrotare cæpit, mense Ianuarij, & tabe sive Phtisi tentari cæptus est, et post aliquot menses seipsum indies debilitari sentiens, omnibus rebus in Regno suo rectè compositis, animum et manus levavit, fixisque oculis sususpexit in Cœlum, et hanc compendiosam zeloque plenam precationem sequentem nuncupavit, quam non possum non recitare.

Regis Pre-
catio.

Domine Deus, libera me ex ista misera & ærumnosâ vitâ, & inter electos tuos recipe, nihilominus non mea sed tua voluntas fiat. Domine, in manus tuas commendo Spiritum meum, nosti Domine quam feliciter mecum ageretur, si tecum versarer, tamen propter electos tuos, si tibi complaceat, me sana & vitam meam protrahe, ut te verè colam. O Iehovâ Deus, benedic populo tuo & serva hereditatem tuam Domine, salutem da populo Anglicano & a Papismo gentem defende, & tuam sinceram Religionem tuere, ut ego & Cives mei veris laudibus nomen tuum afficiamus: & subjunxit, Languedo, miserere mei Deus, & recipe Spiritum meum.

R. etas &
obitus.

Atque hoc modo, ex ista vita decessit (non sine suspitione veneni) sexto die Julij, septimo anno Regni sui, ætatis suæ decimo sexto Anno Christi 1653. requiescit sepultusq; jacet juxta caput Avi sui Regis Henrici septimi in ejus Sacrario VVestmonasteriensi sub Altari ex ære deaurato & artificiosè elaborato. At obiit non sine veneni suspitione, nam sparso ubique apud vulgus rumore, quasi in Calend: Ianuarij, Regi a quo nescio, pro strena Novi Anni oblato florum odoratorum fasciculo venenum infusum fuisset, ex cujus odorem pulmo- nes vitium mortiferum ac lethale contraxissent: De tanto siquidem facinore nunquam postea inquisitum est, id quod nullo modo Maria soror facere neglexisset, si vel minimè suspicandi occasionem nacta fuisset.

Opera
charitatis.

Vltimo Regni sui Anno, dedit Prætori, Communitati & Civibus Londinensib: Regiam suam Bridevvel dictam ut foret Ergastulum & Domus correctionis egenis,

nis, vagis & otiosis urbis hominibus, amplisq; redivitibus in perpetuum hanc domum ditavit. Publicum etiã Divi Thomæ Hospitium in Australi urbis opere vel parte situm, vulgo *Southwarck*, de integro restituit et annuo ornatum, prædictæ Civitati & Civibus concessit. Hoc anno Cœnobium Franciscanorum Londini in Pædrotrophium nobilissimum conversum est, ubi nempe egeni pueri 400. jam inde ab eo tempore alimenta percipiunt, et educationem liberis hominibus dignam sortiuntur: Hospitium *CHRISTI* id hodie appellatur.

In cuius obitum hoc sequens Epitaphium ab Hieronymo Cardano exaratum invenio.

*Flete nefas magnum, sed toto flebitis orbe
Mortales: vester corrui omnis honor.
Nam Regum decus: juvenum flos, spesq; bonorum,
Delitiæ seculi, & gloria gentis erat.
Dignus Apollonijs lachrimis doctæq; Minervæ
Flosculus heu misero concidit ante diem.
Te tumulo dabimus Musæ supræmaq; flentes
Munera Melpomene tristia fata canunt.*

SCRIPSIT EDWARDVS REX.

*Comœdiam elegantissimam de Meretrice Babylonica. Lib. 1.
Ex auditis Concionibus. Lib. 1.*

C 2

EDO-

Regia nec virtus, nec stans te regia, Princeps
 Exspere inuidias potuerunt fraudibus unquam
 Nempe bonas sors praeva seruat, seruatque malignos

© B. Lud.

EDOVARDVVS SEIMORVS.

DOVARDVVS SEIMORVS five de Sancto Mauro (filius clarissimi Ioannis Seimori Equitis Aurati) primùm ab Henrico VIII. Rege qui ejus sororem Ianam, virtute illustrem Heroidem in uxorem sumpsit, fuit Equestri dignitate insignitus, deinde creatus est Vicecomes Beauchamp seu de Bello-campo Anno D.ⁿⁱ 1536. & anno sequente Comitatus Hertfordensis fuit in eum collatus, (qui comitatus ad multos annos fuit intermissus et interquieuit, ab ipsius Gilberti de Clara Comitis Glocestrensis et Hertfordensis tempore) postea ab eodem Rege factus est Eques nobilissimi Georgiani Ordinis aureæ Periscelidis, supremus Angliæ Camerarius, unusque ex intimis Consiliarijs Regijs, & apud illum præpotentem Regem imprimis fuit gratiosus, qui postremò eum scripsit instituitque unum è sedecim ipsius ultimæ Voluntatis & Testamenti Executoribus.

Deinceps Edouardus Princeps (ejus nepos ex sorore Iana) Regali corona insignitus, creavit eum primò Baronem de Sancto Mauro & deinde Ducem Somersetensem: Huc accèdit quod (cùm esset hujus Regis adolescentuli avunculus) generali Regis, Consiliariorum et Procerum consensu, renuntiatus fuit Regiæ personæ Protector sive Custos, & etiam omnium ejus Regnorum subditorumq; Gubernator, & locum tenens generalis Regij exercitus tam terrestris quàm maritimi constitutus est: Præterea, summus Thesaurarius & Comes Mareschallus Angliæ factus est: Insularum autem Gernseiensis & Ierseiensis Imperator sive Præfectus; et nobilis Academię Cantabrigiensis honorandus Cancellarius: Quæ omnia munia muneraque unà cum ipsius magnis ornamentis et dignitatibus ille præclare et cum singulari Regis Reipublicæq; favore gessit sustinuitq;, donec, Temporis progressu (proh dolor) discordia et contetio inter illum et fratrem ejus D. Thomam Seimorum Angliæ

Architalafsum ceu (ut loquamur) Admirallium orta est. Illi hæc Apophtegmata oblivione delentes, *vis unita, fortior, velle & nolle idem, eadē est firmissima amictia, & singula hostilia facile franguntur, conjuncta non item:* & satanæ insidijs implicati, non sat fideliter in memoria sua continuerunt Psalmistæ dictū, *Ecce quàm bonum & quàm jucundum est, habitare fratres in unum:* Inde, prout quidam scriptis prodiderunt, de uxorum suarum ^{inopertit} dissidebant, tantisper dum fatali ictu Caput Architalasi, ab ipsius humeris abscissum fuerit Anno Domini 1549. & Regnantis Edouardi tertio. (Vnde quidam scribit Epiphonematicè,
 En quo discordia fratres
 Perducit miseros)

Illo demortuo simultas accensa est inter Protectorem nostrum, & illum magnanimum Ioannem Dudleium Comitem VVrvvicensem, et ipsi Regi ex sanctioribus consilijs. Temporis autem decursu, Protector ille, captivitatus in Turrem Londinensem conjectus est, multaq; accusationum capita excogitata eique objecta sunt, ad quæ Ille tam sapientèr prudentèrque respondit, ut his criminationibus absolutus fuerit et relaxationem invenerit, sed dignitati non item, Protectoris munere exclusus & in Senatorum Regium album adscriptus. Veruntamen, Somersetius & VVrvvicensis in gratiã redierunt. Cæterū anno 1551. Somersetensis Dux secundâ vice, fuit in Custodiam datus, idque (prout plerique conscribunt) Dudleij, tunc Ducis Northumbriensis, callido stratagematè et machinamento; sed, ut ego interpretor, potius ista incarcerationatio & conspiratio accepta ferenda est Magnatum Procerumq; Pontificiorum Papæq; partibus faventium qui erant Regi juveni a secretioribus consilijs, malitiæ et syncretismo: Vtcunque in iudicium protractus, duplici crimine oneratur Dux, Proditionis nempe sive Læsæ Majestatis ac Feloniæ (quæ fuit conjuratio in Northumbriensem) reus perageretur: tamen in iudicio à proditione absolutus fuit, sed Feloniæ reus inventus est. Et hinc, ô tempora, ô Mores!) hic eximius et perbonus Dux nullius Felo-

Felonix unquam conscius, Felonix nomine decollatus fuit; Calendis Februarij eodem anno, regnantis autem Edouardi sexto: Et Deum testema ppello absq; Regis consensu & approbatione, namq; nulla de re Rex adeo doluisse prædicatur, nihilominus non inficias eo, quin obliquis vijs & modis, Regis Chirographum obtineri potuerit ad Avunculi interitum et decollationem. Quod attinet ad hujus illustrissimi Somercetensis Ducis præclara et nobilia facta in vita ipsius, et imprimis ejus summè religiosos sermones paulo antè & in ejus obitu habitos, et preces sanctissimas ab eo conceptas, necesse habeo Lectorem remittere, non solùm ad Foxi nostri Martyrologium, sed etiam ad omnia alia eorum temporum Chronica, utpote quæ sint inspectione lectioneque longè dignissima. Et certè, quum reformatæ Ecclesiæ Gallicanæ in ipsorum Kalendarijs, in hodiernum usque diem, Ducem nostrum in Martyrum numerum ascribant, quid impedit quò minùs nos Angli Eum nostratibus Martyribus multò magis annumeremus?

FUTURA PRÆTERITIS.

C 4

DOMI-

IANA GRAYA

*Regia stips tristi cinxi diademate czines
Regna sed omnipotens hinc meliora dedit*

DOMINA IANA GRAIA

DOMINA IANA GRAIA, maxima natus filia Illustrissimi Principis Henrici Ducis Suffolciensis, cum nupta esset Domino Guilfordo Dudleio quarto-genito Ioannis Ducis Northumbriensis filio: Statim post defunctum Regem Edouardum, Londini publicè renunciata est Regina Angliæ &c. juxta Regis illius ultimam voluntatē seu Testamentum: Sed Regina Maria & ejus Consiliarij eam confestim deposuerunt. Heroïna fuit multis illa quidem virtutibus pro sexu ornata, Religione verò et pietate maximè excelluit, prout ejus pia exhortatio ad plebem & sancta morientis precatio in Foxi Martyrologio extantes, abunde testantur. Eam autem bonarum literarum artisq; poeticæ non ignarum fuisse, hæc ipsius manu scripta carmina subsequētia demonstrant;

*Non aliena putes homines quæ obtingere possunt:
Sors hodierna mihi, tunc erit illa tibi.*

*Deo juvante, nil nocet livor malus:
Et non juvante, nil juvat labor gravis.
Post tenebras spero lucem.*

Et ut doctus quidem scripsit, Erat illa annos nata circiter sedecim, forma non infelici, literarum cognitione incredibili, ingenio acutissimo, & prudentia in illa etiam ætate plus quam muliebri, pietatis puriorisque doctrinæ studiosissima, & adeo honoris delati neutiquam appetens, ut regia ornamenta sine gemitu & lachrymis non susceperit, ut cūctis palam & manifestum foret à parentibus et amicis plane invitam coactam esse, ut id fastigij conscenderet.

Ipsa

Ipsa vero cum Domino Guilfordio illo marito suo,
uno eodemque die ad Turrim Londinensem decollati
fuerunt, anno 1553.

De hac spectatissima Domina conscripta invenio quæ
hic subjiciuntur Epigrammata,

Miraris Ianam Grajo sermone valere?

Quo primum nata est tempore Graja fuit.

I. P.

Tu quibus ista legas incertum est lector ocellis;

Ipse equidem siccis scribere non potui.

I. F.

EPITAPHIUM.

Iana iacet sævo non æquo vulnere mortis,

Nobilis ingenio, Sanguine Martyrio,

Ingenium latijs ornavit fœmina musis,

Fœmina virgineo tota dicata choro.

Sanguine clara fuit, regali stirpe creato,

Ipsaq; Regina nobilitata throno.

Bis Graia est pulchre Graijs nutrita camene,

Et prisco Graium sanguine creta Ducum.

Bis Martyr, sacrae fidei verissima testis:

Atq; vacans Regni crimine Iana jacet.

L. H.

EXTAT DE DOMINA IANA GRAIA, ANGLICE.

E Pistola ad eruditum hominem
qui a virtute verbi Divini de-
fecit.

Colloquium cum Frecknamo de ejus fide

& sententia de Sacramento.

Alia etiam Epistola quam ad suam
sororem scripsit, una cum sermone
quem mox decollanda in Theatro ha-
buit.

ELISA

ELIZABETHA REGINA

*Divina potens velis, populoque potentior, aequat
Jugenis Reges, et pietate Deos*

ELIZABETHA.

LIZABETHA, illustrissimæ beatissimæq; memoriae Princeps, (potentissimi Regis *Henrici octavi* filia, suscepta ex *Anna Bollenia* Marchionissâ *Pembrokiana*) *Angliæ, Franciæ & Hiberniæ* Regina, Fidei Defensatrix &c. Mari sorore sua fato functa, ad Principatum evecta, et regnare cepit decimo septimo Novembris anno Domini *MDL. VIII.* De cujus (ô *Phœnix* incomparabilis) vita laudatissima verba factururus, desidero linguam plane Angelicam et de hujus Heroidis virtutibus scripturus, exopto calamum ex ala Cherubica evulsum, et loco atramenti aurum fusile expeto: Vos ergo, ô Superi et cœlestes virtutes, mihi in subsequente narratione vestram operam accomodate, et mentem stylumque dirigite! Prima ipsius inauguratione, Regnum suum sanguinea Reginae *Mariæ* administratione valde conturbatum et Ecclesiam idolomanijs superstitionibusq; contaminatam inveniens; Regnum primo bello labefactatum & ære alieno oppressum pacavit & erexit. Deinde papismo exterminato, veram Religionem et Lucem Evangelicam restituit: quod Reginae magnificentissimus Pater præclare inchoârat, et beatissimus Frater promoveri feliciter studuit, Hæc Heroidum *Phœnix* temporis progressu plenissimè absolvit. Et ut suos subditos plane undequaq; felices efficeret, monetas æneas & reddidit (ad perpetuam rei memoriam regniq; gloriâ) argenteas, & aureas idq; proprijs sumptibus et impensis. Ad hæc Armentaria sua instauravit & deinde subditis suis in singulis Oppidis et Villis *Armis* et apparatu *militari* instruxit, Regnumq; omni terrâ mariq; comunivit. Proinde, ornamentis pacis instructa et bellicis telis bombardisq; præmunita, continuam pacem & amicitiam cum Gallia coluit: adjacens *Scotiæ* Regnum sedavit, pacavit sustentavitq; quod antea civili dissidio & seditione laborabat.

Regnum
tranquilli-
tatum.

Papatus
extermini-
natus.

Monetæ
erosæ pu-
rificatæ.

Scotia
adjuvata.

Pius P.V.

Anno 1569. Regniq; sui duodecimo Pius V. (imò plane

plane impius (sceleratissimus Pontifex Romanus misit Bullam tumidam e Roma omnia mala intonantem & intentantem ad quam Regineam Majestatem respondendentem in hac Prosopopœia invenio, quæ præmittere nullo modo potui;

PROSOPOPOEIA S. REGINÆ ELIZABETHÆ CONTRA Bullam R. P. ejusq; pia exhortatio ad Patriæ Cives & ad omnes Christiani orbis PRINCIPES.

REGNAT in excelsis Dominus qui regna gubernat
 Ille unus terris præsidet Altitonans.
 Ille Deus solus Regnorum temperat Axes,
 Ille omnes toto volvit in orbe rotas,
 Ille suos sacro perfusus Chrismate Reges,
 Atq; Duces sanctos muniet ille suos.
 Ergo quid insanat Bullatus Episcopus in me?
 Cur me deturbat plumbea Bulla throno?
 Cur Pius extirpat summi plantaria Christi
 Destruit & delet quod Deus ipse struit?
 Unxit me Christus clementer protegit unctam,
 Atq; è Pontificum faucibus eripiet.
 Hactenus illius me victrix Dextera juvit,
 Nec decurtabit Brachia longa Deus,
 Si Deus est mecum quid bruto fulmine terret?
 Cur novus iste Gigas culmina celsa petit?
 Cur hic Nimrodus rursus debellat Olympum?
 Quid contra Iovam Bella nefanda gerit?
 O Pie confracta est Petriana hæc Ancora Navis,
 O Pie, vana tua est specula, vana fides.
 Vos quibus Omnipotens Regales tradit habenas
 Vos quorum populos subdidit Imperio:
 Ne vos in populos servili Rege prematis,
 Barbaricum vobis excutitote jugum.
 Pellite qui pugnat pro sceptro, fasce Corona:

Regina
 contra
 Bullam.

2. Regina
 ad Reges
 Exhorta-
 tio.

D

Non

Non hæc fors Papæ : Spartæve Pontificum.
 Pontificum non est carnalibus utier Armis,
 Quid, tot Regna vorat spiritualis homo?
 Non est Pontificum furibundas condere Bullas;
 Regnis infestas spargere ubiq; faces.
 Quid gladius? verbum. Quid clavis? apertio verbi.
 His Christi Mysta pungere corda solent.
 Tales Signiferos Christus protrusit in orbem,
 Tales Ensiferos Clavigerosq; dedit:

Psal. 2.

O Reges data sancta. Dei Patris oscula **G N A T O**.
 Unicus is Regum Rex, Caputumq; **C A P U T**.
 Huic qui non servit non regnat Syphar & umbra est
 Exemploque meo discite Regis opem.

Psal. 24.

Non deerit vobis: Fœmellam sepsit in-ermem,
 Pontifices abeant : huic reserato fores:
 Huic portas aperite, novos excludite Reges:
 Hic Rex justitiæ Maximus introeat.

s. Ad Anglos

A N G L I A Chara mihi, mea viscera, Filia, Mater:
 Bulliferis istis ne moveare Pijs.

Quid feci aut merui cur indignere Britanne?
 An quia tu fœlix, hinc ego displiceo?
 An quia tot Donis per me Deus ipse beavit,
 Hinc ego, Dona, Deus, nausea facta tibi?
 Cur Egyptiacas redeat meus Anglus ad ollas?
 Cur Sodomam spectet Lotha misella suam?
 Dum soror Italici pendebat tota renata,
 E nutu: rerum scena dolenda fuit.

Relligio corrupta fuit: vitiatus & omnis
 Cultus divinus, commaculata fides.

Damna foris, pugnas intus mea Musa tacebit:
 Ipsa ego vobiscum fellea pocula bibi.

Nunc nunc Manna datur : Cœlestis pabula vitæ,
 Pax & prosperitas, cuncta secunda fluant:
 Qui pascit Corvo mea florida **L I L I A** servat,
 Et capitis pilos & **D I A D E M A** meum.

Est Leo Judaicus nostrum tutela **L E O N U M**
 Num Leo Romanus fit Leo terribilis?

Num

*Num formidatis, Mitrati insignia Papæ,
 An Gladius, CLAVES, Clava nocere queant?
 Sint potius Christo grates, effundite vota,
 Omnibus occurrat Dæmonis insidijs.
 Congeminate preces Christo, ut bona vestra perennet.
 Ne Rhombus regnet, congeminate preces.
 Congeminate preces, ut sancta Ecclesia perstet:
 Congeminate preces, vivat ut ELIZABETH.*

Ipsa serenissima nostra Regina, per multos annos Bel- Belgæ ad-
 juti.
 gas ab insolentis & insultantis Hispani violentia tyran- Classis.
 Hispanica.
 1588.
 nidèque vindicavit. Iste Hispani cruoribibæ Ruinam
 Angliæ minitantes, et Regnum spe devorantes, ingen-
 tem Classem, invictam (falsò dictam) adornarunt, se-
 cum deliberatissimum habentes, anno 1588. universam
 Angliam incursionibus devastare: sed attende pessimum
 et infamem eventum; Mensibus Julij, Augusti, Septem-
 brisq; Angli Deo Duce, Comite industria et Francisco
 Drake Navarcho nobilissimo suas partes callidè et stre-
 nuè agente, totam Classem Hispanicam (universo penè
 terrarum orbe acclamante) lacerârunt, ceperunt, depref-
 ferunt, devicerunt, fugârunt. Victoria certè ad Dei glo-
 riam illustris et ad Reginæ famam insignis: Vnde beatus
 Beza, suæ ætatis Elizæus, conscripta quædam carmina Theodorus
 Beza.
 gratulatoria ad Reginã misit, quæ memoriæ causa attexuj.

*Staverat innumeris Hispanus classibus æquor,
 Regnis juncturus sceptrâ Britanna suis.
 Tanti hujus rogitas quæ motus causa? superbos
 Impulit Ambitio, vexit Avaritia.
 Quàm bene te, Ambitio, merfit vanissima, ventus:
 Et tumidæ tumidos vos superastis aquæ!
 Quàm bene raptore Orbis totius Iberos
 Merfit inexhausti justa vorago maris!
 At tu, cui venti, cui totum militat æquor,
 Regina, O mundi totius una decus.
 Sic regnare Deo perge, Ambitione remota
 Prodigâ sic opibus perge juvare pios,*

*Vt te Angli longum, longum Anglis ipsa fruaris
Quam dilecta bonis, tam metuenda malis.*

Io: Spec-
edus

Th. Imp:

Ma. Britan

nia, in hi-

storia pag.

825.

Hic hostium domitrix victoriosa & inexpugnabilis, suis semper propitia & amabilis non modo à subditis & alijs conterminis gentibus Orbis Christiani & Europæ, fuit adamata & magnificè prædicata, verum etiam per totam rerum Vniuersitatem inclaruit. Et hujus assertio- nis veritatem Legati et Oratores e Turcia, Mauritania, Numidia, Persia, et Muscovia evincunt, et quod non tam rarum est quàm verum, Magnus Sultanus Muraht Turcarum Imperator Reginam et Regni sui administrationem admiratus est, prout liquet ex Literis ab ipso Sultano magno ad Reginalem Majestatem anno 1590 missis, quarum Literarum exemplum, in libro qui Theatrum Imperij Magnæ Britanniae inscribitur anglicè licet conspiciere. In illis Literis eam appellat, *gloriosissimam Reginam, foeminam splendore clarissimam, foeminarum potissimam, Ihesu affectatorum præpotentium Principem, excellentissimam Elizabetham sapientissimam Britannicarum Insularum Gubernatricem, perpetuæ felicitatis Dominam & hæredem; & sua sit ei ut pergeret bellum adversus Hispaniarum Regem inimicum suum maximum, &c. Datum Constantino- poli anno 1590.*

Ejus vel Nomen fuit Hispanis terrori quos in acie sepe expugnavit, & Mari identidem, ut supra dixi, disjecit.

In toto Imperij sui cursu synceram Religionem promovit, et propagavit Euangelium Christi, alma Nutritia omnibus peregrinis qui propter idem Euangelium exulabant. Illa exquisitè calluit et locuta est latinè gallicè, Italicè, Hispanicè, imo Græcè et Hebraicè, adeo ut vix indigeret interprete qui cujusvis Oratoris mandata exponeret: unde vir eruditus ita loquitur.

ELIZABETH VIRGO Regina & Regia proles
EXCELLENS Linguis, Cognitione Fide.

Hæc

Hæc Virgo Imperatrix altera Pallas, & Triumphatrix Regina, quum penè ad septuagesimum vixisset annum, pacatè et feliciter plusquam quadraginta quatuor regnavit annos, senio cana, & fama prædicabilis, ægrôtavit mense Martio Anno 1602. & vitam Deo reddidit piè et religiosè 24. die ejusdem Mensis Richmonti, non sine summo dolore subditorum suorum fidelissimorum, Corona terrestri et marcesibili cum Cœlesti & æterno Diademate permutata.

R.E.Obi-
tus.

Hæc Virginea Regina fuit nata vigilijs nativitatem beatæ Virginis Mariæ proximè præcedentibus, Anno Christi 1533. et commigravit ad Christum vigilijs annuntiationem ejusdem Beatæ Virginis immediatè antegressis, Anno 1603.

Iacet sepulta & requiescit in VVestmonasterio è regione avi sui Regis Henrici VII. ejus legitimus successor, Rex IACOBVS, noster Dominus serenissimus et supremus Gubernator splendidum; magnificum & vere regale erexit Monumentum super ejus tumulum has sequentes & nullo modo omittendas invenio Inscriptiones.

MEMORIAE SACRVM.

RELIGIONE AD PRIMÆVAM SYNCERITATEM RESTAVRATA, PACE FVNDATA, MONETA AD IVSTVM VALOREM REDVCTA, REBELLIONE DOMESTICA VINDICATA, GALLIA MALIS INTESTINIS LIBERATA, BELGIO SVSTENTATO HISPANICA CLASSE PROFLIGATA, HIBERNIA PVLSIS HISPANIS ET REBELLIVS AD DEDITIONEM COACTIS PACATA, REDITIVS VTRIVSQUE ACADEMIÆ LEGE ANNONARIA PLVRIMVM ADAVCTIS, TOTA DENIQVE ANGLIA DITATA, PRVDENTISSIMEQVE ANNOS 45. ADMINISTRATA, ELISABETHA REGINA VICTRIX, TRIVMPHATRIX, PIETATIS STVDIOSISSIMA, FOELICISSIMA, PLACIDA MORTE SEPTVAGENARIA SOLVTA, MORTALES RELIQVIAS DVN CHRISTO IVBENTE RESVRGANT IMMORTALES, IN HAC ECCESIA CELEBERRIMA AB IPSA CONSERVATA, ET DENVO FVNDATA, DEPOSVIT.

ELIZABETHA.
MEMORIAE
AETERNAE.

ELIZABETHÆ ANGLIÆ, FRANCIÆ, ET HIBERNIÆ REGI-
NÆ, R. HENRICI VIII. FILIÆ, R. HENRICI VII. NEPTI, R. ED-
VWARDI III. PRONEPTI, PATRIÆ PARENTI, RELIGIO-
NIS ET BONARVM ARTIVM ALTRICI, PLVRIMARVN LIN-
GVARVN PERITIA, PRÆCLARIS TVM AMINI TVM CORPO-
RIS DOTIBVS, REGISQVE VIRTVTIBVS SVpra SEXVM.

Principi incomparabili.

IACOBVS MAGNÆ BRITANNIÆ, FRANCIÆ, ET HIBERNIÆ
REX, VIRTVTVM ET REGNORVM HÆRES, BENE MERENTI
PIE POSVIT.

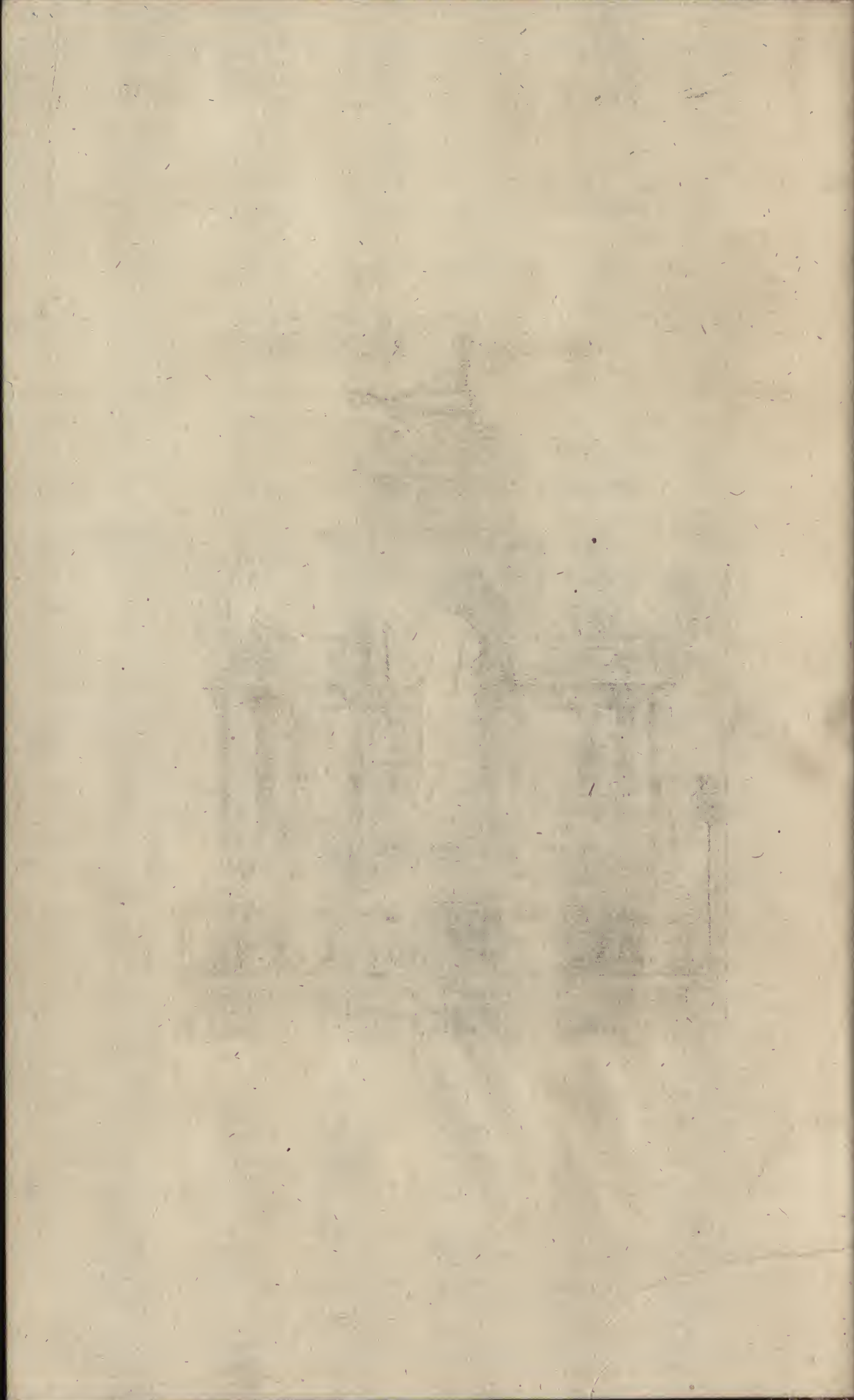
EX auditione accepi, quod etiamnum nostris diebus
supereft nefaria, five Papaliū Atheorum, five Atheo-
rū Papistarum fex & factio, qui, non obstantibus omni-
bus clarissimis & verè gemmeis nostratis nuper Reginae,
verè virginis virtutibus, toti terrarum orbi, ita conspicuis;
tamē non erubescunt (videor enim mihi eorum obmur-
murationes audire) prædicare, primò, Illam, quòad nata-
lita, ipsius, à polluto cubili suã traxisse originem. Deinde,
quòad vitæ suæ consuetudinē, Illã minimè castam extitisse,
cujus injustissimæ criminationis, ille scelerosus prodi-
tor * Sanderus, fuit primus author, iste aute calumniator,
prout in vita ipsius, fuerit in Deū, in principem, in patriam
perfidus & perduellis, ita miserum & infamē in Hibernia
invenit vitæ suæ exitum: ut nihil amplius de isto homun-
cione dicam, faxit deus, ut ejus memoria magis, magisq;
foeteat, & computrescat. Qui autem unctam Domini ca-
lumniantur & falsis convitijs consecretantur, maledicti
sunto singulis maledictionibus quæ in S. Pentateucho
Mosis, transgressoribus denuntiantur, ij etiam & eorum
nomina in æternum computrescunt. Egomet autem,
quicquid virulentæ & maledicæ papistarum linguæ &
pennæ promulgaverint, audeo asseverare, quòd nemo
rectè & verè Christianus in tota rerum universitate, E-
jus five ortum, five vitam, in quæstionem vocaturus sit.
Illa, cujus, * omni virtute præstans mater, profeminata &
edita

* In Schif.
Angl.

* Consu-
le Speedū
in Hist.
pag. 770.

Tumuli Elizabethæ Reginae Vera delimitatio

edita fuit nobilissimis et summa virtute parentibus, et illa, quum esset legitima inclytissimi Regis & nobilissimæ Reginae filia, & quæ tam religiosè & innocenter vixit, potuitne istis turpissimis criminibus esse obnoxia? Illa, in totius imperij sui administratione fuit, ratione sapientiæ suæ altera *Schebæ* Regina: & Religionis pietatisq; Christianæ nomine, altera *Debora*, & (quemadmodum in *Isaia* prædictum est), Sanctorum & Ecclesiæ nutritia. Et si vitam ejus spectes, quomodo fieri potest, ut Illa incesta foret, * quæ nullam ex suis pedisequis honorarijs, et ancillis, incontinentiæ crimine semel et iuste convictam, in suum conspectum venire unquam sustinuit: Addo etiam quod, illa fuit sui seculi *Phœnix*, et non modò foëminarū, verum etiam totius mundi miraculum, et hoc ejus tum administratio, tum raræ et planè singulares animi dotes comprobabant. Et si hæc non satis possunt ora obstruere illorum oblatantium Cerberorum, qui eructant et exhalant blasphemias voculas adversus beatæ memoriæ Reginae, propterea quod Illa Iesum Christum profiteretur et ejus Evangelium purè et potenter propugnaret, non possum me continere, quin semel et simul, ad eorum sempiternum opprobrium, illis dicam; quod sint filij Diaboli et quod eorum linguæ à Diabolo gubernatæ, diabolicum planè spiritum exhalant, et ejus dialectum, frèquentant.

Et quanquam beata hæc Regina pro seipsa respondere nequeat, prout potuit, quamdiu in terris, gloriosè regnaret, tamen, in cælis triumphat, ibi confidet, ibiq; omnes Dei, et suos hostes et adversarios, generali sensu, deridet. Proinde, Tartareos omnes et Atheos papicolas suæ vanitatis pudeat, et, majoris ignominie metu, conticescât. Perorò, adhibita illa ingenui et perdiligentis scriptoris imprecatione. Sit in maledictione et in perpetua maledictione ille calumus, aut illud os, quod hanc (odoratissimam) Rosam à polluto cubili deducit: vel, quod asserit ejus cubile fuisse unquam contaminatum. Istorum serpētum ora, quò Dominum Deum suum papam (papè) defensissent, prodigiosorum mendaciorum virus evomuerunt, et

calamos suos Linguasq; ceu tot hastas et enses, exacuerunt in unctam Domini. O Deus fortis ultionum, fac, ut isti impœnites & blasphemi conviatores, unà cum insidioso Serpente, et cum Satana mendaciorum Patre in stagno ignis qui ardet sulphure, recipiant portionem suam. Descende, Domine Iesu et veni citò, tuam ipsius causam in terrâ vindicaturus. Amen.

SCRIPSIT ELIZABETHA REGINA.

TRansulit è græco in Latinum F. Socratem.
Orationem ad Nicoclem de regno, lib. 1.
Tertiam ejusdem Orationem in angli-

cum è gallico vertit.

Meditationes Regina Navarre.

Præcationes quasdam piissimæ.

Ejusdem Liber precum publicarum seu Ministerij Ecclesiasticæ administrationis.

Sacramentorum in Ecclesia Anglicana.

*Spes Patriae, et Patriae, fatorum lege Peremptus
Ante diem. Lacrimas et inania vota relingo.*

HENRICVS FRE- DERICVS.

HENRICVS FREDERICVS amor et de-
licia Brittanicae gentis, nuperrimus Walliae
sive Cambriae Princeps, Cornubiae Dux,
Cestriae Comes-palatinus, Eques San-Georgi-
anus sive aureae Periscelidis nobilissimus:
serenissimi nostri Regis Iacobi primogenitus, et Regno-
rum Magnae Britaniae Hiberniaeq; Heres designatus, ad
omnia summa natus videbatur. Cujus inexpectati et nun-
quam fatis dolendi obitus causa, nequeo de tam incompara-
bili Principe absq; lachrymarum stillicidijs scribere, lo-
qui, cogitare. Hujus multiplices et clarissimas virtutes
identidem contemplatus, talem mihi videor videre ejus
προσωπογραφίαν ad vivum depictam: puta, si Pietatem (om-
nium virtutum fundamentum) spectes, redi vivum Iosi-
am: si Sapientiam consideres, alterum Salomonem: si Doc-
trinam una cum fortitudine felicissime copulatam notes,
Caesarem, imò & Alexandrum: si Exercitia Principe dig-
na observes, alterum Cyrum; si Artes, regem Ptolomaeum:
si denique venustissimae formae dignitatem inspicias, alte-
rum Adonidem conspiciari videor. Primam harum vir-
tutum attestantur omnia matutina vespertinaq; sacra, ab
eo religiosissimè frequentata, & sanctissimè constituta
adversus Blasphemias disciplina domestica: secundam
evincit frugalitas ejus, & oeconomicae rationis studium,
imò, ipse suis & non alienis solùm oculis quid ipsius se-
quelae, ministriq; agerent, despiciere voluit: quod ad ter-
tiam attinet, quis nescit ipsum quasdã horas ad lectionem
& studia seposuisse, idemq; de ejus vere regijs & belli-
cis exercitijs affirmari potest: et in Geometricorum In-
strumentorum usu, suas habuit horas seorsim destinatas.
Quae dico, certus sum quod omnes ejus Aule nobiles et
pullati Ministri jam superstites, sua voce testimoniòque
confirmaturi sunt: quinimò in Celsitudinis suae facie per-
fectae

fectæ Regiæ Majestatis idea enituit. Est ergo cur unanimi consensu nostram omnium ineffabilem & inexpiabilem iacturam, imò cujusque damnum dispendiumque qui sibi in Principis magnificentiâ et virtute complacuit, deploremus, Proh dolor. Princeps verè Princeps, in quem totius Christiani Orbis Oculus defixus fuit, expectatissimos virtutum suarum insignissimarum fructus percepturi. Tamen, ceu recens & tenera Rosa, in ipso ætatis Flore (seu potius primo verè) fatali immaturæ mortis manu est preceptus: O dolorem incredibilem! Quare tu Magna Brittania, tuum Principem & Athletam (Athlantem veriùs dixerim) Lachrymis prosequere. Et non solùm est cur nostra hæc Britannia eum deflere debeat, sed aliæ etiam confines & vicinæ Regiones in hujus fletus societatem venire debeant: quum (tanto amore Euangelium & tanto odio Papismum prosequutus est) præ omnibus orbis Christiani Principibus, ipse in propria persona, Romæ (quæ est Antichristi indubia sedes) mœnia scalis ascendere versuillimè crederetur; intuemini enim illum hic graphicè depictum & Lanceam suam in Romam vibrando intorsurum;

Quocirca

Spes patriæ et patriæ fatorem *Hæc thæthæ LIFE of this FACE cut saw* *Or if you FEARE that HEE would WARE for you*
lege percutis *The MILDNES in it nothing, and the AVE* *Concluded with HIM HEE should LIVE with*
Ante diem, la chima et inana *Will judge that PEACE, did either in to LOVE To both, His agines fluctie agitates ;*
vota relinquo *So soone advance him to his STATE about In curie SOLDIER s greifes SCHOLLEES stapes*

QVocirca, moerorem nostrum non mediocriter minuatur, quòd ex ista mortalitate una cum spe quam nobis dederat virtutum suarum, quarum fructus Parentibus regalibus suis debuit, cum gloria & prædicatione quam à Patria sua expectabat, & cum illis commodis & bonis, quæ optimus quis que sibi ab ipso pollicebatur migraverit: nihilq; post se præter immortalẽ virtutum suarum memoriam & triste sui desiderium, eliquerit. Qui illum non adamavit, eum nunquam agnovit: qui eum viventem noverat, & defunctum non deplorat, est planè ferus & ferreus.

Ex aduerso, luctum planctumq; dimittamus, & ejus felicitatem plausu & congratulatione prosequamur. Deo natureq; debitum suum reddidit: immaturus obitus fælicitatis æternitatem sibi maturavit. Quippe, cum longè fælicior sit qui prospero flatu, licet impetuoso & violento in optatum portum celeriter provehitur, quàm qui propter diurnam & ingratham tranquillitatem, eum seriùs attingit. IPSE qui cognoverat hanc vitã non nisi mutuò sibi fuisse commodatam, ita vitam instituit, ut non invitus moreretur, si modo ille dici queat expirasse, qui ex tenebris in lucem translatus est, quiq; dolorem delectatione & mortalitatem immortalitate commutavit: In quo Dei in eum benignitas, magis potuit extare & eminere, quàm eum a peccati reliquijs, & istius Mundi immundi molestijs & miserijs subducendo, & eripiendo, priusquàm temporum pericula, senectutis sollicitudines & varia mala, quæ sunt istius mortalitatis adjuncta inseparabilia, & imprimis Majestatem comitantur, degustaret aut amplius experiretur? Proinde, Providentissima sua ipsius natura, falsis et caducis mundi voluptatibus sese obfatiam sentiens, et æternitatis siti accensa, eum impulit, ut tũ nos relinqueret, cum tantum honorem et splendorem in ipso ætatis suæ flore et vigore adeptus esset, quantũ quis longa corporis contentione et animi studio acquirere valuerit. Ægrotare cæpit sub Festum *omnium Sanctorum*, in illa sævissima et ventosissima hyeme, anno 1612, duode-

E

cunque

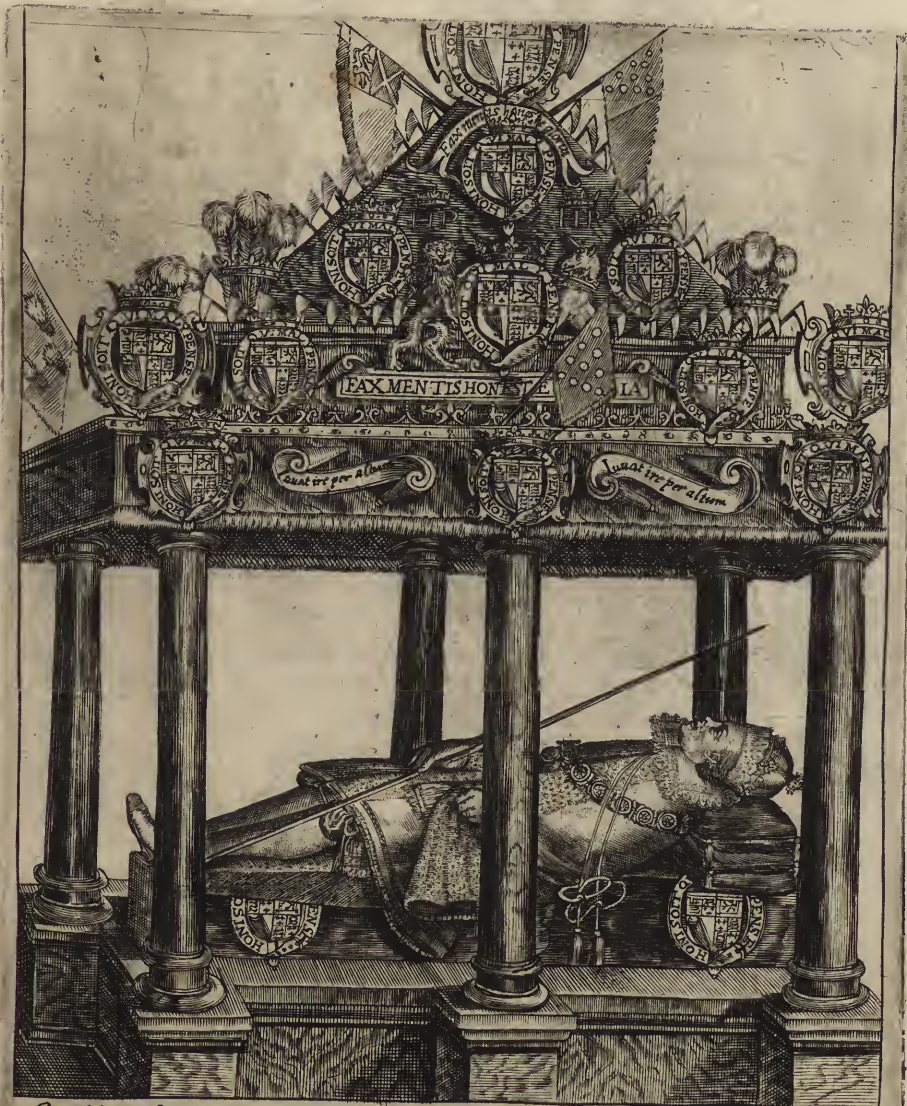
cimq; ferè dies oblanguescens, fatali illo sexto Novembris die, religiosissimè & Christianissimè vitam decimo octavo ætatis anno terminabit, unde Papistæ ἐπιχαιρεσκότῳ non verentur sextum Novembris nobis contumeliosissimè objicere: in hunc modum oblatrantes, vos Evangelici, qui tanta religione et lætitiæ solemnitate quintum illum Novembris concelebratis, quid factum est de Principe vestro, sexto illo Novembris die? Quibus in hunc modum respondemus, idque non sine iustis causis & ad perpetuam eorum infamiam; Nonis Novembris, sine dubio omnia Dæmonia Inferorum malè habuit, quod procuratorum suorum conjuratio sulphurea speratos exitus non invenerit: sic è diverso, illo sexto Novemb. die Angelorum & Sanctorum Cœlestium universitas mutua congratulatione nostrū pium Principē excepit, unde vir sanè eruditus, hos subsequentes versiculos conscribit:

O Invidorum quisquis es, ROMULI nepos,
 Qui fata nobis exprobras Novembrium
 Crudelis audi: Nunquid autumas Scelus
 Illud nefandum, Sulphureum, igneum Malo
 Oblitterari posse succedaneo?
 Ocellus orbis HENRICVS quoquo die
 Nostro beavit spiritu cœli domos,
 Infame vestri nomen Ausi perpetim
 Ad execrantes transvolabit Posteris;
 Tantoq; deinceps a teriore Calculo
 Signabitur, quantò ultimum HENRICI diem
 Attingit usq; proprius Unius docet
 Iactura (quamvis Numinis dempti manu)
 Quantum luisset Orbis, uno vulnere
 Si tota Magni stirps JACOBI regia
 Tulisset unum funus à vestro DITE.

Et quis non animadvertit aut saltem animadvertere debet, quanta et quæ continua vis pluviarū, sit ejus mortem consequuta? quæ pluvix quid aliud fuerint, quàm Cœlorū propter ademtum Principē lachrymæ. Quamobrem

rem de ejus beata immortalitate persuasissimus, finem facio. Verum enimverò ejus virtutum βασιλικωτάτων (in animis et linguis omnium hominum memoria perpetuabitur. Lachrymæ ita mihi eripiunt oculorum usum, ut calamus ulterius progredi nequeat.

Iusta ipsius funebria cum magna celebritate summo honore & omnium ordinum lamentatione perfoluta sunt septimo die Decembris subsequenti anno 1612. Ejus autem Cenotaphij descriptionem hîc contemplare.

*Crudeli crudelagz Patri patriagz ruina
Raptus, ut ætheris insereretur auis
HENRICVS modica (Sanctum Capud) inditū Vrne
Maximus Ille, suo in genitore minor*

Hugo Hollandus fuit

*Whome all the vns of ffame of the fice of Earth
Shrunk vnder, now awake Hoys sta's beneath,
His state past in fact, in Hoys his Birthe
His Youth, in good life Dan Spirit his Death*

Gio Chayman

*Ingenium magni moderatus Principis exul
CHECUS, at inconstans in quietate fuit. B*

53

IOANNES CHECVS,

IOANNES CHECVS, sanguine nobilis, in Civitate Cantabrigiensi natus, & optimarum literarum studijs in Academia Cantabrigiensi educatus, in Collegio D. Ioannis Evangelistæ, ubi socius ac Orator Academiae factus fuit: ibique tam eximias progressionem in literis & Linguarum imprimisq; Græci idiomatis scientiâ habuit (in Græcæ autē Linguæ peritiâ excelluit) ut in gratiam & favorem Regis illius Henrici octavi influxerit, qui filium ipsius unicum unicq; dilectum Edovardum Principem ei in disciplinâ & Literis expoliendū tradidit: Qui Princeps tam præclaro doctore usus est, adeo ut (sive Religionem & pietatē, sive doctrinam & Linguarū scientiam consideres) Phoenix Mundi evaserit, prout luculentius ex mea vitæ ejus Epitome apparet. Hic autem Princeps excellentissimus quamprimū in Regali solio fuerit collocatus hunc Checum nostratem Equestri Ordinis dignitate decoravit, quo ferè tempore illustres juvenes Guilielmus Cecilius (qui ejus sororem duxit) & Henricus Sijdnejus, (ille charissimus Regis Edovardi sodalis & thori consors) Equestri dignitate insigniti fuerunt: & invenio, quod hi bini Equites aurati, Sijdnejum dico & Checum, fuerunt summo amore & intima familiaritate conjunctissimi, & hic amor familiaritasq; mutua inter eos permansit usq; ad serenissimi & beatissimæ memoriæ Regis obitum:

Invenio etiam summam fuisse consuetudinē inter ipsū & literatissimos Equites Thomam Smithum et Thomā Eliotam, et eruditum illum Rogerum Aschamum, qui illi successit S. Ioannis Collegij et Academiae orator (ut ex libro ejus Epistolarum apparet.) Taceo amicitiam et familiaritatem ejus cum Joanne Stürmio Ioachimo Camerario et multis alijs doctissimis exteris, quos recitare longius esset quàm ut hic inseram.

At, non ita multo post Regis expirationem, hic Che-

cus, Christi & purioris Religionis causa, exilium passus est, in Germaniam confugit, & Argentorati commoratus est, ibiq; Linguã Græcam publicè & ex auctoritate prælegit. Cæterum A°. Christi 1554. et secundo Mariæ Reginae regno Argentorato Bruxellas in Brabátia profectus est, idq; non, uxoris ducédæ gratia, ut somniat Thuanus, quis enim crederet illum alias aggressum nuptias cum ipse eodem tempore haberet uxore, virtute et juventute præditam? (Quæ etiam post maritum superstes erat plusquã lx^a. annos et (quod memoria imprimis est dignum) hoc vel ultimo anno 1616 diem obiit:) sed, (prout Forem nostrum authorem habemus) ut Anglos Oratores sive Legatos & alios amicos in illis Regionibus residentes visitaret: Sed (proh dolor) in cursu et itinere suo inter Antuerpiam et Bruxellas, ille inopinato et de repente a Regis Philippi ministris seu satellitibus comprehensus fuit, ab equo depulsus, et funibus ad Plaustrum alligatus, donec obvoluto capite (nesciusq; quorsum aut quoriam ipsum abrepturi essent) conjectus est in Navem, et instar captivi in Arcem Londinensem abductus et inclusus: quumq; animus ejus a Papismo penitissimè abhorreret, tamen tum minationibus tum horroribus propositis tentatus et sollicitatus fuit, ut suam ipsius (veram) Religionem abrenūtiaret: Cujus peracerbæ tractationis tædio et ægritudine contabescens, non multo post spiritum emisit, idq; Londini, ut ex auditione accepi, in edibus Petri Osberni Armigeri.

Et quamvis ad palum (prout quidam scriptis prodiderunt) non fuerit crematus et eandem sortem cum alijs eodem tempore combustis Martijribus non subierit; nihilominus spectato et expenso apprehensionis suæ et incarcerationis modo, est, cur eum vix numerãdis Mariani temporis Martyribus, jure justeq; accenseamus et ascribamus.

Obijt mense Septembri A°. 1557. & inhumatus jacet in Ecclesia S. Albani (VVoodstreet) cum hoc Epitaphio subsequente:

Doctri-

*Doctrina CHECVS linguæq; utriusq; Magister,
Aurea naturæ fabrica morte jacet.*

*Non erat è multis unus, sed præstitit unus
Omnibus & Patriæ flos erat ille suæ:*

*Gemma Britanna fuit, tam magnum nulla tulerent
Tempora Thesaurum tempora nulla ferent.*

TRANSTVLIT SCRIP-
SITQVE CHECVS;

Transtulit ex Græco sermone
D. Io. Chrysostomi homilias con-
tra observatores Novilunij, de
dormientibus in Christo, de providen-
tia Dei homilias 3. de fato homilias 3.

Transtulit in Linguam latinam li-
brum Thomæ Cranmeri anglicè scrip-
tum de sacramentis, excusum Londini
1553.

Item ex Græca lingua transtulit De-
mosthenis Olynthiacas, Philippicas, con-
tra Leptinem, & adversarias orationes
Demosthenis & Aeschynis.

Iosephum.

Leonis Imperat. librum de apparatu
bellico, impressum Basilia.

Euripidis & Sophoclis quedam.

Asceticum Maximi Monachi.

Aristotelem de Anima.

Scriptit librum de pronuntiatione
Lingua Græca.

Commentaria in Psalmum Domine
probasti,

Panegyricum in nativitatem Edo-
vardi Principis.

Correctiones quasdam Herodoti, Thu-
cydidis, Platonis, Demosthenis & Xe-
nophontis lib. plurimos.

Dammum ex seditione lib. 1.

An licent nubere post divortium
lib. 1.

In Psalmum 139.

De Eucharistia sacramento lib. 1.

Epitaphiorum lib. 1.

Super obitu Buceri lib. 1.

De Ludimagistrorum officio lib. 1.

Introductionem Grammatices lib. 1.

In obitum Antonij Dennei lib. 1.

De fide justificatione lib. 1.

De aqua lustrali, cineribus & palmis,
ad Vintoniensem lib. 1.

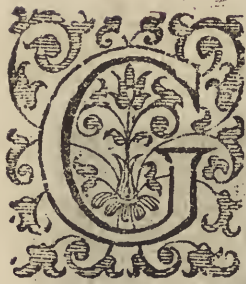
Collegitq; dicta Parlamenti super re
Eucharistica, lib. 1.

Ille etiam olim, tamen non nisi nuper
typis editam, conscripsit dulcem Elegi-
am Anglicam, in qua longè præstantis-
simi Regis Edovardi VI. agrotatio: una
cum temporis lociq; circumstantijs, &
luctuosus, (honorum omnium) obitus
descripta fuit: Hæc autem Elegia Anno
demum Dⁿⁱ. 1610. Londini per H. Hol-
landum excusus est.

*P E M B R O C H I A E C o m i t i s v i r t u s t o t R e g i b u s v n a
D u x i t i n o f f e n s o t a n d e m i p s u m t r a m i t e a d a s t e r a*

GVILIELMVS HERBERTVS.

VILIELMVS HERBERTVS (Guilielmi Herberti Comitis Pembrochiensis ejus nominis primi, per Ricardum filium, Nepos) regnante Henrico VIII° Eques auratus, & illi a cubiculo Arcanoq; Consilio factus est: Et postea unus Executoru ultimi voluntatis ejusdem R. Regi autem optimo Edovardo VI°. Georgiani Ordinis Periscelidis eques, praefectus Equorum, & primo Baro Herbert de Caerdiffi, deinde Pembrochiæ Comes & ab intimis Consilijs factus est, &c. Anno suo climacterico mortem cum vita commutavit, & magnificentissime in S^a. Pauli templo Londini, una cum hac inscriptione sequenti in marmore sepultus contumelatusq; jacet, in qua illustris ejus vita & honores eleganter quamvis breviter describuntur:

Vng. je seruiray.

Perpetuę Pietati Sacrum.

Guilielmo Herberto Pembrochiæ Comiti, Equiti Aurato, prænobilis ordinis Anglici:

Henr. VIII. R. a Cubiculis: Edoardi VI. R. Equitum Magistro, Walliæ Præsidi, Tumultu Occidentali cum Russello & Grayo Baronibus paribus auspicijs summa rerum Preposito:

Mariæ R^a. contra perduelles ac expeditione ad Augustam Veromanduorum bis totius Exercitus Duci, bis summo in Agro Caletum Limitum praefecto: Elizabethæ R^a. Officiorum seu magno Regiæ Magistro:

Pariter & D^{na}. Annæ ex vetusta Parrorum gente oriundæ, sorori Catharinæ R^a. Henr VIII. R. sexto, matrimonio conjunctæ ac Marchionis Northamptonij prudentissimæ feminae, pietatis, religionis, probitatis, omnisq; a vite virtutis retinentissimæ fidiiss^a. Comitis Conjugi.

Secunda conjuge superstite Georgio Salopia Comite genita, insigni præter antiquum nobilitatis decus, virtute femina.

Obijt	{	Aetatis	}	Anno	{	63.	}	Liberis relictis	{	Henrico Pemb. Comiti.	
		Salutis				1569.				ex prima	Edvardo Equ: aurato.
						D ^{na} . Anna Bar. Talbot nupta.					

Henr. F. ac Comes P P. chariss. sibi ac suis P.

GVAL

*Cui fauor a magna moderatus Principe surgit
Nactus Virtute est Praemia quae meruit B. Lud*

GVALTERVS D'E- VRE VX,

VALTERVS D'EVRE VX, (Nomen per-
vetustæ Familiæ in *Normania*, unde ge-
nus suum repetijt) Vicecomes, *Herefordi-*
ensis et *Bourghchierij*, Dominus *Ferrarius de*
Chartley, *Lovaniæ* &c. a Sereniss^a. Regina
Elizabetha b. m. Comitis *Essexiæ* et *Erwæ*
titulo illustratus, anno 1572. eodemq; anno aureæ Pe-
riscelidis seu honoratissimi Ordinis *Georgiâni* electus
est eques. Hic Comes sicut facillimis moribus et generosa
indole fuit, ita rei militari mirificè studuit, proinde, Re-
gina *Elisabetha Hibernicis* negotijs et bellicis muneribus
eum præfecit, ubi feros et agrestos *Hibernos* perdomare
nitebatur, totiusq; Gentis Comes *Mareschallus* constitu-
tus est: sed (proh dolor) vix inceperat rudes et incom-
positos *Rebelles* subjugare et a feritate ad mansuetudinẽ
et *Religionem* revocare, cum in morbum fatalem inci-
deret, et *Dubliniæ*, auno 1576. è mortali vita religiosis-
simè emigraverit, universo regno ejus obitum plangente
et deplorante. Corpus ejus in *Angliam* transmissum in
natali solo et oppido, putà, *Carmardenæ* in *Wallia*, hono-
rificè et cum magna solemnitate *Exequiarum* sepultum
est.

EPITAPHIUM

Generosissimi Domini Gualteri Comitis Essexiæ, &c.

Natus in excelsis *Mariduni* mœnibus ut sum:
Mœnia sic capiunt me *Maredune* tua.
Nempe meum corpus, capis ô *Maridune* benigna,
Quod *Mars* non fregit *Mors* violavit atrox.
Qui mentem in corpus fudit *Rex summus Olympi*,
Is mentem tulit in cœrula templa poli.

NICO.

Mediocria firma.

NICOLAUS BACONVS eq; aur;

*Ingenio BACON magnus cuius eosque Sigilli
firmauit iustas (eos teritis) opes*

B

NICOLAUS BACONVS.

NICOLAUS BACONVS ex antiqua nobilitatis familia Baconorū in Provincijs Norfolkienſi & Suffolciēſi oriundus : adoleſcens in literis enutritus eſt, et Legibus Angliæ municipalibus ſtudiuit : adeo ut Regnantibus Henrico VIII.º Syndicus fuerit; Edoardo VI.º. Conſultor et Armiger evaſerit ; et quādiu imperitare Maria Regina Attornatus (ut Angli loquuntur) Curiaē V Wardorum factus ſit. Poſt obitum Mariae Reginae, Elizabetha in ſceptro et regno legitimè ſuccedens eum Equitem auratum fecit , et propter ſapientiam et gravitatem Cuſtodem magni Sigilli Angliæ et ab arcanis Conſilij conſtituit, Primus ille erat quem tanto titulo honorarat Regina : In hoc autem munere cum ſumma laude per multos annos verſatus eſt. Et quod fuerit non ſolū ſapiens, eruditus et gravis, ſed etiā per quā religioſus, non tam hujus eminentis muneris in Repub: executio, quam pia et præſtans diſciplina Domæſtica eviciti: Cui aſſertioni meæ, indulgentiſſima mea & ornaſiſſima mater, etiamnum ſuperſtes, teſtimoniū mperhibet, quæ ante quadraginta annos ejus chariſſimæ uxori Annæ (clariſſimæ illæ doctiſſimæq; Heroinæ) operam navavit & famulata eſt, idq; ante mariti obitum.

Hic ille Baconus, acutiſſimo & feſtiviſſimo ingenio, ſalutari ſapientia et ſummo rerum uſu excellens, hanc illuſtrem dignitatem retinuit, et eam præclarè adminiſtravit quādiu vixit : Ille (inquam) hunc celebrem et excellſum locum octodecim annos tenuit, idq; duplo diutiùs quā quisquam alius Cancellarius aut magni Sigilli Cuſtos illum locum ante eum tenuit ſexcentorū annorum ſpatio : Solummodò excipio duos celebres Præſules Radulphum Nevilium Episcopū Ciceſtrenſem, et Ioannem Staffordum Episcopum Bathoniēſe-VVellenſem, quorum uterq; perinde ac D. Baconus octodecim annos

in hac honorifica administratione versatus est.

Illius temporibus Decreto Parlamentario potestas et auctoritas Custodis Magni Sigilli, in usum sui & successorum ejus in eodem loco coequata fuit cum Cancellarij potestate et auctoritate.

Annalista noster de eo sic scribit; *Vir fuit præpinguis, ingenio acerrimo, singulari prudentia, summa eloquentia, tenaci memoria, & S. Concilij alterum Columen.*

Dum in vivis fuit annuas et perennes pensiones sex discipulis, sive literarum studiosis, in Collegio quodam Cantabrigiensi quod Benedicti nomen obtinet, sustentandis dedit, et concessit unicuique horum studiosorum tres libras nummorum sex solidos et octo denarios (monetæ Anglicanæ) per annum, in æternum.

Diem suum obiit Londini anno Dⁿⁱ. 1578. cum esset sexaginta novem annos natus: Corpus autem ejus in Æde Paulinâ contumulatum cernitur, et honorificè sepultus dormit, jacetq; subter magnifico Monumento cum maximè raro & notabili Epitaphio jambicis carminibus constante: hoc Epitaphium ille dum vixit adornavit & concinnavit, in quo pressè et succinctè describuntur media quibus ad splendorem adq; immortalitatem aspiravit: quod dignum et æquum putavi hic inserere;

*Hic Nicolaum ne Baconem conditum
Existima illum, tam diu Britannici
Regni secundum Columen; exitium Malis,
Bonis asylum, cæca quem non extulit,
Ad hunc honorem fors, sed Æquitas, Fides,
Doctrina, Pietas, unica & Prudentia.
Neu morte raptum crede: qui unica brevi,
Vita perennes emerit duas: agit
Vitam secundam cœlites inter animus.
Fama implet orbem, vita quæ illi tertia est,
Hac positum in Arâ est corpus, olim animi domus;
Arâ dicata sempiternæ memoriæ.*

Hic

Hic gravis Consiliarius & in Reipub: negotijs peritissimus, complurium nobilium liberorū & virtutibus excellentium sobolem, omnes ejus terras, latifundia, possessiones, hæreditario jure occupaturā post se reliquit. Filius autē Franciscus quamvis junior, tamen omnibus reliquis suis fratribus longè doctior, & L: L: Britannicarum peritior, nobilis Patris sui virtutes, nimirum, Sapienciam, Doctrinam, Bonitatem, Beneficentiam, successione & hæreditatis jure possidet potissimū: Vnde primū euasit consultus Consultorq; Legum in celeberrimo illo Foro Hospitij Graiensis, & gratiā apud incomparabilis excellentiæ Reginam Elisabetham excelluit.

Rex autem augustissimus Iacobus eum Equitis aurati dignitate decoravit, constituitq; eum Procuratorem generalem Regium, & postea Advocatum sive Atturatum generalem designavit: Et propter ejus plane singularem tum eruditionem tum sapientiam, in eorum numerum qui sunt a Consilij sanctioribus & secretioribus cooptatus est: Quinimò hodierno die succedit nobilissimo Patri, in honoratissimo Reipub: munere, & factus est Custos Magni Sigilli Angliæ, quem perillustrem Magistratum, splendidè magnificè & cum summâ æquitate tenet administratq;.

Illud autē Heroum seu Sepulchrum Patris hoc presentē anno (nempe 1617.) sumptibus & expensis ejus honoratissimi filij et successoris D. Francisci Baconis Custodis Magni Sigilli instauratur exornaturq; pulcherrimè.

MEDIOCRIA FIRMA.

F 2

HVM-

GILBERTVS ciues alium deduxit in orbem.
Quo CHRISTI imbuerit barbara corda fide B

HVNREDVS GILBERTVS.

HVNFREDVS GILBERTVS sive GILBERTVS Occidentalis Anglus, Eques auratus clarissimus Deo optimo maximo et Principi suæ, piam navaturus operam, religioso imprimis & planè heroico instinctu, et ut populares suos et benè affectos promoveret; paganos et infideles misera Diaboli mancipia miseratus, quibusdam probis et religiosis Nobilibus in comitatum et auxilium adhibitis, decrevit non solum præamplas illas et spatiosissimas Regiones, a promontorio *Floridæ* ad *Aquilonem* protensas, aperire, sed etiam Christianam Religionem et Christianos Incolas in maximè opportunis illarum Regionum locis plantare, prout in hac Epitome intelliges.

Anno igitur 1563. undecimo Iunij, hic insignis eques quinq; navibus & celocibus instructus à *Causetta* sinu seu statione solvens profectionem destinavit occasum versus: & 20. Iulij littus Terræ noviter repertæ tenuit. Die verò Martis, quierat tricesimus Iulij, venit in pleniorum Novæ illius Terræ conspectum, & oras legendo proventus est, donec ad Insulam *Pengam*, ad Promontorium *Baccaleau*, *Caput S^{ti}: Francisci* & sinum *Conceptionis* pervenisset: ubi occurrit uni è navibus suis dissipatis: Et à promontorio illo sive *Capite S^{ti}: Francisci* directo eurlu progressus usq; dum ad *S^{ti} Iohannis Portum* applicuisset, ibi etiã aliam è dispersis suis novibus offendit, ingressusq; Portum, in triginta sex lembos sive piscatoria Anglorum Gallorum & Lusitanorum navigia incidit: illarum vero Regionum possessionem, Regine nomine & ad usum ejus tenuit, ubi insignia Angliæ regalia, in plumbo insculpta super pilam ligneam ceu trophæum erexit: 13 die Augusti ex hoc portu discedens conscendit *Myoparonem* suum. * *Sciurum* dictum et usq; ad promontorium seu *Caput de Rase* velis eatus est: uti etiam ad *Caput de Briton*, * on'ire
The Squir-
rel. quæ inter se distant centum leucas. Inter hæc duo promontoria propter brevia & fyrtes illorum tractuum re-

* *anglicè*
The gold-
den Hynd.

pentinamq; vim tempestatis, non modò depresso est navis ipsius prætoria cum omnibus classiarijs suis & vectoribus, sed etiam tota classis magnopere periclitata est, & seipsum ægrè ex hoc discrimine explicuit. 31°. die Augusti ob annonæ vestiumq; penuriam, decretum est in Angliam redire: & rediturus quidem erat, prætervectus jam promontorium de Rasa: eodemq; tempore eidem myoparoni *Sciuro* (aliàs *Squirrell*) in qua Eques ipse Humfredus vectus est comitem se adhibuit, altera navis, *Aurea Cervæ*. Hæc duo navigia cum renavigassent 300. leucas (plus minus) ad tractum orientalem prædicti promontorii, domum versus, vehemens & immitis procella eum denuo invasit: qui ppe maria sursum ad morè fastigiatarum Pyramidum et quasi varij venti concurrerent, assurgebant. Tempestate nondum posita, die Lunæ qui fuit nonus Septembris celox illa in quâ ipse Humfredus strenuus eques vehebatur propemodum submersa est: Aurea verò Cervæ animadvertens quanto periculo invehebatur, se propius ad Sciurum admovit, fluctibus quidè rabiosis pene oppressam, tunc temporis verò divino beneficio, liberatam et classiarijs sive *Epibatis* Cervæ Auræ indicia lætitiæ præ se ferentem: ac præfectus quidè ipse eminentiore loco sedens et librum in manu gestans, vectoribus Cervæ Auræ in hæc verba clamitavit (*A mare æque ac a terrâ tantundem est ad cælos viæ*) et hoc apophthegma, ut spectatum Iesu Christi militem decuit identidem iteravit. Sed eodem die Lunæ ad horam duodecimã noctis, Sciuri (qui erat a fronte Auræ Cervæ) lumina jam extincta visa sunt, et eodem momento celox prædicta ab oceano fuit absorpta: nihilominus qui in Aurea Cervæ vehebantur, totam noctem & deinceps sine nulla intermissione prospectabant, donec ad littora Brittanica pervenissent; & Cervæ Auræ 22. Septembris anno 1583. Falmoutham appulit.

Magnanimus iste & intrepidus eques, sæpè ante hanc ultimam suam profectioem, illustrem operam Regineæ Majestati in diversis regionibus & maximè in Germania inferiore apud Belgas impenderat.

HEN-

Multum CIDNEYO debet BRITANNIA sed Jelus
 Posteritas inculte omnis Jerne tua A lud

HENRICVS SYDNEIVS.

ENRICVS SYDNEIVS, vir domi nobilis, filius hæres Guilielmi, Sydneij Equitis aurati, ex vetere illustriq; familiâ è Ducatu Andegavenfi in Galliâ stemma ducens. Ipse sub finem regnantis Henrici octavi, ab infantiâ educaus & innutritus fuit in Aulâ Regiâ. Fuit principi Edovardo adeò in delicijs, ut eum, non modò comitem (seu socium) verũ etiam thori confortem fecerit. Et quum ille præstantissimus princeps fuit in regali folio collocatus, ipso tertio regni sui anno, Equitis aurati dignitate eum decoravit & privati Cubiculi primario Cubicularium fecit, ablegavitq; eum ad Henricum, Gallorum Regem non obstante hoc quod hic optimis studijs addictus generosus, annum ætatis suæ vicesimum primum non excefferat. Qua tamen legatione cum sua summa laude perfunctus est. Quamprimum ille summè pius & religiosus princeps, esset morti quã proximus, in consortis sui ulnis expirare voluit.

Regina Maria eum amandabat in Hiberniam, & ibi eum Thesaurarij & Iusticiarij dignitate exornabat: ubi se tam honorificè gessit, ut ab ejus Regni incolis magnum amorem & summam laudẽ reportaret; & deinceps, quaternis vicibus (quod est notatione dignissimum) sit factus Dominus Iusticiarius.

Anno 1564. Regina Elizabetha illustris memoriæ, ei honorem nobilissimi Georgiani ordinis aureæ Periscelidis attribuit, & non ita diu post, dicta Regina, ei VValliæ præfecturam commisit: quem locum multos annos tenuit. Tribus autem distinctis vicibus constitutus fuit & missus cum imperio proregis in Hiberniam, ac nonne hoc est commemorabile? In Hibernia autem instauravit et refecit Castellum Dublinense, et in eo commodum hospitium Gubernatori præparavit, ad quem usum, in hodiernum usq; diem destinatum est. Extruxit etiam commoda spatia et receptacula (sive Tablina) in quibus originum Hibernicarum, & antiquitatum monumenta

numenta codicesq; asservarentur, sed anteactis tēporibus harum rerum cura studiumq; jacuit. Ille complures pontes, & nonnulla oppida in Provincijs Ultoniensi & Conacienfi ædificavit, reparavit, communivit, idemq; in alijs locis factitavit. Hibernica Statuta, nunquam prius publicata, typis committi & excudi curavit. In animo habuit Academiam in Hibernia ad doctrinæ propagationem fundasse, & procul dubio fundasset, nisi à morte præreptus & præventus fuisset. Castellum Ludlovvense in vvallix limitibus non sine magnis sumptibus redintegravit, ibiq; propterea quòd præses esset, habitavit. Multa alia commemorabilia gessit in Hibernia, & in limitibus vvallix Sæpiuscule legatus est, & missus cum mandatis, in Galliam & Scouiam, imò quandoq; (quod non est ingrato silentio involvendum) bis in uno anno.

Illius nobilia facinora, illustres occupationes, et mores spectatissimi, quæ descriptionis compendium non patietur me in præsentia enumerare, extant in posteriore volumne Chronicorum Holinschedensium, excusorum anno 1587. ad quem librum ego lectorem remitto.

Fuit tam præclarè et heroicè animatus et tam in sermone affabilis, ut mirabile sit quantopere in animos omnium ubicunq; versaretur, influxerit, et favorem eorum sibi conciliarit. Quod ad personæ suæ laudem attinet, ille (quemadmodum eundem chronographum autorẽ habemus) in juventute sua, adeo ipso corporis filo et habitu spectabilis, tam singulari faciei pulchritudine, et vultu amabili commendatus fuit, ut solus Aulæ typus, et imitationis exemplar existimaretur: Et hæc, non tam naturæ quàm gratiæ dona, etiam in ipsa senectute ipsum comitata sunt. Cæterum, quod est instar omnium, imò quod supra omnia est, ille solidè et ex animo, Euangelium Christi est amplexatus, et in totius vitæ suæ curriculo usq; ad extremum halitum, illud ardenti zelo professus est, ut luculentius apparet in quadam Tractatiuncula, quam ipse conscripsit inscripsitq; Pia ad filium suum Philippum Sijdnejum Epistola, Anglicè impressam. Ille

in ux-

in uxorem duxit nobilem & spectatissimam divam Mariam, filiam natu maximam clarissimi Principis Iohannis Dudle Ducis Northumbriensis (& sororem duorum honoratissimorum Comitum VVarvicensis & Leicestrensis) ex hac autem uxore multiplicem & nobilem progeniem habuit. Ægrotavit (ut putabatur) ex frigida Paralyfi, VVigorniaë ibiq; naturæ suum debitum ultimū persolvit, & religiosè animam suam in manus Christi ^{servatoris} Servatoris sui commendavit, anno Domini 1586. quū annum ætatis suæ quinquagesimum septimū ageret. Corpus ejus fuit translatum *Wigornia*. *Penshurstum* id *Cantio*, ubi cum antecessoribus suis honorificè sepultus est, & spectabili monumento dormit. Post tres menses ab obitu hujus herois, optima heroïna, ejus uxor piè in Domino obdormivit, & sub eodem Monumento, cum marito, terræ mandata est.

*Carmen Apollo dedit, belli Mars contulit artes
Sed iuueni Vitam Mors rapit ante diem B*

PHILIPPVS SYDNEIVS.

PHILIPPVS SYDNEIVS, Honoratissimi Equitis Aurati aureæq; Periscelidis *Henrici Sydneij* filus primogenitus & hæres. Paternarum Virtutum et honorum avidus, ut ita dicam, & rapax fuit. Quas dotes in tenella ætate assecutus est exercuitq; , adeo ut Imperatrix nostra *Elisabetha*, *b. m.* eum Equitem Auratum fecerit, nec immeritò, nam fuit verè aureus. Primam ætatem agens in Aula Regia, maximam partem educatus est, & propter elegantissimos compositissimosq; mores, Illustrissimus Aulicus evasit, nulli æqualium secundus; & interea temporis illam ingeniosissimam omnibusq; admirabilem Arcadiam suam concepit et edidit. Et hic me a proposito meo minimè aberraturum existimo, si vobis ante oculos proposuero, quid noster peracutus Epigrammatistes de eo & ejus Arcadia conscripserit,

de eo.

Quod sit ab antiquo tantum cantatus Homero,
Felicem Macedo Rex vocat Æacidem.
O me infelicem! quia tu Divine Philippe,
Felix carminibus non potes esse meis.

Qui scribenda facit, scribitve legenda beatus
Ille, beator es tu, quod utrumq; facis.
Digna legi scribis, facis & dignissima scribi:
Scripta probant doctum, te, tua facta, probum.

de ipsius Arcadia.

Ipsè tuam moriens (sed conjuge teste) jubebas
 Arcadiam sævis ignibus esse cibum.
Si meruit mortem, quia flammam accendit amoris;
Mergi, non uri debuit iste liber.
En librum quæcunq; cadat sententia: nullâ
Debuit ingenium morte perire tuum.

Anno

Anno ætatis suæ *xxi*°. (quemadmodum pater ejus id ætatis fuit Regijs negotijs destinatus) Legatione missus est a Regina ad potentissimum Cæsarem, Viennæ in Austria. Neque in Curiali vita solùm acquieuit & amœnissimis Arcadiæ pascuis se oblectavit, sed etiam ejus generosus et excelsus spiritus in bello militiaque (ad quã adeo propendebat) quid possset, tentare voluit, fuitque tam Marte quã Musis nobilitatus, inde factum est ut hic Heros, propter eruditionem, pietatem et militares laudes possit inter maximè rara hujus temporis ætatisq; exempla numerari. Hac de causa serenissima Regina Elizabetha, eum suo Cautionario seu fiduciario Oppido *Ulfingæ & Castello de Rammekens in Zelandia* honorificè præfecit. Sed (proh dolor) in primo ætatis vere & flore, immatura mors eum vita orbavit. Quippe, in quodam prælio prope *Zutphaniam in Geldria*, *xxij*°. Septembris, anno 1586. ictu Bombardico femur vulneratus, insanabilem plagam accepit.

Omnia quæ in ejus laudem scribo parum sunt, tamen si demortui Sydneij decus et famam minus divulgarem vitio mihi verti possset, quum ipse non possim non confiteri, quin nobilissimo Sydneiorum superstitem nomini multis sim nominibus addictissimus atq; obligatissimus.

Diem suum obiit *xxiiij*°. die post illud mortiferum vulnus acceptum *Arnhemie Geldrorum*. Corpus ejus reportatũ in *Angliam*, cum majoribus suis inhumatum est, at funus et exequiæ perhonorificè summaq; solemnitate, tanto Herœ digna concelebratæ fuerunt in Ecclesia Divo Paulo sacra Londini, *xv*°. Februarij Anno eodem.

IN OBITVM PHILIPPI SYDNEII,
duorum fratrum (tunc) superstitem, Roberti
militis (nunc Vicecomitis Lisle) & Thomæ Armigeri
(jam defuncti) EPICEDIVM.

*S*is quoq; carminibus nostris celebratio Heros,
Hac te parte sequi, qua licet, ecce, juvat.
Sanguine fraterno conjunxi viximus una.

G

Viximus

*Viximus, aut frustra vivitur ulterius.
 Fata viam lethi inveniunt, ubi semper acerbum
 Imperium Martis, est quoque Mortis idem.
 At raperent nos treis, sinerent, vel vivere nos treis.
 Quàm grave conjunctos dissociare, fuit?*

NAVIS, QVA ILLUSTRISSIMI
 Sydneij Corpus Vlissinga Londinum ad-
 vehebatur, de suo atro apparatu & No-
 bilitate Vecturæ.

CUR atra sim quæris? SYDNEI ad sydera rapti,
 En veho per tumidas nobile corpus aquas.
 Parcite jam fluctus, adversi parcite venti?
 Nobilius corpus num tulit ulla ratis?

Noster Poeta eum hoc subscripto decoravit,

VITA SEV EPITAPHIVM PHI-
 lippi Sydneij, ad ejusdem fratrem honoratissimum Robertum Vicecomitem Lisle, &c.

Qui dignos ipsi vitâ scripsere libellos,
 Florum vitam scribere non opus est.
 Sydneij, in tumulto est, corpus non vita; Philippi
 Producit vitam gloria longa, brevem.

Illustrissimus hic Eques Philippus Philippi Mornæi
 Plesiaci de veritate Religionis Christianæ librum, in
 vernaculam Linguam vertit.

*Ingenio Vaser, arte Potens, magnusque fauore
 Principis, incertam liquit Pos & funera famam*

P.F.

ROBERTVS DVD- LEIVS.

ROBERTVS DVDLEIVS, filius illustris-
simi Principis *Joannis Ducis Northumbri-*
ensis, hunc primò serenissima Regina *E-*
lizabeta b. m. creavit Comitem *Leice-*
striensem, Baronem de *Denbigh*, anno 1564.
et paulo post fecit illum Equitem auratum
secundū honoratissimum Ordinē Sancti Georgij, idem a
Christianismo Rege signitus est Eques juxtā Ordinem
Sancti *Michaëlis*; Deinde factus est Reginalium Equo-
rum Magister; Summus Regiæ familiæ Præfectus seu
Oeconomus, & unus ex intimis Consiliarijs Regiæ: et
tantopere gratia & favore Principis floruit, ut eum tot
honoribus cumulaverit quot sustinendis homo subditus
paulo posse pareisse posset: adeo ut, omnes eum tanquam Regulum
honorarent, colerent, diligerent, timerent. Et utcunq; ali-
quorum hominum linguis & calamis fuerit læsus & in-
famatus, etiamnumq; lædatur & infametur, tamen pro
explorato scio, illum non solū fuisse in procuratione
Reipub: egregium subditum, & Conciliarium prudē-
tissimum, sed etiam potentem Evangelij fautorem & fer-
ventissimum ejusdem Professore: qui et nobilissimæ
Academiæ Oxoniensis Cancellarius factus fuit.

Postquam per multos annos in Aula, gratia, autoritate
& favore valuerit, tandem Regina illustrissima eum in
Belgium transmisit anno 1585. ubi fœderatarum Provin-
ciarum factus est Præses, quam Provinciam ad bienni-
um exercuit, sed a Regina aëcersitus revocatusq; , Re-
gina jubente, Copijs ejus navalibus adversus Classē
Hispanicam, anno 1588. præfuit.

Fuit aspectu venustus, staturâ rectâ & procerâ, facie
dignitatis Majestatisq; plenâ, prout hæc effigies vivè de-
monstrat. Fuitq; in vitæ consuetudine comis & amabilis.

Quamquamq; famosissimus noster *φιλαρχαίος* in suis usq;
adeo affectatis operibus pronuntiat, illum nulla bona
opera

opera nec quicquam memorabile præter solam magnitudinē post se reliquisse, aut posteris commendasse, tamē certò scio, et quis nescit, eum nobile *Gerontocomium*, in oppido *Warwico* extruxisse, stipendiòq; dotasse. Inibi multi pauperes utriusq; sexus aluntur et catechizantur: Hoc opus certe ad Numinis Omnipotentis gloriam tendit, estq; insignis charitatis documentum: Et hæc scripsisse placuit, quò aculeatum dentati Scriptoris calamum, si non colliderem tamen retunderem: sed si jam in vivis esset Comes, procul dubio, ejus gratiam assentando perinde aucuparetur, ac multorum Magnatum, ejus vivorum Mœcenatum, blanditijs captat, atq; perinde ac jam præstantissimo Heroi defuncto obloquitur. Quod ad me attinet, in Schola Christi hoc christianum et charitatis plenum axioma didici, non luctandum cum larvis, nec male loquendum de mortuis, qui placidè in domino obdormiunt.

Ad *Kenelworthensem* Arcem suam profecturus, in via morbum contraxit, et spiritum Deo reddidit in Cornburiensis Vivarij diversorio in Comitatu Oxoniæ, anno 1588. Corpus ejus sepultum jacet, in Templo D. Mariæ V *Varvicensi*, et ibi religione et virtutibus præcellentissima Comitissa *Leicestrensis*, ejus quondam uxor, pulcherrimum Monumentum ei nuper construxit: Et habet hanc Inscriptionem superinpositam;

DEO VIVENTIVM S.

SPE CERTA RESURGENDI
in Christo, Hic situs est illustrissimus Robertus Dudleius (Ioannis Ducis Northumbriæ, Comitæ Warwici, Vicecomitis Insulæ, &c. filius quintus) Comes Leicestriæ, Baro Denbighiæ Ordinis tam Sancti Georgij quam Sancti Michaelis Eques Auratus: Regina Elizabethæ (apud quam singulari gratia florebat)

bat) Hippocomus, Regiæ Aulæ subinde Seneschallus, ab intimis Consilijs Forestarum, Chacearum, Parcorum &c. citra Trentum, Summus Iusticiarius: Exercitus Angliæ, a dicta Regina Elizabetha missus in Belgio ab anno 1585. ad annum 1587. Locum-tenens, & Capitaneus Generalis Provinciarum Confœderatarum, ibidem Gubernator Generalis & Præfectus: Regniq; Angliæ Locum-tenens, contra Philippū secundum Hispanum numerosa classe & exercitu Angliam 1588. invadentem: Animam Deo Servatori reddidit, anno salutis 1588. die 4. Septembris:

Optimo & charissimo marito mæstissima uxor Letitia Francisci Knollis Ordinis Sancti Georgij Equitis Aurati & Regiæ Thesaurarij Filia, amoris & conjugalis fidei ergo Posuit.

*Dux belli AMBROSIVS nulli Pietate secundus
Ut iuuat innocōs sic armis territat hostes*

AMBROSIUS DUDLEIVS.

AMBROSIUS DUDLEIVS, unus ex filijs natu maximis inclyti Principis Ioannis Ducis Northumbriensis, Regina Elizabetha b. m. primò eum in secundo anno Regni sui Tormentorum sive Machinarū Bellicarum Præfectum constituit. In quarto anno Regni sui Baronem Insulæ sive Lisle & Comitem VVarvicensem eum creavit: et in eodem anno ille cum magno Exercitu missus est a Regina in Normanniam Gallorum, & ejusdem exercitus fuit constitutus Archistrategus & Imperator, ubi paulo post ejus appulsum ad Novum-Portum contra Gallos seipsum tam prudentem, animosum atq; strenuum præbuit, ut nimis foret prolixum & plane extra scopum meum rem gestam exponere. Nihilominus ibi (proh dolor) miles quidē Gallicus sordidissimus ejus femur glande seu globo insidiosè transfixit: tamē Deo juvante, ex illo vulnere convaluit & in Angliam redijt: deinde Regina optima eum aureæ Periscelidis ordinis Georgiani honoratissimi insignivit insignijs. Ann° Domini 1569. & XII°. Regni sui, illum (una cum Heroe Edovardo Clintone Angliæ Archithalasso) cum Copijs adversus Perduelles in boreali Regni parte, putà Northumbriæ VWestmorieq; Comites misit: & in hoc militari munere se tam sapienter & strenuè gessit, ut istos duos rebelles-Comites fugere & aufugere in Scotiam compulerit.

Mihi ergo licet de hoc splendidissimo Comite verè dicere, cum fuisse virum prudentem, solertem, politicum, bellicosum & præstantiam animi in prælijs ostendisse: eiq; Poetæ verba recta accommodare licet:

*Res magnæ non absq; gravi discrimine fiant,
In dubijs prodest generosa audacia rebus:*

In decimo tertio anno Regni Elizabethæ, Illa ei
dedit

dedit honorabilem Dignitatem primarij Promi Angliæ, & postremò unum ex intimis Consiliarijs fecit.

Ille, quamdiu vixit, Christi Euangelium sincerè amplexus & professus est: fuitq; verè Religionis Zelotis & professorum Euangelicorum Patronus exoptatissimus: & fuit alijs nominibus tam bonus vir, ut *boni Comitis VVarvicensis* denominationem sortitus fuerit, etiamnumq; sortiatur: Enimvero, fuit semper beneficus, munificus, valdeq; liberalis; & notabilem exercuit Charitatem erga egenos Christi famulos: quippe, annua stipendia multis pauperibus Verbi Divini Ministris anumerari fecit, propter eorum Zelum et industrias Conciones: et varijs ejus modi Charitatis Officijs functus est.

Domum magnificā planè et dignitatis plenam in Hartfordiensi agro ædificavit, et *NIN* sive *NORTHAVV* vulgo Northall appellavit (Ea est hodiè sedes honoratissimi Herois Francisci Domini Russelli:)

Ille senectute confectus diem suum obiit sine prole, Londini, in Aedibus Bedfordiensis, Anno Christi 1589. Corpus ejus cum multis solennitatibus et pompis funebribus honorificè sepultum fuit in Templo *VVarvicensi* D. Marię sacro, ibiq; jacet, sub pulcherrimo Monumento, cum Majoribus suis, et propè ad Robertum Comitem Leicestrensem ejus fratrem.

Omnia tempus habent.

*Te Francifce Cæſarum cum deſeris exul
Pectore. Pro meritis Cæramia digna capis*

FRANCISCVS WALSHINGHAMVS,

FRANCISCVS WALSHINGHAMVS, ortus familia multis seculis illustri, claritatem generis nobilitate, ingenij præstantibusq; animi dotibus superavit. Puer, ingenuè domi educatus, generosis moribus artibusque optimis animum excoluit. Adolescens, peregrinatus in exterarum Regionum, earum Instituta, Linguas, Politiam, ad civilem scientiam Reique publicæ usum didicit. Juvenis, Exilium Maria regnante subiit voluntarium Religionis ergo. Serenissimæ Reginæ Elizabethæ, b. m. matura jam ætate, Orator fuit apud Gallum, turbulentissimo tempore, annis compluribus: Rursum, bis in Galliam, semel in Scotiam, semel in Belgiam, super gravissimis Principis negotijs Legatione functus est: eiq; annis sedecim ab intimis Consilijs & secretis fuit, ac triennium Cancellarius Ducatus Lancastriæ. Quibus in muneribus, tanta cum prudentia, abstinentia, munificentia, moderatione, pietate, industria & sollicitudine versatus est; ut a multis periculis Patriam liberarit, servarit Rempublicam, confirmarit Pacem, juvare cunctos studuerit, imprimis quos doctrina aut bellica virtus commendaret, seipsum deniq; neglexerit, quo prodesset alijs, eosq; valetudinis & facultatum suarum dispèdio sublevaret: Cœloq; assumptus fuit vi°. Aprilis, anno Dⁿⁱ. 1590. Sepultus jacet in Ecclesia Cathedrali Sancti Pauli London:

EPIGRAMMA, Vicè Epithaphij VValsinghami;

Sic reticenda domi fido secreta recondis
Pectore, sic discis discutienda foris:
Ut tua sit nè fides dubitem, an prudentia major.
Virtute indubiò hac, magnus utraq; vir es.

RIC-

Neptuni proles . qui magni Martis alumnus
GRENVILIVS patrias sanguine tinxit aquas

RICHARDVS GRENVIL.

RICHARDVS GRENVIL, Eques auratus,
Occidentalis Anglus, Devoniensis.

Anno Redemptionis nostræ 1585. præclarus hic miles & Navarchus, cum classe 7. navium Plimmutha solvens, sub auspicijs Gualtheri *Raleigh* equestris ordinis viri, *Virgineam* versus vela fecit. Mense autem Majo, ipse cum classiarijs suis anchoris in sinu de *Muskito* jactis, terram intra Insulam *Sancti Ioannis* conscendit. Vbi prope littus ipsum propugnacula & monumenta cæperant ponere: ibidem etiam novum myoparonem construxerunt; quo perfecto noster iste Thalassiarcha, ulterius in mediterraneas regionis illius partes progressus est: sed deprenso Hispani cujusdam perjurio, qui promiserat sese annonam illi & commeatum de integro suppeditaturum, omnes quæ undiq; erant sylvas conbussit, & cum ad propugnaculum jam dictum rediisset, illud etiam igne absumsit. Tum verò cum omnes ad unum se ad naves recepissent, præfectus ab Insula *Sⁱ Iohannis* solvens vela fecit: et subsequente nocte, duas naves onerarias sive phaselos Hispanorum cepit: quarum una mercibus satis opimis onusta, vectoresq; habuit: nonnullos magni nominis *Hispanos*: Quos grandi satis pretio redemptos in *Sⁱ Iohannis Insulam* exposuit. Ac deinceps in altum velis passis proVectus, circa Iunij mensis initium appulit, jactisq; anchoris ad *Isabellam* in *Hispaniola* insula stetit. *Isabellæ* præses cū paucis alijs Hispanis, ad littus descendit, & colloquium cū præfecto nostro petijt. Quem quidem Anglorum speciosa comitatum caterva jam terrā tenentem Præses satis comiter excepit. Post aliquot verò verba ultrò citroq; habita, Præfectus noster convivium ipsi suisq; comitibus faciendū curavit. Et repente convivū illud in duobus arboretis topiario opere viridantibus frondibus exstructis opipare

H

magni-

magnificèq; ab Anglis ornatum instructumq; fuit : ferulaque omnia in vasis argenteis apposita. Quo quidem iam peracto, *Hispani* ut parem gratiam referrent, magnum candidorum taurorum armentum de montibus deducendum mandarunt, singulisque nostrorum capitaneis & generosis singulos equos instauratos : et selectos ex illo numero designarunt tres tauros, quos more suo patrio agitent & venarentur. Ac ludicrum sanè illud satis gratum et jucundum illis fuit : et tandem tres illi tauri ad unum omnes necati sunt. Tum post varia hinc inde munera honoraria lautiaque data acceptaque multasque merces ex utraque parte permutatas, honorificis verbis insignem benevolentiam & amicitiam præ se ferentibus, *Hispanis* valedixerunt : qui nostros proculdubio tam benignè exceperant, non aliam ob causam, quàm quod sibi ab Anglis metuerent, quos ita validos conspexerunt.

Tum *Thalassiarcha* noster cum comitatu suo præter *Insulas Caicos Guagneuma & Sygateo* navibus vectus, ad continentem *Floridæ* delatus est, ubi per lustratis exploratisq; pluribus & præcipuis illius regionis locis, videlicet, *Woconoma, Poymocha, Secota, &c.* et illic ultra mensem commoratus, Augusto mense naves solvit, & Angliam versus vela fecit, intraque unius hebdommadis spatium *Hispanicam* navem opulentis mercibus onustam trecentorum doliorum capacem, cepit. In Octobri cum hac præda progressus, ad *Plimmutham* appulit, relicta post se in *Virginia* majore sociorum suorum parte sub ductu Capitanei *Radulphi Lane* illius coloniae præsidis.

Postrema Expeditio.

Vt plures variasque hujus præclari Militis & *Navarchi* expeditiones resque gestas omittam, Anno 1591. cum in una *Reginea* navi, quæ † *Ultio* dicebatur *Subthalassiarcha* esset, & casu quodam a reliqua *Anglica* classe relictus, juxta *Insulas Açores* sub-

† *Angli*
The Re-
venge-

subsisteret, ab ingenti classe Hispanica quinquaginta trium sc. navium oppugnatus est, in qua Magnus ille *San-Philippus* mille quingentorum doliorum capax Prætoriana navis erat. Et unica cum ei esset Anglica navicula, præsentis constantiꝫ; animo fortiter strenueꝫ; adversus quinquaginta tres naves rem gessit: nonnullas tamen earũ in pugna perforavit demersitꝫ; : Tandem verò, aliquot suorum classiariorum amisissis, ipseꝫ; graviter vulneratus, cum esset, authores illi fuerunt & Capitaneus & Nauclerus, ut se Hispanis dederent: quod eorum consilium dedignatus irridensꝫ; prorsus repudiavit, dicensꝫ; se vel decies mortem potius oppetiturum, quàm semel Patriæ, Reginæ suæ, et sibi ipsi dedecus conflaturũ, insultus quindecim magnarum navium sigillatim eum oppugnantium, sustinuit. Postremò, cum jam quicquid in navi sua pulveris tormentarij erat absumptum esset, omnibus suis hastis lanceisꝫ; diffractis, quadraginta suorum militum fortissimorum interfectis, et nonaginta alijs vel ægrotis vel graviter vulneratis, malis ad unũ omnibus ceterisꝫ; armamentis in mare e navi discussis, discissis, laceratisꝫ;, cum jam nihil spei, opis et auxiliij vel virorũ vel armorum reliquum esset, postꝫ; hoc unicũ navigiũ per quindecim horas cum tam ingenti validaꝫ; classe dimicasset, fortissimus tamen hic Miles constanti animo in sententia, nequaquam sese dedendi perstitit: Sed multis acceptis vulneribus, jam infirmus et debilitatus, cum nulla spes esset vel curationis vel vitæ, invitus in prætoriam Hispanorũ navem deportatus esset: Quo quidẽ motu et agitatione corporis in lipothymiã incidit: postꝫ; verò respirasset, ipse Præfectus classis Hispanicæ satis comiter et honorificè eum tractavit, suis ipsius Hispanis Chirurgis curandum mandavit, et quæcunꝫ; ad sanitatem recuperandam facerent suppeditavit: Sed omnia, proh dolor, in cassum: nam intra biduum sentiens mortem instare, in hanc sententiã (uti Ioh: Hu: Lijnschoten retulit) Hispanorũ idiomate verba fecit. *Hic ego Richardus Grenvil, alacri & quieto animo morior, cum ut verum fidelemꝫ; decuit militem, vitæ meæ cursum*

peregerim, ut qui pro mea Patria, Regina, religione & Honore depugnaverim. Quibus nominibus ex hoc corpore cum summo gaudio alacriter excedit anima mea, eternamq; post se memoriam & famam strenui fidiq; militis relinquet qui suo munere pro sui officij ratione defunctus est. Atq; ita nullum præ se ferens æltantibus tristitiæ vel mæroris signum, 3°, demum die expiravit.

THO.

*Ignavos Fortuna fugit tu promptus in hos tes.
Pergis, et impavidus prædâ ditaris opimas.* B

THOMAS CANDISCH,

THOMAS CANDISCH, Armiger, in Agro Suffolciensi natus, Rei Nauticæ expertissimus.

Hic vir verè nobilis & de patria sua præclarè meritus, *Thomas Candisch* anno 1585, navem de suo adornavit, in qua ipse Præfectus, cum *Richardo Grèvillo* equite aurato vectus, navigationem suscepit in *Virginiam*: & *Insulis Canarijs* præternavigatis, pervenit ad *Insulas Dominicæ, Hispaniolæ, & S^a. Johannis, de Puerto Rico, Lucaios, & Floridam,* in occiduis *Indijs*. Proinde ita erectus, animatus & ad navales res gerendas confirmatus, statim a reditu suo, professionem instituit in mare *Australe*, ut deinceps totius terræ ambitum circumeundo obiret. Quam Provinciam sæliciter (sicut mox docebimus) confecit.

*Anglicè
The Desire
*The content
*The Hugh
Gastant

Octavo enim die Julij 1586. tribus navibus & phaselis puta, **Desiderio, Placentia & Hugone eleganti* iisdemque, Epibatis centum viginti quinque; instructis, e portu *Plim-mouthæ* solvit, quintoque die Augusti *Forteventuram* insulam delatus est; ad Caput Blancū, & ad litus *Guineæ, ad Sierram Leonam,* ubi multa Maurorum nigrorum oppida in oris & finibus sita flammis absumpsit: Tricesimo die Augusti ultra lineam *Æquinoctialem* provectus, transmissio Oceano pervenit ad tractum *Brasilie*, cujus oram præterlegens, Insulam *S^a. Sebastiani* attigit, inde ad portū *Desiderij* progressus, sexto die Januarij angustias freti *Magellanici* intravit. 23°. Februarij, mare *Australe* ingressus, & secundum litus *Chili* celeri cursu ad *Insulas usque Lamochæ & de S^a. Maria* contendit: ubi suos in terram exposuit, & ibi salubribus cibis & fructibus sese refecerunt: 28°. die in latitudine 33. graduum nave vectus, terræ motum sensit: sinum *Quinteræ* subiit: longoque cursu litora sublegens, naves in portum *Marmoranū* subduxit; ubi navem magnam et quatuor liburnicas seu phaselos repperit: navis verò ipsius (*Contenta* *) in stationem se

*Placentia

rece-

recepit, atq; hic magna vis, ad 300. dolia vinorum *Castiliensium* seu *Hispaniensium*, in lintres scaphasq; subducta, ab æstu & arenis absorpta est: Hinc velis factis ad oppidum Aricam pervenit, & illinc per totam noctē in altum pro-
 vectus, cepit liburnicam *Quinteranam*, quæ Limam versus ferebatur, ut Proregem de *Candisbi* adventu certio-
 ceret 6°. Maij duos phafelos comineatu et mercibus onu-
 stos potitus est: deinde sinum sive stationem de Parto su-
 bijt: oppidum ipsum & quinq; naves incendit: 12°. die
 Iunij lineam Aequinoctialem transcendit Boream ver-
 sus, ubi etiam post triduum, tres naves quidem cæpit, sed
 eas non ita opulentas: 28. oppidū *Aquatulco* attigit, quod
 statim concremavit: illinc ad maximè Australe Promon-
 torum Insulæ *Caliphornia* delatus huc illuc fluitando ac-
 cessit & recessit, usq; ad quartum diem Octobris, & ibi
 pulcherrimam navem, cui nomen fuit *S^{ra} Anna Magna*,
 septingentorum doliorum capacem a Philippinis rede-
 untem conspexit: qua captâ, naves de suis binas, quadra-
 ginta dolijs præcipuarum mercium oneravit: reliquas ve-
 rò merces & navem ipsam incendit, quæ si asservatæ es-
 sent, quamplurimos ditare potuissent: ab Insula *Caliphor-*
nia cursum ad *Ladronas* Insulas inflexit, & inde ad *Phi-*
lippinas, *Tadaiam*, *Manillâ*, *Capullam* profectus est; et ad
 Insulas *Molluccas* progressus, *Mindano*, *Cebelem*, et *Bor-*
neo prætervectus, vicesimo octavo die fretum Iavæ tam
 majoris quam minoris penetravit: 16°. Martij, e Iava ma-
 jore passis velis ad *Caput Bonæ spei* devenit: 7°. Iunij ad
 Insulam de *S^{ra}. Helena* delatus, ibi seipsum refecit: vicesi-
 mo Iunij ex ista Insula excedens reditum in Angliam
 meditatus: Quarto Iulij 1588. lineam æquinoctialem supe-
 ravit, vicesimo quarto mensis Augusti. 6. Insulâs *Acores*
 prætergressus deinceps ad Chersonesum sive promonto-
 rium occiduum *Lizard* dictum pervenit. nono Septem-
 bris 1588. longa itinératione feliciter confecta, præcla-
 rus hic et fortissimus Navarchus ad Plimmoutham ap-
 plicuit.

Secunda Profectio.

Anno 1591. magnanimus hic et generosus vir a Plim-moutha expeditionem iterum in Oceanum Australem agitavit; infrà dictarum navium nempe *Myoparonis* sive *Galionæ Lecestriæ*, *Capræ Desiderij*, & duarum *Celocium* præfectus: ubi post multos navigando exantlato labores, duo oppida in litore *Brasiliensi* cæpit. Postea, longo & directo cursu meridiem versus instituto, ad fretum *Magellanicum* contendit, sed illud subiturus & ventis adversis præclusus, ecesse habuit secundum tractum *Brasiliensem* renavigare: et Angliam repetere destinans, in ipso reditu vitam cum morte commutavit: corpus autem ejus in Oceano sepultum est.

EPITAPHIUM

Candisij.

Sorte tua poteris si tu vixisse secunda

Contentus, nulli sors magis æqua fuit.

Fortunam tendando iterum, fortuna secundo

Noluit inconstans esse secunda tibi.

Te celebrem Fortuna magis clarere volebat:

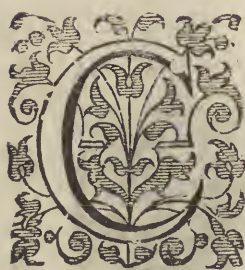
Nanq̄ bona clares sorte, malaq̄ simul.

CARLEVM Gallus. CARLEVM Sarmata. Laudat
 Virtutesque huius Belgica terra Cerobat

CRISTOPHERVS CARLEIL.

CHRISTOPHORVS CARLEIL Occidentalis Anglus in Cornubia natus, Rei nauticæ ac Bellicæ peritus : Armiger, Anno 1572. ætatis suæ vicesimo secundo in militiam proficisci cupiit, partim quod ea vivendi ratio omnium aliarum professionū nobilissima videretur, & partim quod crederet se nullo alio modo potuisse tam illustrem & necessariam operam patriæ suæ præstare; præsertim quum illius temporis veterani & exercitatis milites ad tantam paucitatem fuissent redacti: Proinde anno prædicto, ad Flisingam transmissio mare, in obsidione *Metelliburgica* stipendia meruit, quoad prælia navalia durarent. *Boisottus* verò *Principis Auraisi* Thalassiarcha, hunc tam charum habuit, ut nihil in senatu & consilio agitatum, executioni, nisi ipso certiore facto et ejus sententia prius petita, mandaretur.

Anno redemptionis 1572. navem unam & myoparonem de suo habens, petijt Rupellam, ut stipendia faceret sub Condæo Principe, qui tum Barvvaie a Gallorum Rege obsessæ, suppetias laturus erat: Princeps autem ille Condæus in propria persona adversus Regiam classem rem gestaturus, ei Anglicas naves Anglicis nautis et Gallicis militibus instructas, credidit et commisit.

Hac Provincia defunctus, redijt ad oppidum *Stenwijck*, ab Hispanica corona cinctum, opem eidem allaturus. Qui etiam insignis rei gerendæ causâ, ad propugnaculum de *Swart Sluis*, Anglicæ Cohortis præficiebatur: unde dum instructo agmine ad exercitum contenderet, bis mille pedites & sexcentos equites in itinere adortus, hostes fudit fugavitq; , octingentis eorum militibus cæsis & amissis. Et quandoquidem Principis illius castra ex variarum nationum hominibus tunc conflata essent, unde plurimæ turbæ & incommoda exorta sunt, eò quod plures uno præfecti primarij non adessent
qui

qui imperarent, idcirco Tribuni militum in unum coacti, Carleilum unanimi consensu præfectum Castrorum et Copiarum constituerunt: ad quam quidem dignitatem dici potest quod licitis et honestis rationibus euectus est. Carleilus *Stenwik* tandem obsidione liberato, ex *Antuerpia* in Angliam regressurus, a Principe & ordinibus confœderatis accersitus Castrensibus Copijs iterum præpositus est: ut in aciem continuo proditurus, complurimum Gentium unâ Castrametantium præfecturam in se reciperet, usq; dum Iohannes *Norrisius* eques auratus & Imperator scientissimus sibi adjungeretur.

Anno Domini 1582. summus Moscoviticę classis præfectus designatus est: quod Rex Danię tributum se vecturę comeatusq; nomine impositurum esse minabatur. Quę classis Regis Danici navibus occurrit: animadvertentes verò quam parum ipsas moraretur, eam absq; tantilla infecutione incolumem abire permiserunt. Et cum attigisset oppidum *Sⁱ. Nicolai* in *Moscovia*, ibi Legatus ab *Imperatore Rusiæ* missus, cum mandato in Angliam eundi, eum præstolabatur: qui se prædicti, Præfecti sive Thalassiarchæ regimini committens, ab eo ad Reginam (*Elisabetham b. m.*) deductus est. Anno 1584. Iohannes *Perrot* Prorex Hiberniæ ejus fidei Præsidium Colrainense, Regioneq; de *Route* custodiendas, adversus *Hiberno-Scotos*, inde exterminatos commendavit: in cujus provinciæ administratione, Proregi & Senatui Hibernico cumulatè satisfecit.

Anno 1585. ab honoratissimis Dominis Reginę majestati a consilijs ex Hibernia evocatus, ut Franciscum Drakum equitem celeberrimum comitatus, copijs terrestribus in expeditione illa Indicâ præficeretur: in qua, oppida de *S^o. Iago*, *S^o. Domingo*, *Cartagena* & *S^o. Augustino* capta sunt: quas copias tam peritè rexit, ut hostes (quorum principes, veterani sc. & spectatissimi milites erant) dictitarint, se nunquam prudentiam militarem & Disciplinam bellicam magis ordinatam & compositam, quàm inter milites Anglicanos observasse.

Hic

Hic vir verè nobilis , valde fortis & ad miraculum diligens & industrius , in omni re gerenda fælificissimus, & quod eum non minimè commendabat imprimis probus & honestus , Londini , undecimo die Novembris 1593. vitam cum morte commutavit

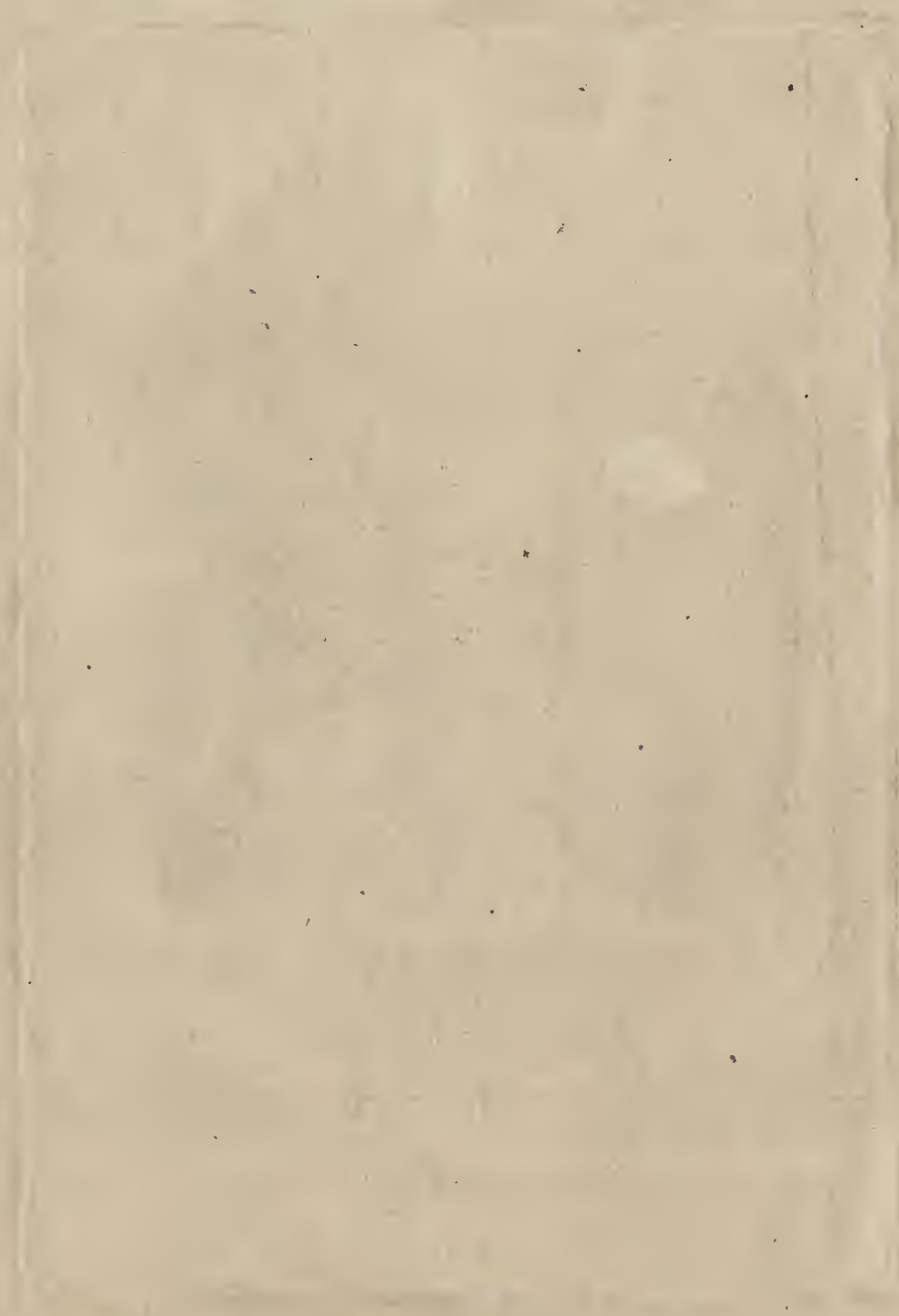
MARTI-

Hic

FORBISHERUS uans NEPTUNIA regna frequentat
Pro patria at tandem glorie peremptus obit

MARTINVS FRO- BISCHER.

ARTINVS FROBISCHER, in Comita-
tū Eboracenci natus, Rei Nauticæ peritif-
simus foelicicissimusque.

Prima Expeditio ejus.

Ano 1576. ut exploraret fretum illud
sive iter quâ per mundi partes *Caurum spectantes *Chi-* *Sive Co-
nam navigatur, solvit *Harvico* 28° Ianuarij; et quum rum.
præterlegisset *Shetlandias*, direxit cursum ad †*Corum* †Sive Cau-
rum.
(seu occasum solis æstivum:) undecimo Iulij *Fslandiam*
in conspectū habuit: et deinceps Regionem *Labrador*
dictam petijt. Ac complures Insulas maritimas, con-
spexit quidem, sed propter glacialium Insularum mul-
titudinem littus attingere non potuit: postea se re-
cepit in continentis Stationes et portus, ubi aquam sibi
suisque comparavit, navemque suam refecit: quam illi-
us loci agrestes & barbari qui *Salvvagij* dicuntur con-
scenderunt: 27. die Augusti recessit à promontorio
Labrador, præfectionem vulturnum versus (sive ortum
brumalem,) in Angliam instituens, & ad portum *Har-
vvicensem* incolumis appulit.

Secunda Expeditio.

Anno 1577. septimo die Iunij Capitaneus idem
sive Navarchus Martinus Frobisherus destinatissimum
habens, profectionem iterum regiones illas ad *Co-*
rum sitas suscipere, unâ nave *Régineâ*, (cui nomen
erat *Auxilium** & alijs duabus phaelis instructus, *Har-* *Sive Aux-
vico solvit, ut quâ *Cathayam* itur plenius exploraret: iliatrix.
Anglicè
the Aite.
ubi prætervectus Insulas *Orcadas* contendit *Corum* ver-
sus (sive occasum solstitialem) & venit in conspectum
Frislandiæ, glaciei ubi in terram descendere percupi-
ens, ab innumeris insulis impeditus est: illinc oram

continentis petijt , & promontorium quoddam (quem locum *Regineam Forlandiam* denominavit tenuit ad cuius Australem tractum est Insula. Ostium autem illud (seu angustus sinus) qui hanc Insulam & Forlandiam dictam interfuit Frobisberi fretum vocatur: nocte quæ præcessit hujus freti ingressum naves ejus in summum discrimen venerunt propter ingentes illas glaciei insulas, quæ in ejus naves jam illapsuræ , & collisuræ eas longè superarunt. Decimonono Julij hoc suum fretum introijt, tutamq; stationem nactus terram attigit: ulteriusq; in mediterraneas regionis partes progressus est. In reditu autem, ad miniculo duarum navicularum quæ ex suis minimè erāt, penitus illud ipsum fretum penetravit: ubi summam adhibuit diligentiam in omnem illum maritimum tractum explorando: subinde verò propter Barbarorum in illis locis fraudes & astutias, magnum periculum subiturus erat. Illic autem inyenerat metallicū quid, sive rudimentum, auri æmulum, quo cum naves suas onerasset in Angliam illud intulit: sic cum regionis ipsius incolarum & fructuum sive commodorum notitiā satiatatus esset, reversus est & portum *Milfordiæ* subiit 19. Septembris 1577.

Tertia Expeditio.

Præterea Anno 1578, ultimo die Maij, Martinus hic idem Frobishorus classis octo navium prefectus Harvico solvens, *Metam* incognitam dicto suæ profectionis scopum fecit: & litora prætervectus juxta Plymmoutham & Bristolliam, inde egressus, cursum ad occasum solis æstivum destinavit. 20 Junij, procul, Frislandiam altam & montosam Insulam, seu regionem, conspexit, in quo tractu innumerabiles eademq; præruptæ glaciei Insulæ fluitarunt; nihilominus arte & industriâ usus, ibi in terram expositus est. Secundo die Julij, iterum terram attigit ad illam regineam Forlandiam fretum ingressus & bolide jactâ ad Comitissæ VV arv vicensis sinum fixis anchoris substitit. Quo quidem temporis momento,

una

una e navibus suis quam *Dionysiam* vocavit, tam miserè ab insulis illis glaciatis afflicta et pulsata fuit, ut confestim deprimeretur. Præfectus ipse minutissima sua navigia ulterius propulit, et sinum qui *Jackmanni* sinus dicitur, aperuerunt. Interim verò procella coorta est, et propterea quod glacies tam vehementer naves illisit coactus est in oceanum renavigare. 30 die præfectus suas naves in illum Comitissæ *VVarvicēsis* sinum sive stationē reduxit, & ibi ad anchoras steterunt, e illiusq; metalli onera in navigia importarunt: multi nobiles qui se huic *Duci* comites adjunxerant, generosa quadam animi inductione hic habitare statuerunt, nisi quod commeatus & annona in nave *Dionysia* jam perijisset. Cùm ex isto freto excederet, magna tempestas subito exorta est (prout ipsi navigantes nobis retulerunt) ac parum abfuit quin ad unum omnes inter scopulos perijissent: Præterea, procellosa hæc tēpeestas in causa fuit quod *Classis* ejus distracta est: & ipse præfectus, propterea quod tunc temporis in terram expositus est, necesse habuit domum in navi *Garielæ* sese recipere ac 28. Septēbris in reditu ipso ex multis procellis eluctatus ad littus Anglicum inter fillinas, et *Bellerium* promontorium, *Terræ* quem dicunt finem, nave sua applicuit.

Quarta Expeditio.

Anno 1585 *Franciscus Drakus* equestris ordinis vir, 23. naves phaselosq; nactus, profectionem in occidentales *Indias* instituit: cui subthallasiarcha (sive vice admirallius) fuit *Martinus Frobisherus*, et ipse clarissimus eques auratus; in qua profectione, capta sunt oppida *S^{ci}. Iacobi*, de *Sancto Domingo*, *Cartagena* & *S^{ci}. Augustini*. Præterea Anno Domini 1588. hic *Frobisherus*, præfectus navis, unius reginalis, quæ *Triumphus* dicta est, in freto, *Brittānico* cum ingenti illa *Armada* (seu classe) *Hispanica* conflavit. Deniq; anno 1594. quando *Hispani* appulerunt prope *Brestam*, & *Arcem* extruxerunt *Croido* cognomi-

natam eamq; tenuerint, Regina Elizabetha eum navibus decem eximiae magnitudinis, praefecit, ut Portum *Brestam* defenderet: quam provinciam cum summa laude administravit, non solum displotis è navibus tormentis aeneis, quibus *Castellani* infestabantur, sed etiam dum terrestribus copijs arcem ipsam munitissimam oppugnaret; sed dum hic fortiter rem gereret globulo bombardico prohdolor, ex Arce librato lætale vulnus accepit, veruntamen vivus Plymoutham deductus, ultimum diem clausit, et ibi sepultus jacet.

EPITAPHIUM

ejus.

*Invidit Fortuna tuis Martine triumphis.
Virtutiv vitium hoc sic solet esse Comes.
Invidiam tua jam superavit mascula virtus,
Post mortem manet hæc, sed levis illa fugit.*

IOAN.

Qui Vicit totiens ins Tructis classibus Hostes
 Ille Magis HAWKINS vitam relinquit in Vindis

IOANNES HAVKINS.

IOANNES HAVKINS, in Comitatu Devonix natus, Rei Nauticæ expertissimus.

Prima Expeditio.

Anno 1562. multis profectioibus ad *Canarias* Insulas antè suspectis, solvit ex ora Britannica cum tribus Liburnicis & centum classiarijs *Sierramq̃ Leonam* ad fines Guienex attigit: ubi trecentos Mauros quos Nigros vocant cum obtinisset illinc trajecto Oceano, in *Hispaniola* ad Portus *Jfabellæ*, *Porto*, *Plata*, & *Monte Christi* in Boreali parte Insule appulit, ibiq; suas merces distraxit; & permutatione facta, retulit secum coria, Zingiber, Saccharum & aliquot Margaritas, retractisque e statione naviculis ad *Cacos*, retulit sese in Angliam 10. Septembris 1563.

Secunda Expeditio.

Similiter, anno 1564. è finibus Angliæ excessit, destinans iter ad Indias occidentales: & unam è Regineis navibus, Iesum de Lubecâ dictâ, cum tribus phaselis adeptus, appulit ad *Canarias*; deinceps, trāsijt in fines *Africæ* ad Caput usq; *Blanco*, & Caput viride, litorisq; oram legēs juxta multas Insulas Meridiem versus, varios Maurorū conatus & insultus periculosos cum effugisset, flumen *Calowsam* intravit: ubi duas Nigrorum Maurorū *Dromadas* sive *Carvellas* in potestatem suam redegit: illinc *Sierram Leonam* provectus, ad *Indos* occidentales contendit; & primò ad *Dominicam* delatus, deinde *Margaritam Burbarvato*, Insulam *Curacao*, & flumen *Hacha*, ubi suis in terrâ expositis, cum negotiatus esset, iter quidē ad *Hispaniolâ* instituit, sed propter fluenti sive estus violentiam, ad Insulam *Pinos* aquam è continenti in naves accepit. Decimo quarto Iunij ad Caput S^u. *Antonij* devectus est, ac de-

ac deinde ad oras *Floridæ*; & quia ibi non fuit adaquandi locus, ad Insulam *Cubæ* renavigavit: ubi suo conatu iterū frustratus reflexit cursum, oram legens ad promontorium *Floridæ*, secum statuens invenire Gallos, fluminis *May* incolas, ubi læti & alacres convenerunt, & ab illis locis reditum in *Angliam* parans 20. Septembris 1565 (propitio Deo) *Padstowam* in *Cornubiæ* provincia appulsus est.

Tertia Expeditio.

Anno 1567. idem Iohannes Haukinsus profectionem in *Guineam* & *Indias occidentales* meditatus ab ora *Anglicana* discessit: sed perlustratis finibus *Guineæ* & egregia illic navata operâ, in quadam oppugnatione telo venenato vulneratus est: nam se adiutorem *Regulo* ejus loci prebuerat in oppido quodam expugnâdo, ubi octo *Maurorum* illorum millia habitabant: illa verò plaga relicta & transmissis oceano, delatus est ad *Dominicam*, *Margaritam* & flumen *Hachæ*, ac oppidum ipsum, quibusdam rationibus inductus vi & armis cepit: illinc ad extremas *Cubæ* oras, sive ab promontorium de *S.º: Antonio* provectus propter turbulentam tempestatem coactus est in sinum sese immittere, & ad *Sanctum Iohannem de Ullua* penetrare. In hac statione, naves cum thesauro satis magno auri et argenti cepit cujus summa bis centū millenis libris æstimata est, ac universi quidem hujus thesauri compos factus est. Sed dum ibi commorabatur, ingentes naves *Hispanicæ* numero tredecem Stationem illam ingressæ sunt, quibus certis stipulationibus intrare permis-erat sed *Hispani* contra fidem de inducijs datam perfidè egerunt; unde prælium acerrimum est utrinque infecutum, adeò ut vix, aut ne vix quidem *Jesus de Lubeca*, & *la Mignon* è statione abductæ fuerint. Tamen Naves *Hispanorum* duas prætoriam sc. et subprætoriam demersit; Sed quum *Iesus de Lubeca* Haukinsi

Sive Deliciae navis nomen.

ipsius navis, globis tormentarijs miserè laceraretur, coactus est eà desertâ domum in Miniona illa repetere. Ab illo quidem loco in sinus *Mexicani* intimum recessum penetravit, sed commeatu, cibarijs & alio necessario apparatu destitutus, centum e suis classarijs in litus expositos, Deo, & ut dicitur fortunæ committere: coactus est 18. demum octobris 1568. fretum *Bahamum* permensus vicesimo quinto Ianuarij, ad sinum vulgo *Moũtsbay* in Provincia *Cornubiensi* terram attigit.

Quarta Expeditio.

Anno 1595. Iohannes Haukinsus & Franciscus Drakus, nunc equites uterq; aurati, in navali præfectura, ex regineo mandato socij et Collegæ classis viginti octo navium, quarum sex erant reginales præfecti ex Angliæ finibus solvèntes, Indias occidentales versus navigabant. Cæterum ad Insulam quæ appellata est *S. Ian de puerto* (sive *Porta*) *Rico* magnanimus hic eques Iohânes Haukinsus duo decimo Novembris die, Anno 1596 in Corona, navi Reginea, supremum diem obiit, et corpus ejus honorificè oceano mandatum fuit.

FRAN-

Quem timuit scuis etiam Neptunus in undis
Et redijt toto victor ab Oceano
Fœdis fragos pelles pelago, prostravit Iberos
DRAKVS huic tumulus aquoris unda fuit

FRANCISCVS DRAKVS,

FRANCISCVS DRAKVS, natus est loco mediocri in Comitatu Devonix, è sacro Lavacro à Fráncisco Russellio postea Bedfordix Comite, susceptus qui prænomenque pro more indidit. Dum adhuc in annis teneris, Pater Protestantium doctrinam amplexus, ex *Legē Sex Articulorum*, ab Henrico VIII°. contra Protestantes lata in questionem vocatus, solum vertit, & in Cantium se subduxit. Hénico demortuo apud Classarios in Classe Regia locum invenit, ut preces prælegeret, & mox Diaconus ordinatus, factusque Vicarius Ecclesiæ Vpnox ad Medvveagum flumen (ubi Classis statio) præ paupertate filium nauclero vicino tradidit, qui navicula, qua oram legit, & nonnunquã in Zelandiam & Galliam merces devexit, illum ad nautica officia duriter exercuit. Iuvenis gnavus & sedulus, ita seni industriam probavit, ut cœlebs moriens illi naviculam testamento legaverit. E qua cum paucillum nummorum corrasisset, & accepisset Ioannem Havvkinsum Naves aliquot Plimuthæ apparare, atq; Americam quã *Novum Orbem* vocarunt, cogitare, navicula divendita, eò cum strenuis quibusdam Nautis é Cantio profectus An^o. 1567. operam & fortunas cum Havvkinso in ea expeditione infeliciter contulit. Angli enim in portu S. Io: de Vllua act Hispanis oppressi, ille fortunis amissis egré evasit.

Prima ejus Expeditio navalis.

Anno reparatę salutis 1572, post primã illam sub ductu Iohannis *Haukinsi* equitis aurati profectionem, ipse suis auspicijs, navi una, cui nomen *Draco*, & duobus myoparonibus instructus, ad Indias occidentales navigare instituit; ubi ex improvisò *Nombre de Dios* occupavit: et inter *Panamam* & *Nombre de Dios*, bina mulorum auro & argento onustorum agmina, interceptit: tandemque

*The
Dragon.

cũna

cum domus Crucium dictas, magnam mercium copia refertas, igne absumpsisset, in Angliam eodem anno 1572. reversus est.

Secunda Expeditio.

Decimo quinto Novembris Anno 1577, celeberrimus hic Thalassiarcha, cum quinque navibus & liburnicis Plimmoutha solvens, Oceanum Meridionalem versus, ferebatur. Vicesimo primo Augusti 1578, fretum *Magellanicum* ingressus est: sexto Septembris, multis illius freti periculis defunctus, mare illud Australe intravit, ubi primum ad *Valparizo* navem unam ditissimam cepit, ad *Lininam* duoderim labefecit: navisque illius opulentam *Cagafu-ego* dictam auro argentoque plenam potitus, uti & alterius itidem sericis *Chinarum* onustam, continuato cursu *Aquatulcam* petijt, quam otiam interceptam suam potestatis fecit: 14° Novembris 1578. *Molluccas* attigit. 9° Ianuarij 1579. Insulam *Celebes* praetervectus est: ubi navis ejus ad scopulam allisa haesit, sed postea in de sese (divina ope) expedit: Hinc *Javam* & ad *Caput bonae spei* devectus est: tertioque Novemb. anno 1580, jam intra, triennium totius terrae globo circumnavigato, ad portum *Plimmuthae* appulit.

Tertia Expeditio.

Anno 1585. magnanimus hic & fortissimus miles Legato suo, sive Locum tenente (ut dicunt) Generali, Christophoro *Carleillo* terrestribus copiis praefecto, sibi adjuncto, Plimmutha profectus, Indias occidentales petijt: & in *Hispania*, ad *Bajonam* & vigo classem applicuit. Inde ad *Insulas Canarias* & de *Capo Verde*, pervenit; ubi oppidum *Sancti Iacobi* sive *Sant Iago*, expugnavit: ibique quatuordecim dies commoratus est, transmissis de inde ab hac Insula Oceano, ad Indos occiduos ferebatur: in quo itinere, plurimi ex classariis suis febre ardente correpti perierunt: Delatus autem ad *Dominicam* & *S^{ti} Christophori Insulam*, in ea suos aegros refecit: Vnde vela fecit
Insulam

Insulam *Hispaniolam* versus, usque ad præclaram illam & gloriosam urbem de *S^{to} Domingo*, quam ipsis *Calendis Ianuarij* cepit, inibiq; integrum mensem commoratus est. Illinc direxit iter ad continentem sive Terram firmam: oras illius legens dum *Cartagenam* pervenisset, quæ postridiè adventus seu appulsus ejus, vi & armis capta est: & cum ibi sesquimensis permanisset, Hispani oppidum suum centum quinquaginta aureorum Ducatorum millibus redemerunt: inde trajecit ad *S^{ti} Anthonij* promontorium, in occidentali *Cubæ* tractu, ubi adaquavit: deinceps promontorium *Floridæ* circumvectus, 28°. die mensis *Maij* primo mane e litore conspexit Castrum & oppidum *S^{ti} Augustini*, quæ utraque expugnavit. Hic (proh dolor) castrorum præfectus Capitaneus *Antho- nius Powellus*, caput glande tormentaria ictus, expiravit. Inde cursum Boream versus deflexit, eo consilio ut Anglos incolas a *Gualtero Raleigh* equite aurato in *Virginia* plantatos inveniret, quos nactus, secum in *Angliam* deportavit Decimo octavo die *Iunij*, hac ora relicta, *Novã Terram* præter legens, postea 28° *Iulij* 1586 tutus & incolumis *Potes Moutham* se recepit. In hac expeditione quadraginta Bombardas ferreas & centum æneas, suæ potestatis fecit.

Quarta Expeditio

Anno 1588. mirabili illo anno, in freto Britannico insignem animi fortitudinem exhibuit contra Hispanorum Classis, ubi unam ex maximis navibus Classis Hispanicæ cepit, in qua fuit *Don Pedro de Valdes*, quem etiam captivum abduxit.

Quinta Expeditio.

Anno 1589. in *Lusitanica* expeditione collegam sibi habuit in Classis præfectura *Ioannem Norrisum* equitem auratum; ubi *Olisipone* discedens progressus est *Cadexiam*, quo in loco naves Hispanicis instructissimas exussit. Inde ad *Insulas Terceras* provectus, navi opulentissima

lentissima illic capta, in Angliã redijt. In qua expeditione illustrissimus Comes *Robertus Essexius* sua sponte hocce Thalassiarchas *Olißiponem* comitatus est.

Ultima Expeditio.

Anno 1595. *Franciscus Dracus* & *Iohannes Hawkins* jam equites ambo clarissimi & Collegæ, paribus auspicijs (sed parum foelicibus) classis unius viginti octo navium præfecti, a *Plimmutha* solventes, versus occidentales Indos ferebantur, ubi defuncto jam vitâ *Iohanne Hawkinso* ipse expugnavit & in cineres redegit opida *Rivi de Hacha S. Martæ*, & *Nombre de Dios*. Vnde octingenti e militibus ejus agmine instructo profecti *Pannamam* versus sub ductu *Thomæ Baskervilli* equitis aurati, ad oppidum illud occupandum in ipso itinere præclusi & intercepti sunt: deinde, ad oppidum *Puerto Bello*, postea ad Insulam *Escudam*; ubi ægrotare cepit, & ad *Puerto Bellum* seu *Portuin Bellum* renavigavit, ibique in navi **Belli* Denuntiatio dictâ spiritum Deo reddidit; et 8. Ianuarij 1596. corpus ejus exequijs honorificis Mari ceu sepulchro mandatum est. Postea totius classis procuratio *Thomæ Baskervillo*, ejus Legato (seu locum tenenti Generali) transdita est, qui 28. Aprilis 1596. ad *Plimmutham* appulit.

* *Anglicè:*
*The Des-
ance.*

IN PRÆCLARISSIMI HVIVS

Equitis & Thalassiarchæ res gestas ingeniosa
hæc quæ subsequuntur Epigrammata reperi.

DR A K E, *pererrati novus quem terminus orbis.*
Quemq; semel mundi vidit utrunq; latus,
Si taceant homines, facient te sidera notum,
Atq; Polus de te discet uterq; loqui.
Plus ultra Herculeis inscribas, Drake, columnis
Et, Magno, dicas, Hercule major Ego.

Ambitio Draki nullo reticebitur ævo
Ambivit Terras, per mare, Drakus Anas.

K

EPI-

EPITAPHIVM.

Relligio quamvis Romana resurgeret olim,
 Effoderet tumulum non puto, Drake, tuum.
 Non est quòd metuas, ne te combusserit ulla
 Posteritas: in aqua tutus ab igne jaces.

GVIL-

CECILIVS fidei cultor Patriæque Theſauri
Custos. Spes miſeris vnica pauperibus *A. Lud.*

GVILIELMVS CECILIVS.

VILIELMVS CECILIVS, genere nobilis & ex illustri familia *Sitillorum* oriundus, multas molestias, & difficultates bonæ conscientię retinendæ causa pertulit, cum Regnantibus *Henrico octavo, Edoardo sexto Reginaq; Maria*, tantæ vicissitudini subjiceretur Religionis causa; Quibus temporibus nullâ adeo magnam dignitatē adeptus est. Sed Regina Elizabetha (incomparabilis sanè Principissa) b. m. cum in Regali jam solio collocata esset, viri hujus præstantia penitus perspectâ, primo eum Equestri dignitate exornavit, Epistolis præfecit, & consiliarijs sanctioribus annumeravit: quibus dignitatibus & honoribus ad aliquot annos perfruentem, creavit eum Baronem de *Burghleigh*, & propter præclaras animi dotes, prudentiâ summam, fidele consiliũ, et egregia merita, summi Thesaurarij amplitudine, et honoratissimi Equestris aureæ Periscelidis sive Georgiani ordinis, honore decoravit: et (quod non est ingrato sepeliendum silentio) unanimi omnium Academicorũ consensu applausuq; factus est Cantabrigiæ Cæcellarius, quibus honoribus & ornamentis tam sapienter ad multos annos utebatur, ut a Regina secundũ (absit verbo invidia) imò maximũ hujus Britannici Imperij Columnẽ & quasi alter Atlas videretur. Quod ut liquidius constet, hoc ex auditu accepi, quod Regina Elizabetha, utcunq; Patris sui invictum animum & plane virilem spiritum retinuit, et in ullis animi sui destinationibus, vix ab homine subdito inflecti voluit, tamen in ætatis (præsertim) flexu, et fera senectute (tanquam pia proles a patre amantissimo) ab hoc spectatissimo et sagacissimo Consiliario admoneri persuaderiq; se sustineret: utpote, quẽ longo usu sapientissimum, fidelissimum, communisque salutis studiosissimum & prudentissimum experiretur. Hic Heros non solum sapuit in Reipublicæ administratione

ministracione, sed etiam suos in Transmarinis Regionibus indices exploratores, & ut *Ammiani* verbis utar, *Agentes in rebus*, habuit. Horum opera de multis arcanis exterorū consilijs quorū cognitio Reipub. saluti & tranquillitati necessaria fuerit, verè tempestiveq; certior fieret: Quin etiam (quod ad laudem ejus maximè faciebat) syncerus fuit Evangelij Professor & in eadem religione firmus constansq;.

Dum in terris agebat, multa misericordiæ & charitatis opera exercuit, quæ cum sint tam cognita & conspicua, commemoranda non censeo. Tandem his amplis honoribus sub Reginea Majestate annos quadraginta, aut plus eo, perfunctus, cana jam senectute confectus, morbum contraxit, mortuusq; est Londini anno 1598. & ex voto ejus, corpus cum Majoribus suis in Ecclesia Stanfordiensi consepultum quiescit. Caterum in Abbatia Westmonasteriensi amplissimū clarissimumque monumentum ei exstructum est, quod hanc subsequenter Inscriptionem habet;

S queratur quis sit hic vir senex genua flectens, canitie venerabilis, toga Parliamentaria amictus; est

Honoratissimus & clarissimus Dominus Guilielmus Cecilius, Baro de Burghley, summus Angliæ Thesaurarius, Serenissimæ Regiæ Elisabethæ à consilijs sanctioribus, Ordinis Georgiani Eques Auratus &c. qui hoc monumentum uxori & filia posuit; placidè ex his terris in cœlestem patriam anno salutis 1598. 4. die Augusti demigravit. Cuius Exequiæ magno apparatu & tanto viro dignissimæ, hic sunt celebratæ die 29. ejusdem mensis. Corpusq; quod in hac Ecclesia sex dies requievit; Stanfordiam in Ecclesiam Sancti Martini translatum fuit, ubi secundum Christi adventum expectat.

COR VNVM: VIA VNA.

K 3

EPI-

EPIGRAMMA

De Guiljelmo Cecilio nuper Angliæ Thesaur.
Anno 1596.

Perparvi sunt Arma foris, stratagemata parvi,
Sit nisi consilium, Cæciliusq; domi.
Cæcilius velut alter Atlas divinitus ortus:
Hic humeris Cælum sustinet, ille statum.

HEN-

Regina et Patria fidus Pergratus Utrique
HERBERTVS Propria in loco quietus obit

A. B. S.

HENRICVS HERBERTVS.

ENRICVS HERBERTVS (Comitis Guilielmi filius hæres) Dominus *Herbert de Caerdiff*; successit in Comitatu Pembrochiensi post obitū honoratissimi sui patris, anno Dⁿⁱ 1569. & jure materno Dominus *Fitz-Hugh, Marmion, San-Quintin & Roos de Kendall*:

Ob insignia sua merita summum favorem & æstimationem Regine Elizabethæ obtinuit: a qua beatissima Regina Eques illustris Periscelidis ordinis Sⁿⁱ *Georgij*, anno Dⁿⁱ 1574. & Regni ejus xvi.^o creatus est: et factus fuit Ma^s ejus in principatu & dominijs *V Valliæ* ejusq; *Confinijs Consilij Præses summus*: erat etiam *Australis & Septentrionalis V Valliæ*, itemq; *Comitatum V Wiltoniæ & Somersetiæ* Locum-tenens sive *Præfectus*. Quibus honoribus cum plurimis rebus honoratè gestis multis annis fruebatur: Uxorem duxit *Mariam* unicam filiam illustrissimi *Henrici Sydneij* insignis periscelidis ordinis Equitis, quæ illustris *Comitissa* adhuc vivit (& vivat precor diu) *Musarum Religionis & Doctrinæ decus & præsidium*: ex qua prolem habuit, clarissimum illum *Eruditionis Religionisq; Patronum & Honoris Exemplar Guiljelmum* Comitem *Pembrochiensem*, nunc *Regi nostro Jacobo a consilij, Aulæ Camerarium, &c. et Philippum*, *Comitē Montgomerium* à Rege *Jacobo* creatum: nobilissimos *San-Georgiani ordinis Equites*:

Decubuit ille *H: C:* & diem obiit *V Wiltoni Prætorio suo* Mense *Januar.* Anno Dⁿⁱ 1600. *Sarisburiaë* que magnificè sepultus jacet.

Un je serviraij.

ROBER-

*Infelix Virtus et Ventis vela secundis
Extrema Comitem tandem Oppressere. ruina*

ROBERTVS DEVREVS.

ROBERTVS DEVREVS, (filius & Heres Comitis *Gualteri*) Comes *Essexiæ* & *Essexiæ* &c. à serenissima Regina Elizabetha b. m. ob egregia merita, pluribus honoribus, ut suos illos natalitios et hæreditarios missos faciam, quàm ipsius Pater decoratus fuit. Etenim, anno 1585. in obsidione *Zutphanæ* Equitis aurati titulo est insignitus : deinde, anno 1587. Regionum Equorum Magister factus est : anno 1588. aureæ *Periscelidis* sive *Georgiani* Ordinis Eques est institutus : anno 1589. in expeditione *Portugalesi* primus & promptissimus ; pro ipsis *Olyssoponæ* Portis fortissimum quemq; Civium ad singulare certamen provocavit : anno 1591. Anglicarum Copiarum quæ *Galliarum* Regi in obsidione *Rothomagensi* auxiliabantur Imperator factus est : anno 1593. allectus & conscriptus est inter Reginae Consiliarios sanctiores : anno 1596. cepit & diripuit *Cadeziam*, ob quam rem tam feliciter gestam, totius Angliæ Comes Mareschallus constitutus est : et anno 1597. Classi ad *Terceras* Insulas præfuit : Quinetiam Machinarum Bellicarum Magister, & *Cantabrigiensis* Academiae Cancellarius extitit.

Sui temporis decus Angliæ et Militiæ flos propter tot præclara & illustria facinora, per universum Orbem Christianum inclaruit. Ad hæc cum synceram Religionem virtutemq; simul coleret, non mirum si virorum Religione & doctrina præstantium Fautor & Mœcenas extiterit. Patrem suum jam defunctum imitatus animum ad Militiam magnoperè appulit : semper tamen humani sanguinis parcissimus, ut qui alioqui clementissimus, et facillimis moribus fuerit : unde mirum in modum, popularem gratiam collegerat, fuit etiam affectatoribus suis perquam beneficus & liberalis. Cujus in laudes et splendorem penna mea nequit nimis excurrere aut expatiari.

Postea

Postea Prorex Hiberniæ factus, eò cum ingentibus Copijs missus est &c. Sed (proh dolor) statim post illam inauspicatam expeditionem, tempora ei cumulatos jam honores & prosperitatis accessionem cum viderent, (quæ ut mihi videtur, aliquantulum popularis auræ captatione contaminata fuerunt, & quis nascitur vivitque sine culpa?) miserandum ejus & bonis omnibus luctuosum exitum accelerârunt. Proinde ex Legum processu accusatus et convictus intra Turrim Londinensem (eheu) securi percussus interiit mense Martio, anno 1601. in ipso flore ætatis suæ anno tricesimo tertio.

Ipse autem religiosa plane et admirabili animi constantia reliquit hanc & meliorem ingressus est vitam.

Statura erat admodum procerâ & eximiè decorâ, vultu etiam suavi & dignitatis pleno.

Summæ jam spæi & expectationis Filius & hæres ejus Comes Robertus vivit, ut videat eorum infamiam et ruinam, qui Patri ipsius inimicissimi insidias struxerant: in cujus persona multæ ex clarissimis Paternis virtutibus relucet et resplendent.

DE ILLVSTRISSIMO ET GENEROSISSIMO ROBERTO COMITE ESSEXIAE, &c.

*S*iquisquam claret veterum splendore parentum,
Aut famam meritis morum probitate perennem,
Profiteatur in his nomen Essexius heros:
Qui, præclara virum gestat monumenta tot, unus,
Quot rarò licuit multis gestamina ferre,
Qui intrepidè ob Patriam tot mille pericula passus
Quot rarò poterint ulla Aulica corpora ferre.

In

In mortem ejusdem Comititis.

Quod flumen lacrymis satis est, quo funera fletu
 Faxit, quo fremitu terra Britannia gemat :
 Quod cessit fatis heros Essexius, heros
 Altionans in quem fuderat omne decus?
 Nobilis in primis animoq; & corpore clarus,
 Terribilis bello, suavis amicitia.
 Militibus largus, nec magnificentior alter
 Fidum habuit charum, hostis ad arma vocans.

EPITAPHIVM

de eodem Comite.

Ecce sub hoc tumulo situs est celeberrimus Heros
 Qui cecidit, patrij spesq; decusq; soli :
 Fama, ingens : annis juvenis : fortissimus armis :
 Nobilitate potens : religione pius :
 Terra Britannia parens, & testis Hibernia lethi,
 Tristia fata gemunt : fortia facta canunt :
 Facta togæ, bellivæ magis, præstantia mirer?
 Optima, pace domi : Maxima marte foris.
 Mors fera corpus habet : Cælo Comes inclyte, vivis :
 Vita dicata Deo : mors nova vita, data est.

GEOR-

*Fortis eques bello, dux impertemritus hosti
Mors nisi victoris sisteret atra gradum*

B)

GEORGIUS CLIFFORD.

GEORGIUS CLIFFORD, *Cambriae* five *Cumberlandiae* Comes, Baro *Clifford Bro-flet*, et *Vesey*, Dominus de *Skipton* et *Turris Bardeniae* in *Provincia Eboracensi*; *Westmorlandiae* summus Vicecomes hereditarius, quibus in honoribus suo patri successit. Multis expeditionibus & in re navali imprimis foeliciter confectis, Regina *Elizabetha b. m.* Equitibus eum *Georgianis* five aureae Periscelidis annumeravit. Qui; si jam in vivis esset in secundum militari laude excellentiū ordinem ascribi se vix aut ne vix quidem sustineret; illud semper Homericum in animo habens *αἶν' ἀριστέος ἢ καὶ ὑπερποχου ἔμμενοι ἄλλων*. Et ne ejus laudes imminuam: si terrestrem navalemq; militiam consideres, unus erat è summis Regni Heroibus (ex ungue Leonem ut dicitur & *Martiam* ex facie prolem facile agnosceres) & in plerisq; molitionibus suis foelicissimus.

In morbum prolapsus est supremumq; obiit diem Londini anno Dⁿⁱ. 1605. tertioq; Regni serenissimi Domini Nostri *Regis Jacobi*.

Est commune mori mors nulli parcit honori;
Nihilominus,

Vivit post Funera virtus.

ROBER-

*Tu pater et patriæ Princeps, Prudentia cuius
Extulit innensum reges populosque BRITANNOS* B

ROBERTVS CECILIVS.

ROBERTVS CECILIVS, Guiliemi Cecilij Baronis de Burghley &c. filius secundo genitus fuit : a quo in ipsa adolescentia institutus est, et cujus consilijs informatus, brevi didicit perfectissima pollice prudentiæ præcepta: cumq; admodum adolescens esset, Equestri dignitate à serenissima Elizabetha Regina b. m. insignitus; moxq; in Galliam transmissus est (una cum *Henrico* illustrissimo *Comite Derbiensi*, qui Legationem obiit ad Christianissimum Regem) & post reditum, factus est Reginae Scriba secundarius; pauloque post obitum honoratissimi Francisci *Walsinghami* Equitis Aurati, ejusdem Reginae Amanuensis primarius & à sanctioribus Regni ipsius Consilijs electus est: Hæc munia & procurationes illustres ei vivente videnteq; Patre ipsius commissæ sunt. In quibus obeundis sese tam preclare gessit, ut in multitudinis etiam gratiam inflexerit. Postea, Patre defuncto Regina cum Curia Wardorum seu Pupillorum & Liberationum præfecit quam fructuosissimam dignitatem, unâ eum reliquis honoribus usque ad Dominae Reginae obitum tenuit: Augustissimus autem *Rex Jacobus* Regnum Angliæ justâ successione adeptus, & hujus viri præstantia considerata, ejus augmenta & ornamenta non modo non imminuit, verum etiam ijs accessionem adjunxit: Namq; primò creavit eum *Baronem de Essendon* deinde *Vicecomitem Cramborniæ*, tertio *Comitem Salisburiensem*, quarto Equitem juxta honoratissimum Ordinem Georgiani de Periscelide, & postremò summum Thesaurarium Angliæ; quorum munerum et dignitatū amplitudo, ad posteros famam ejus propagavit. Nec contemnendum erat illud decus & silentio prætereundum, quod communibus Academicorum votis suffragijsq; florentissimæ Academiae *Cantabrigiensis* Cancellarius eligeretur.

Prudentia

Prudentia usq; adeo excelluit , ut eos maximè intimos haberet , qui essent alta mente præditi & reliquis consultiores. Vfus rerum eum sapientem reddidit. Cui autem non constat quod fuerit genere nobilis, & erudita institutione honoratus, è grandevi Patris quasi uberibus a cuius latere nunquam discessit Lac summæ Prudentiæ exuxit. Vnde factum est quod Regina Elizabetha dum vixit : et post noster Rex Iacobus , eum tot suprâ memoratis honoribus cumularent. Nec solùm honoribus & dignitatibus eminuit , sed etiam Dei gloriam & Euangelicam veritatem in hoc Regno promovere perrexit : Perdiligens porrò fuit in retegendis Conjuratoribus & in nefarijs Proditorum insidijs sceleribusq; deprehendendis , quas nostrates Papistæ conceperant, meditati erant & in actum educere cogitarant. Hinc Papistæ propter hanc diligentiam quam in disseminato quodam famoso Libello severitatem in Catholicos denominârunt , mortem ei intentabant : hunc ipse Libellum eruditè , sapienter & religiosè confutavit :
 *Responsioque ejus tum Anglicè tum Latinè extat.

Ardentem illius pietatem & ferventem charitatem, annua perennisque ejus benignitas Theobaldi exercita demonstrat. Nam multi senectute confecti & emeriti ordinum militarium Ductores , genere nobiles, annuas ibi pensiones accipiunt, &c.

Quinetiam nequeo præclarissima ejus ædificia & magnificentissima opera , tam Ruri quàm circa nobilissimam Civitatem Londinensem silentio sepelire: Namq; juxta Tamisis ripas extruxit amplam & sumptuosam domum Cecilij nomen gerentem : et non procul ab ea ædificavit insignissimum illud pulcherrimumque *Peristylum* quod *Bursa Britannica* appellatur *Hatfeldiæ* etiam in agro *Hertfordiensi* magnificentum sanè et situ per jucundum Domicilium excitavit , quod ædes *Sarisburiensis* vocatur. His & quibusdam alijs ædificijs non sine effusissimis suis sumptibus Patriam exornavit. Statura

erat parvus, facie macilenta & exili : in reditu ex Vrbe Bathoniæ-Thermarum, mense Majo, anno 1612. animam efflavit, & Iunio insequente sepultus est *Matfeldia*, justis exequiarum honoratissimis corpori suo exanimi persolutis.

THO.

SUTTONVM ingenium et locupletem industria fecit
 Congestas miseris ille refudit oves

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

THOMAS SVTTONVS.

THOMAS SVTTONVS, homo nobilis, natus *Knaithæ* in agro Lincolnensi (jam est sedes honoratissimi Baronis *VVil-lughbey de Eresby*) ubi in adolescentia sua aliquandiu generosè & liberaliter educatus fuit, bonarum literarum neq; nescius neq; expers: In juventutis autem suæ flore, ille primum operam navavit *Thomæ Howardo Duci Norfolciæ*, & deinceps inservijt honoratissimo Heroi *Ambrosio Dudleio Comiti VVarvicensi*, & post modicū tempus quum in gratia & singulari favore esset apud prædictum Comitem, & apud ejus nobilissimum fratrem *Robertum Comitem Leicestrensem*, Bombardariorum magister *Borrvici* factus est, & quum rei militaris scientia præditus foret, ad tormentorum & bombardarum bellicarum præfecturam, ibidem evectus est. Quam præfecturam per diu tenuit, & ita, (ut loquuntur) duce fortuna et Comite industria magnas pecunias et opes congestit, quas eò foeli cius amplificavit quod parcè et frugaliter viveret neque suas pecunias luxuriosè aut inaniter profunderet.

Ultimis suis temporibus, se a cœtu hominum subuxit ad pulchrum quoddam oppidulum suum *Campecastellix* nomine insigne in Comitatu *Cantabrigiæ*, utpote qui jam *Armiger* esset: ibiq; ad multos annos habitavit, non adeò magnam familiam nec adeò multos hospites alens, nec suas opes ostentans aut ebuccinans: nihilominus ejus ingentes opes passim agnoscebantur, quas adeò amplificavit, ut *opulenti Suttoni* denominationem tandem obtineret. Et jam, quum demirarentur homines, quomodo ille *ἀσπαις* et *Hæredum* naturalium expers, ampla sua latifundia et magnas opes disponere vellet, aut dispensare, et quum subinde ab amicis quæreretur, ad quem usum tam innumerabiles pecunias et opes esset conversurus, respondere solitus est, se, non nisi pauperum et egen-

egentium dispensatorem esse : et quod verba ejus cum animo & mente congruerent, vitæ finis declaravit , jamq; omnibus est plusquam manifestum : Quippe quemadmodum apud animum suum prædestinaverat , illustre hospitium seu Gerontocomium fundando & instituendo pauperes sublevare, ita destinatum suum executioni mandavit : Inprimis enim ad hunc finem assensionem & concessionem Regis Jacobi impetravit , quæ fuit & decreto parlamentario (sive omnium Regni ordinum) confirmata. Et jam dum adhuc spiraret & valeret , efficaciter peregit & transegit cum Domino Thoma Hovvardo Comite Suffolciæ de pulcherrimo, spatioso, sumptuoso & magnificentissimo domicilio quod quondam fuit Carthusiarum sedes , sed jam dissoluta : quod domicilium tandem multis librarum millibus à prædicto Comite acquisivit , illud in Gerontocomium conversurus. Quum autem esset valdè senex, & non nescius, suum fatalem diem appropinquare & dubitans, ne injuria & perversitas præsentis ætatis, ejus propositum charitatis plenû, frustraret, aut anteverteret : omnia assecuravit (ut ita loquar) & confirmata reddidit , quatenus & quousq; per Leges et Instituta regni, quovis modo potuerit. Tum ultimam voluntatem et Testamentum condidit , amplissimum sanè munificum et extraordinariæ beneficentiæ Testamentum, in quo (ut silentio præteream, innumerabiles pecunias, ipsius egenis cognatis, affinibus, famulis , affectatoribus et multis alijs hominibus legatas) ille maximam suarum opum et latifundiorum partem , (quæ ad minimum sex millibus librarum Anglicanarum annuatim ad Gerontocomium alendum redeuntibus estimantur) in hujus usum, beneficium & emolumentum, dedit et legavit. Huc accedit quod fidissimos et spectatissimos executores elegit et selegit , designavitq; multos viros honoratos et sapientiâ præstantes , inspectatores , Curatores et fidei commissarios, ad destinati sui et Testamenti firmam executionem. Testamento autem cõfecto, lethaliter ægrotavit in domicilio

cilio quodam suo, Hackneia propè Londinum, et ibi
 menſe Decembri, anno 1611. expiravit. Non ita
 multò poſt mortem hujus nobilis Suttoni noſtratis,
 prædicta domus ab eo acquiſita, converti cæpit & præ-
 parari ad tantum Gerontocomium: Et quanquam, ad
 tempus hæc domus experta eſt oppoſites & oppugna-
 tores, qui prætextu legum, circa eam & ejus foundationẽ,
 Regijs auribus abuſi erant: tamen demum (qui fuit ſpec-
 taſſimorum fidei commiſſariorum, ardor zelus et forti-
 tudo, Deo eos in tam eximio acto & facto, adjuvante)
 eadem domus invenit quietam poſſeſſionem, ad ſuprà
 commemoratum uſum: & multæ librarum centuriæ
 in hanc domum munificè collatæ ſunt, ut (quemadmo-
 dum nunc cernere eſt Gerontocomij nomen & naturam
 haberet. In hac domo lxxx. ſenes (quorum plerique
 anteactis annis fuerant generoſi et Duces melioris notæ)
 juxta auctoris & fundatoris voluntatem quotidie aluntur
 et paſcuntur ſalutari alimento, tum verbi Divini, tum nu-
 trimenti corporei: Ad hæc Ludus Grammaticus ibi eſt
 inſtitutus, in quo xxx. egeni pueri bonis literis erudi-
 untur, quibus et de victu et veſtitu ſatis eſt proſpectum.
 Huc addatur etiã quod multi Officiarij et Curatores, ut-
 pote præfectus Gerontocomij, Medicus, Chirurgus, &c.
 ſtipendium annuum ipsis ad vitam et indumenta ſuffici-
 ens, ſortiuntur: et quod eſt laude & celebratione digniſ-
 ſimum, ibidem ſatis amplum ſtipendium aſſignatum eſt
 erudito Miniſtro, qui bis, ſingulis diebus Dominicis
 verbum Dei, illi familiæ & ſodalitio prædicat, in ſpecioſo
 ſacello, in quo etiam ſacra & preces, ſingulis ſeptimanæ
 diebus, bina vice celebrantur. O pulcherrimum, il-
 luſtre, & beneficum factum; ô nobiliſſimi fundatoris
 monumentum! cujus beneficio et oportunitate, tot ani-
 mæ et tot homines, non ad diem, menſem et annum,
 ſed etiam ad ſeculi conſumationem et ad ſecundum uſq;
 Servatoris noſtri Jeſu Chriſti adventum, aluntur et ſu-
 ſtentantur. Ille, in illo die proculdubio, in anima &
 corpore ſuo conjunctim, ex Chriſti Mediatoris gratia,
 favore

favore & beneficiâ , mercedem suâ inusitatâ benificentiâ erga Christi membra in terris, accipiet. Interea loci, ejus corpus primò fuit sepultum in Christi Ecclesiâ Londinensi sed Gerontocomij sui sacello exedificato & perfecto , corpus ejus in hoc sacellum fuit translatum, & ibi jâcet subter clarissimo monumento, ab executoribus erecto & extracto.

Pröinde nostri adversarij , Papistæ, qui tam insolenter de bonis suis operibus gloriantur , in æternum silentio & conticescunt. Namq; non dubito , aut vereor affirmare , nullum in toto Christiano orbe Papistam posse æmulum , nedum equale Gerontocomium ostendere : imò contendo , quod in tota rerum universitate , par Gerontocomium non possit reperiri.

IOAN-

*Hollandus calamo generosi pectoris ignes
Expressit, faciem sculpsit tabella refert.*

A.

IOANNES HARINGTON.

IOANNES HARINGTON, filius natus, maximus clarissimi militis Iacobi Haringtoni de Exton in Comitatu Rutlandiæ, Equestri seu Militis aurati dignitate, multis ab hinc annis à beatissimæ memoriæ Regina Elizabetha insignitus fuit: et ad summam & niveâ canitiæ venerabilem senectutem pervenit honore, pietate & munificentia illustris, cuius laudis illæ distinctæ agri *Rutlandiensis* & *Warvvicensis* Comitatus Provinciæ sunt & futuræ erunt testes immortales. Et non est ingrato silentio sepeliendum, quod fuerit in Comitatu Rutlandiæ Præfectus Regius, & ordinatissime civitati Coventriensi à memoria sive Recordator.

Annis, non ita multis præterlapsis, Rex *Iacobus Augustissimus* Regnum Angliæ adeptus, et regificè initiatus, primò eum creavit Baronem de *Exton* in agro Rutlandiensi, et deinde, illum, et Heroïnâ ejus spectatissimam, selegit in unicâ Filia Divæ *Elizabethæ* dilectissimæ tutelam, in cuius Principissæ sollicita & per diligentia educatione quàm honorificè, providenter & munificè se gesserit, nemo est qui ignorat. Huc accedit quòd Diva *Elizabetha* recenter nuptâ illustrissimo *Comiti Palatino*, visum est Regi, ut hic canus & senectute penè confectus Dynastes, et etiam *Henricus Martinus*, Legum Doctor Advocatusq; Regius & *Levinus Munkius* regij Signeti Clericus, ceu Oratores et iudices delegati, pro Regiæ filia dote eam in Germaniam comitarentur: quo munere et qua delegatione fideliter et summa cum laude perfunctus (ipse autem Descriptor, sum non tam auritus quàm oculatus testis) at proh dolor, gaudiû cum dolore junctum est, cum alij proceres et primates in Angliâ reverterentur, suæ legationis eventum Regi renuntiaturi hic grandævus Dynastes Haringtonus unius diei itinere, *Heidelbergâ Angliam* versus, regressus, (nescio quò facto & quo infausto omine) morbum contraxit, & intra

M

pau-

pauculos dies *Wormatiæ* xxiiii. die mensis Augusti, qui fuit S. Bartholomeo sacer anno 1613. religiosissimè expiravit: quasi (ut ita loquar) ille solus hoc haberet privilegium, ut Principis fœlicitatem in cœlo primus annuntiaret: obiit anno ætatis suæ septuagesimo tertio.

Corpus ejus transportatum est & transmissum in Angliã, & inter Majores Extoniæ terræ redditum. Longe plura possent de ejus vita, meritis in patriam, innocentia & beneficentiã subjici & adjungi, sed hoc beato Herœ relicto, me converto ad juvenem Dynastam, ejus filium.

Is est *Joannes Haringtonus* de Exton Eques nobilissimi ordinis Balneæ, & in Provinciola Rutlandiensi Locum tenens (seu præfectus) Regius, solus unicusq; suprâ memorati Herœis *Haringtoni* filius et hæres fuit: de cujus sanctissimâ & religiosissimè traducta vita dicturus & scripturus cœlesti calamo opus habeo, & quamvis non fuerit ætate provectus, tamen immensus laudum campus mihi patet & sese offert. Dicam igitur breviter & brevius quàm tantæ laudes dici queant. Quàm primum adultus factus est & ad prudentiam pervenit, quotidie, & mane & vesperi, officia Religionis & pietatis precando, lectitando, meditando, exercuit: et alias horas ad humanitatis politioris studia seposuit. Sed quod in eo maximè rarum & singulare fuit, in fine cujusque septimanæ, seipsum ad examen revocabat, ut cognosceret quo pietatis progressu, quo item defectu vel delicto hebdomadam præteritam consumsisset; et certè constat eum vitæ suæ *Ephemeriden* (seu *Diarium*) conscripsisse. Diem Dominicum, tam publicè quàm privatim religiosissimè observabat: liberalitatem suam pauperibus nunquam clausit, omnibus afflictis et calamitosus fuit perbenignus, et castitate et modestia excelluit, et fuit valdè mitis et affabilis. Quæ animi dotes et probitatis indicia in eo eminentissimè notabantur ab anno 1609. (quando ex itinere *Gallico, Germanico, & Italico* remigravit) usq; ad decimum quintum Februarij diem anno 1613. quo in morbum fatalem incidit. Nec ob-
livione

8377

Faint, illegible text or markings, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

*Aspic Herois vultu graphicamq; figuram
Ingenium, Mores, pingere nemo potest
Effigiem veræ veritatis, Nobilitatis,
Candoris niui, Relligionis habes*

livione est delendum quod defuncto patre statim disciplinam domesticam composuit, & religiosa instituta suis præscripsit. Et, (ut unico verbo omnia expediam) tam fuit ab omnibus vitijs immunis, & tantopore omnibus virtutibus præluxit, ut in tam depravato sæculo, omnibus nobilibus adolescentulis Anglis, Typus, Exemplar & Speculum proponi posset.

Postquam duodecim integros dies decubisset, condidit Testamentum suum, & de familia præcepit, et morti vicinus, hæc ipsissima verba ingeminare audiebatur. *O, illud gaudium, ô Deus mi, quando tecum futurus sum!*

Et sic piè et beatè animam suam suo Redemptori Iesu Christo, commendavit, reddidit, edidit, cum quo procul dubio inexplcabili perfruitur gaudio (obiit inquam) 27. Februarij, Kevvæ, non procul a Richmontia; et Extoniæ in Comitatu *Rutlandiæ* ultimo die mensis Martij ^{αυτος} subsequenti, anno *Christogoniæ* 1614. perhonorificè contumulatus est, & ad majores suos aggregatus, dormit.

IN IMMATVRVM OBITVM.

CLARISSIMI SVMMÆQVE
SPEI IOVENIS IOANNIS DOMI-
NI HARRINGTON BARONIS DE
EXTON DIALOGVS *ἑπιτάφιος*.

Vita. Mors. Ioh: Dom: Harrington.

Pectore quid dubio, juvenis clarissime, pendes.
An sit vita tibi, Morsve legenda prius?
Pone istud dubium, mitte hanc de pectore curam?
Absolvam hoc dubium, litigiumq; brevi,
Nonne ego morte prior quæ vultu & falce cruenta,
Sanguinolenta comis, & furibunda venit?
Agmina morborum quam mille, pericula mille
Præcedunt: comes his Atropos esse solet.

M 2

Hæc

Hæc bona? quæ tales comites; quæ tanta peregit
 Prob! mala, nos tetra falce cruenta necans
 Absit: nam bona mors non est, nec dulcis habenda,
 Quæ cunctis dira est, terribilisq; virus.
 Tuq; adeò minimè (juvenis dulcissime) Lethes.
 Ante diem ad pigras ire mereris aquas.
 Non tibi frons rugis contracta, aut pluribus annis
 Deformis: Tu spes, tu decus omne tuis.
 Casariam aspicio flavam, lumemq; juventæ
 Turpureum: nonné hæc, nonné sepulchra negant?
 Hoc corpus validum? florens hæc corrueat ætas?
 Hæc lanugo genis? Hic decor? hæc species?
 Non, non: vive diu: non sunt hæc digna sepulchro:
 Non decet hunc nigrum forma decora locum.
 Tune Sorores, tu matremve reliqueris almam?
 Quæ sævosq; deos, astraq; sæva vocat.
 Mors a te truculenta procul sit: respice memet
 Vultu hilari: tu me delige, meq; cole.
 Næstora vivendo, vivaces tu quoq; cervos
 Vinces: nam vitæ stamina longa trahes?
 Copia te rerum cunctarum larga beabit,
 Vinces majores divitijsque tuos.
 Nec tibi deerit honor, nec magnum & nobile nomen
 Dicetur toto nomen in orbe tuum.
 Gloriaque Anglorum, columen patriæq; futurus
 Serus & in cælos tu rediturus eris.
 Et cum connubij jucundum fædus inibis,
 Natorum cinget læta caterva latus.
 Doctrina Ciceronis eris comparq; Catonis,
 Et lingua tu mox Orpheus alter eris.
 Quodvis ulterius tibi reddam, nec tibi quicquam
 Deficiet, quod cor, mensque rogare potest:
 Quare si sapias, diram, clarissime Mortem
 Effuge, me Vitam corde animoq; pete.

Mors.

Mors.

VITA est hæc fallax: verbis quæcunq; locuta est
Ne crede; haud reddet quæ tibi pollicita est.

Quomodo quæ non ipsa tenet tibi tradere possit?

Umbra quid, aut pulvis, quid dare bulla potest.

Illa tibi donet bona, quæ non possidet ipsa.

Quomodo quæ incerta est, reddere certa queat?

Nugatur: certè quicquid jactavit inane est.

Sunt bona quæ dixit vana, caduca, sua.

Continuò, illa fluunt, refluunt, velut æquora lata,

Cum valdè ventis sunt agitata nigris.

Quam brevis, incerta, & multorum plena malorum

Vita est, quis quæso nescius esse potest?

Et quantis hæc est obnoxia vita periclis,

Quantùm habeat fellis, quotq; venena ferat.

Quid quod sis juvenis? Iuvenesq; senesq; necesse est

Vt morte occumbant & sua fata ferant.

Quid juvat hæc fallax fugitivæ gratia formæ,

Quodq; tibi tenero fulget in ore decor?

Forma rosæ est similis, primo spectabilis ortu

Quæ cadet & languet, mox fugiente die,

Quid! si sis dives, Cræsoq; opulentior ipso?

Quid juvat hoc? profunt quid tibi divitiæ?

Quid sunt divitiæ? res nempe simillima nubi,

Quæ dicto citiùs solvitur atq; perit.

Quotq; rosas inter spinæ nascuntur acutæ,

In se tot curas divitiæ retinent.

Quid quòd sis magnis clarisq; parentibus ortus?

Quid te nobilitas, quid juvat illa, precor?

Hæc fuget, hæc moritur, non unquam hæc firma manebit.

Ipsa ero nobilitas non peritura tibi.

Sed grave, Vita, inori dixit, Cymbamq; Charontis

Ingredi, & in Stygio degere triste lacu.

Nugæ: nam quanquam videar furibunda, gravisq; ,

Attamen haud forti sunt metuenda viro.

Estné adeò miserum moriendo relinquere mundi

Ærumnas : tantis teq; levare malis ?
 Et pro tot curis tranquillam acquirere pacem,
 Lætitijs cunctis proq; dolore frui?
 Quid mundū hunc memorē fœdum innumerisq; refertū
 Fraudibus & technis illicitisq; dolis?
 Est ubi nulla fides, pietas ubi nulla, nec ulla
 Iustitia, aut requies, paxvé adamanda bonis.
 Ebrietas ubi regnat iners, ubi crapula summum
 Obtinet imperium perniciofa nimis.
 Frater ubi fratri, natus patri, mulierq;
 Ipsa viro infidias præstruit. Heu miserum!
 Quid referam furta & stupra incestusq; nefandos,
 Et quæ non linguâ sunt referenda mea.
 Quid delatores, falsosq; in crimina testes
 Quidq; impostores, sacrilegosq; loquar?
 Adde quod instantes casus, quantiq; labores
 Immineant cunctis tempus in omne viris.
 Mille etiam morbos, simul adde pericula mille,
 Quæ impendent ullo non fugienda modo.
 Talia si tecum reputes animoq; volutes,
 Si penses mundi pondus, onusq; grave:
 Non metues vitam hanc tã vanam tam miseramq;
 Linquere, nec sævam, me rigidamq; putes:
 En ego supremæ portusq; aditusq; quietis:
 En ego certa adsum quæ bona certa dabo.
 Nempe tuis finem positura doloribus adsum,
 Tristitiæ & luctus, en ego meta tui.
 Principium vitæ æternæ finisq; fugacis:
 Ipsa tibi clavis sola salutis ero.
 Certa ideo incertis præfer, vitæq; caducæ;
 Et mundi instabilis commoda vana fuge
 Inq; sinum venias nostrum, me delige solam:
 Vitam namq; dabo, quam dare Vita nequit.

Ioh: Dom: Harrington.

S At dictum utrinque est ; jam tuta silentia detis
 Mors me delectat , non mihi vita placet.
 Vita etenim, quæ vita fuit, non vita tenenda est,
 Sed quæ transibit more fluentis aquæ.
 Quid mihi mors oberit? quo me lux ultima damno
 Afficiet? vel quid me mea vita iuuet?
 Nascimur hac omnes lege, ut moriamur abortu
 Exitus adproperat: nil stabit, ecce, diu.
 Mors melior vitâ: mors ultima meta laborum:
 Omnia concludit tristia, fertq; bona.
 Quæ dat vita mihi, video ludibria mera,
 Et genus & formam, divitiasque simul.
 Mi satis exciso defossa marmore terrâ,
 Quinq; pedum vel sex, confabricata domus
 Sat vixi: jam, jam satis in mortalibus hæsi
 Hactenus hic: nunc nunc mors mihi grata veni.
 Nunc cælos repeto, & summum visurus Olympum,
 Ad meliora vocor, me vocat ipse Deus.
 Huc adsis cita mors, arcumq; intende, sagittam
 Dirige in adversum, me pete: lenta nimis.

Talia dicenti mors telum immisit, ei que
 Lethifer obrepfit per membra rigentia somnus,
 Et: sacer ex angui erumpens de carcere tandem
 Spiritus, hospitium pertæsus inutile carnis,
 Exilit & tennes evasit liber in auras.

ANAGRAMMA.

IOANNES DOMINVS HARRINGTONIVS.

Insignis erat (ah) unus honor domi.

I N dignum: quid agis Mors pessima quidque facesis
 A tropos ô crudelis, ô implacabile numen?
 Hæc fecisse decet? tantæne sororibus iræ?
 Ah fera; terribilis virgo: imitisque virago.

M 4

Nunquam

*N*unquam mortali satiabere sanguine nunquam
*N*osmet desistes succidere falce nefanda?
*E*t fera (vah) nimium, nobis nimis invida Erinny
*S*ed quid ago? Iacet hîc defunctus munere vitæ
*H*arringtonius ille Domus spes unica magna.
*Q*uem tantum terris fata ostendere; suiq;
*I*am desiderium patriæq; bonisq; reliquit
*C*ivibus, heu nimium festina morte peremptus.
*S*ic visum est superis: vix optima quæq; diurnant.
*R*estat adhuc nobis hæc consolatio verbis,
*Q*uod totus minimè perijt: nam fama superstes
*V*ivit: & occasum non sentit gloria tristem,
*G*loria magna ejus, quo non præstantior alter
*V*irtutis custos, & cultor religionis,
*E*t cum quem dederat cursum Deus, ipse peregit
*H*eu nimium, nimiumq; brevem: fit vermibus esca
*C*orpus, at æthereas transcendit Spiritus oras.

Abr: Holland, alumnus S. S. Trin:
 Coll: Cantabr:

T O M V S
SECVNDVS.

TOM V S
SECOND V S

AD VTRASQUE ILLV- STRISSIMAS ET FLOREN-

tissimas Angliæ Academias, binos illos Reg-
ni oculos Sydera clara, binosq; Literarum
et Religionis purioris fontes, aucto-
ris inscriptiuncula.

SALVETE Academia nobilissima: tu
Cantabrigiensis & tu Oxoniensis, si ve ma-
vis, tu Oxoniensis & tu Cantabrigiensis
Academia (utram ego prius compellarem vix
habeo mecum constitutum; ut qui vos ambas
equali (tamen incredibili) amore prosequor.)

Utinam mihi contigisset in alterutra vestrum universitate,
litteras reconditiores hausisse & imbibisse. Nihilominus,
ne subin-video quidem vobis vestram præstantem digni-
tatem, sed vobis utrisq; ob summam felicitatem & fecun-
ditatem, summè congratulor. Quippe, vos, ceu ^{μυριότων} doctorum parentes & procreatrices, (inter innumeros alios)
hos quos selegi beatissimæ memoriæ Theologos peperistis, &
in orbis theatrum produxistis; & utrae Athenæ fuerint pro-
lis numerositate fœliciores, vix aut ne vix quidem pos-
sim demonstrare. Deus Opt. Max. faxit, ut sine inter-
missione pergatis tales fœtus concipere, parturire, edere.
Omnipotenti Iehovæ vestram fœlicitatem penitus ascribite,
eumq; invocate, ut vobis concedatur, in secundum usq;
Domini nostri Iesu Christi adventum (qui in tanta defecti-
one, tepiditate & securitate carnali, non videtur longè
abesse) tales filios parere & producere, ut tandem plenari-
am mercedem accipiatis; me autem (quamvis nihil possim
vestræ beatitudini adjicere) perpetuum vestrum famulum
& precatorem profiteor & spondeo. Valete, vivete. florete,

IOANNES COEETVS
Cum cotis Aomas ex culte COSSET E Soroz
Te doctos inter posthuma fama refert.

AB

IOANNES COLETVS,

IOANNES COLETVS, (filius Hērici Coleti Equitis Aurati & iterum Dom: Prætoris Londinensis) sacræ Theologiæ Doctor ex Academia Oxoniensi, & Paulinæ Ecclesiæ Londin: Decanus eruditus, vir fuit magnopere literatus, & in illo caliginoso sæculo vivens, in quo dominabatur papismus, Henrico tamen septimo Henricoq; octavo regnantibus verā religionē amplexus est. Quæ ejus synceritas eluxit quidē ex ordinarijs & operosis suis concionibus, maximè vero eminuit concione illa habita coram Henrico Rege octavo cum in Gallias Terrovanæ ad præliū trajecturus erat. Argumentū Concionis fuit *Christianus Miles*: unde ad examen, a Consiliarijs Regis, vocatus est: sed eventus fuit salutaris, nam facti ratione reddita, ita cumulatè Regi satisfecit, ut Rex Calicem vini plenum poscens, dixerit; *Decane, tibi propino, & quem velit quisq; sibi suum Confessorem assumat, tu vero eris mihi Doctor.*

Et sanè, hic Paulinæ Ecclesiæ Decanus, Paulino more docens vivensq; , ita D. Paulum familiarem habuit & ejus Epistolas commentarijs suis illustravit. Docuit non adorandas Imagines, docuit Christum gratis justificantem, docuit Episcopos non pascentes gregē, esse Lupos, docuit ipse conjugatus, se nusquam reperisse minus corruptos mores quàm inter conjugatos. Nature suæ impulsu ab istorum tyrannide prorsus abhorruit, qui pro re nihili imò pro vera fide Christi, innocentes & pios tanquam hereticos comburunt. Irrisit quendam sciolum sed crudelem, teste magno *Erasmio*, qui illud Apostolis Hæreticum hominem post unam aut alteram admonitionem DEVITA exponebat, ac si *de Vita* tollendus esset. His alijsq; de causis ipsi a Standisio crimen hæreseos intentatum est.

Extruxit et fundavit Scholam grammaticā splendidissimam, Paulinæ Scholę nomen obtinentem, ut centum

N quinqu-

quinquaginta tres hominum egenorum pueri, gratis docerentur. Qui ludus literarius hanc habet Inscriptionem; SCHOLA CATECHIZATIONIS PVERORVM IN CHRISTI OPT. MAX. FIDE ET BONIS LITERIS ANNO CHRISTI M. D. X. Quod evidenter evincit, eum veræ religionis cultorem fuisse. Hujus Scholæ gymnasiarchæ, Didascalo et Hypodidascalo stipendium satis liberale assignavit, addidit etiam in perpetuum prædià & latifundia, quæ Sodalitij Propolorum Londinensium quos Merceros vocant, procurationi commisit.

Eruditus Guilielmus Lilius Anglicanæ Grammaticæ Auctor fuit primus ejus Ludi Moderator.

Iacet sepultus et conditus in Templo Paulino et habet hanc Inscriptionem Lilianam.

I*N*clijta Ioannis Londini gloria gentis,
 Is tibi qui quondam Paule Decanus erat,
 Qui toties magno resonabat pectore Christum,
 Doctor & interpres fidus Evangelij:
 Qui mores hominum multum sermone disertio
 Formarat, vitæ sed probitate magis.
 Quicque Scholam struxit celebrem cognomine Ihesu,
 Hac dormit tectus membra Coletus humo.

Disce mori mundo, vivere disce Deo.

SCRIPSIT COLETVS.

D*E* puerili institutione lib. 1.
 De moribus componendis lib. 1.
 Enerrationū in Paulum lib. 14.
 In Proverbia Salomonis lib. 1.
 In Euangel. Matthei lib. 1.
 De reformatione Christi lib. 1.

In Symbolum fidei lib. 1.
In precationem dominicam lib. 1.
Conciones Ordinarias lib. 1.
Conciones extraordinarias lib. 1.
Breviloquium dictorum Christi
Disputationem contra Erasmus Rote-
rodanum.
Concionem ad Clerum, anglicè.

GVIL-

GUILLIELMVS TYNDALLVS MARTYR

Te peruram docuit Christi sapientia legem

TYNDALLE cogitate quae tibi causa necis

B

GVILIELMVS TIN- DALLVS,

VILIELMVS TINDALLVS, in finibus Valliæ natus, in iuuetute, liberaliter Oxoniæ in collegio *Magdalenaë* institutus & literis excultus est, ubi laudabilem Linguarum scientiam assecutus, cum imprimis ad magnam cognitionem Divinæ voluntatis in verbo sacro patefactæ pervenisset, prima ejus specimina in eodem collegio edidit, & Minister factus est. In illo autem caliginoso papatus tempore, Veram Religionem amplexatus, Vxorem suam & complureis alios, in ea erudit. Adhæc, multos eximios Libros Anglicè reddidit, nominatim verò *Erasmi* Enchiridion militis Christiani &c. Cæterum professionis suæ nomine, cum à pontificijs & Sacrificulis divexatus esset ipse, quò suæ Conscientiæ paci consulere, solum vertit. Angliâq; relicta transijt, in *Germaniam*, & in Saxoniâ cum Magno Martino *Luthere*, & Iohanne *Fritbo* populari suo sermonem contulit. Quo quidē authore & adjutore Scripturas, sacras primum in usum rudium & ignarorū popularium suorū in Anglicum idioma transfundere aggressus est: & quum vertisset Novum Testamentum & Pentateuchū Mosis, hos libros *Hamburgi* imprimi curavit, & unicuiq; eorum eruditas præfationes ascripsit anno 1527, eosq; in Angliam transmisit. Multos alios egregios libros conscripsit Anglicè & aliquamdiu in *Germaniam* commoratus descendit *Antverpiam* in *Brahantia*, ubi complureis mercatores Anglos docuit & veræ religionis cognitione imbuere, sed non diu peregrinatus est priusquam Episcopi Anglicani cum ad incendium descripsissent, Proinde per literas & nuntios ex Angliâ Missos, comprehensus, illinc ut captivus ad *Filfordiense Castellum* in *Flandria*, abductus est: propter Iesu Christi testimonium & ob professionem Euangelicam, sævissimum Martyrium constantissimè subiit, & in cineres redactus est. Ex-

est. Extrema verba quę eloqui audiebatur, hæc erant, *Domine, Regis Anglię oculos aperi* : In universavitæ suę ratione incontaminatum se gessit , & (quemadmodum Iohannes Foxus Martyrologus literis prodidit) in ista ultima nostra ætate, Anglię *Apostolus*, non ineptè dici potuit. De eo plura lege in ejusdem Foxi Martyrologiò.

SCRIPSIT PRÆTER TRANSLATIONES S Scripturarum cum Prologo adjuncto hos libros, quorum Inscriptiones sequuntur

Obedientia hominis Christiani.
 Mammona in justum.
 Pontificiorum Prælatorũ praxis
 Commentarius in VII. Matthei caput.
 Commentarius in Tracij ultimam voluntatem & testamentum.

Responso ad Thomæ Mori Equitis Dialogos.
 Doctrina Cæna Dominica adversus Morum.
 De Sacramento Altaris.
 De signis sacramentalibus.
 Semita ad Sacras Scripturas ferens.
 Duæ Literæ ad Ioannem Frith.
 Omnes hi libelli extant una cum duorum Martyrum Sanctissimorum Barneſij & Frithi operibus, lingua vernacula in folio.

N 3 IOHAN-

IOANNES BRADEFORD⁹ MAR.

*Ut spirat Christum totis iam sensibus, ignem
hunc hostes tentant fascibus comprimere*

B

IOANNES BRAD- FORDVS.

IOANNES BRADFORDVS, *Mancunij* in agro *Lancastrensi* natus est. Eum in adolescentia Parentes litteris destinarent, ubi docilitatis & diligentiae laudibus inclaruit; studioq; & exercitatione tantopere profecit, ut mitteretur ad Academiam Cantabrigiensem, & in Regineo Collegio graduum suorum antiquitate commendatus, eidem Collegio Praefectus & Praepositus est. Postea etiam temporibus Regis *Edouardi* sexti, Theologiam publicè in Cathedrali Ecclesia Divo Pauli Londinensi sacra professus praelegit, ubi pro tempore ministerium illud non minus doctè quam laboriosè praestitit. Sed iniquissimis Reginae Mariae diebus, propter testimonium Christo ejusq; Euangelio perhibitum flammis absumtus, Martirij Laudem consecutus est Londini in Campo, seu area, vulgo *Smithfeild* appellata, primo Iulij, anno 1555.

Ultima verba quae ab eo prolata audiebantur, fuerunt; *Anglia resipisce*. Reliquit nobis accuratissimas aduersus Papisticos Praelatos disputationes suas, quae in Monumentis seu Martyrologio Ioannis Foxi extant, ubi ejus vita & virtutes plenius exponuntur. Et hoc Epitaphium sequens in ejus obitum conscriptum reperio;

Discipulo nullo supra licet esse Magistrum:
 Quiq; Deo seruit, tristia multa feret.
 Corripit Omnipotens natum quem diligit omnem:
 Ad Coelum stricta est difficilisq; via.
 Has Bradforde tuo dum condit pectore voces,
 Non hominum rigidas terribilesq; minas,
 Sed ne blanditias non vim nec vincula curas,
 Tradis & accensa membra cremanda pyræ.

CONSCRIPTÆ EDITÆ-
QVE SVNT AB EO, LIN-
GVA VERNACVLA.

D *Va Conciones, prima de Respif-
centia,
Secunda de Cœna Domini.
Littere quædam ad Symmartyres &
alios.
Responso ad literas cuiusdam, utrum*

*liceat Missis, necne, interesse.
Quàm periculosum sit Missas audire.
Examinatio ejus coram Iudicibus Dele-
gatis.
Pie meditationes, quas in Carcere ad-
hibuit, quæ precula illius dicuntur,
Veritatis Querimonia.
Melanthonem de Precibus, Anglicè con-
vertit.*

HUGO

HUGO LATYMERUS *Martir.*

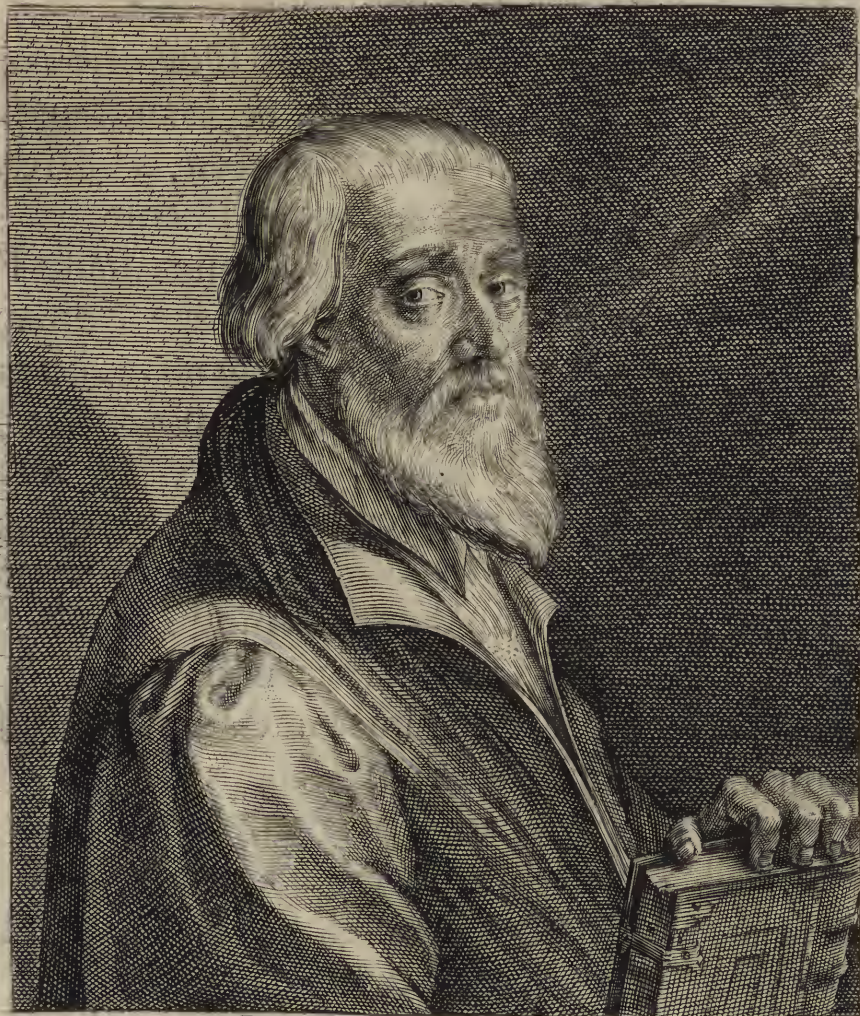
*CHRISTUM continuis Precibus LATIMERUS adorans
Pro Verâ moritur religione Senex*

HVGO LATIMERVS,

VGO LATIMERVS, in Comitatu *Leicestriensi* natus, à puero bonis literis inutritus, postea in Academia *Cantabrigiensi*, ad Doctoratus Theologiæ gradum ascendit, & propter doctrinæ abundantiam, regnante *Edouardo* sexto, Episcopus *Wigorniensis* factus est. Fuit semper ad veræ Religionis propagationem promptus & incitatus, unde cruentis temporibus Reginæ *Mariæ*, suo ministerio & Episcopatu exutus, in carceremq; dejectus, et deinceps rogo adjudicatus fuit. Magnam habuit cum priscorum temporum Patre *Polycarpo* similitudinem, si Martyrij formam & verba quæ Octogenarius ille senex & major paulò ante mortem suam locutus est, expendamus. *Fidelis est Deus* (inquit) *qui non sinit nos tentari supra quod possumus* : et paulo post, *Pater cœlestis suscipe spiritum meum*. Consimili modo Pater Latimerus, ita enim appellatus est, constantissimus Christi Martyr et Euangelij testis, *Oxonæ*, concrematus est, decimo sexto die Octob: anno 1555. Reliquit nobis, tanquam animæ suæ exemplar, Concionum doctissimorum volumen, è quibus multæ fuerunt habitæ coram Rege *Edouardo* sexto, et *Catharina* Ducissa Suffolciensi, quæ hodie in manibus hominum teruntur, et sepiusculè Anglico idiomate excusæ sunt.

Plura de illo et vitæ ejus ratione, in Martyrologio Foxi.

NICOLAVS RIDLEIVS

*Mens ardet CHRISTUM; torrentur viscera flamma
Hac perit, aeternum sed calor ille manet B*

NICOLAUS RIDLEIUS,

NICOLAUS RIDLEIUS, genere nobilis, et in *Episcopatu Dunelmensi* natus: in adolescentia sua multis clarissimis virtutibus excultus fuit. Parentes enim Doctoribus eum expoliendum tradiderunt, unde Linguarum cognitionem sibi comparavit, et in Academia *Cantabrigiensi* ad Baccalaureatus Theologici gradum proventus est; ubi postea Aulæ Pembrokianæ Prefectus fuit. Deinceps verò regnante Rege Edouardo sexto, Roffensis Episcopus cum esset, non ita multò post, propter raras animi dotes ad Episcopatum *Londonensem* translatus est. Sed miseris et alienissimis Reginae *Mariæ* (penè amaritudinis dixerim) temporibus, a suo ministerio & dignitate dimotus dejectusque; ad flammam damnatus, periit. Poterit ille quidè aliquo modo cum Sancto Patre et Martyre *Ignatio* comparari, non modo propter ejus eruditum de Cœnâ Dominica tractatum, sed etiam quod impius carnifex *Bonerus* Episcopus, qui eum ad perniciem vocavit, magnam affinitatem habuit cum immani illa Bellua quæ Sanctum *Ignatium* devoravit.

Hic delibatus Christianorum flos, Christianæ et Evangelicæ professionis nomine, Martyrium nequaquam detrectavit, sed eodem die, et eadem horula, Oxoniæ, cum Hugone *Latimero* in cineres redactus est: Novissimæque verba quæ ab ore ejus excepta fuerunt, sic se habent; *In manus tuas, Domine, commendo spiritum meum.* De eo plura in Foxi Martyrologio habentur.

SCRIPSIT PRÆTER TRAC-
tationem de Cœna dominica,
quæ & edita sunt, Anglicè.

Collocutio cum *Latimero*.
Cœna dominicæ celebratio.
Amica valedictio, quam cum

Oxoniam in Carcere detineretur, ad omnes ejus verè amicos & fautores conscripsit.

Lugubris Lamentatio de misera conditione Ecclesiæ Anglicanæ, propter recentem Evangelij Apostasiam.

IOHANNES ROGERSIUS MART

*Te pietas alium JANE: hinc abduxit in orbem
Martyrem ut et patriæ redderet inde tuæ*

B

IOANNES ROGERSIUS,

IOANNES ROGERSIUS, adolescens in Academia *Cantabrigiensi* operam literis dedit, ubi remansit usq; dum veri Christiani Mercatoris hortatu et impulsu, suæ conscientiaë tranquillitati consulturus, regnante *Henrico octavo*, transmarinas regiones petijt: Et quamprimum *Antuerpiam* in *Brabantia* pervenit, *Guilielmo Tindallo* uti et *Milone Coverdallo* familiariter usus est, qui ambo propter Euangelij professionem exulârunt. Ibi uxorem duxit, et illinc migravit *Witebergam* in *Germaniâ*, ubi, non adeo multo interjecto tempore, tam accuratè Teutonicam linguam edidicit, ut ibi sacros ordines susceperit. Ceterum, Rege *Edovardo Angliæ* gubernaculum administrante, remigravit in *Angliam*: Et sententia *Nicolai Ridlei*, Episcopi *Londinensi*, Vicarium *Ecclesiæ Sancti Sepulchri* adeptus, publicus etiam Theologiaë professor in *Divi Pauli Ecclesia* cathedrali *Londinensi* constitutus est: Sed Regina *Mariâ* omnia invertente, concionari prohibitus est, sed filere non potuit: proinde, magni animi constantia ob Christi Euangelijq; confesionem. *Martyrij* Corona donatus est; quippe, in *Campo, Smithfeild* dicto, quarto die *Februarij*, anno 1555. combustus mortem obiit: ejus ultima verba fuerunt, *Domine, accipe spiritum meum*.

De eo et vita ejus, plura in *Martyrologio Foxi*.

LAVRENTIVS SÄDEERVVS MAR

Diuino Martir SANDRVS plenus amore

Nec flammis timuit carnisq; cinibe minas

B

LAURENTIUS SANDERVS.

LAURENTIUS SANDERVS, adolescens in Collegio *Aetoniensi* studijs literarum incubuit, è quo in Collegium *Regale* apud *Cantabrigienses* cooptatus est : & postea tyrocinium apud Mercatorem quendam Londinensem exercuit : sed, quum literas prægustâisset, illud vitæ genus non probavit, & frequenter in lectione verbi Divini versatus, majoris doctrinæ & cognitionis studio inflammatus est; unde amicis ipsius in consilium adhibitis, Mercatoris exercitium reliquit, Cantabrigiamq; reversus est, quumq; in suprâ memorato Collegio aliquandiu studia Musarum recoluisset, Theologus & perdiligens Pastor extitit. Ministerio autem suo, ut plurimum *Lichfeldiæ* in provincia *Staffordiensi* & in religiosissima Civitate *Coventria* in Comitatu *Warwicensi* functus est.

Sed tandem sanguisuga *Bonerus* ei silentium indixit, eumq; exauctoravit, & de gradu summotû, accivit Londinû, ibiq; in vincula cõjecit: Et, ut verbo expediã omnia, remissus *Coventriam*, Christi Euangelij defendendi causa, fasces & flammæ, læto infractôq; animo pertulit, & in Vivario, paulò extra Urbem sito, combustus est. Ad Palam alligatus & flammis ipsum corripientibus, hæc ultima emisit verba. *Salve ô vita, optata advenis* : octavo Febr: A° 1555. Vide plura de eo in Martyrologio Foxi.

THOMAS CRAMMERVS

Errores CRANMERE tuos tandem vltus amore
CHRISTI fers flammis. Martÿriumque subis

A

THOMAS CRAN- MERS.

THOMAS CRANMERS, in Comitatu Notinghamensi ex perantiqua Normannorum prosapia oriundus, in Collegio Cantabrigiensi *Ihesu sacro* institutus, mirabiles in Literis progressus fecit, & per illustrem operam Ecelesie Christi navavit; cujus vitā non solum in Martyrologio *Foxi* sed etiam in Libro *de Antiquitate Britannicæ Ecclesie*, & à doctissimo Iacobo *Verbeideno* in Effigiibus suis, tam graphicè in publicum editam reperies, ut eam etiamsi omnia summa fecero meliùs describere nequeam. Hoc tantummodo accipe: Post mortem venerabilis *WARRANI* factus est Archiepiscopus Cantuaricnsis a Potentissimo Rege *HENRICO VIII* Anno Dⁿⁱ. M D xxxij. in cuius amore & favore non minimus erat Magnus ille noster *CRANMERS*. Et dum vixit Henricus R. hic noster Præsul derasus & imberbis erat: at post mortem Regis barbam alebat prolixam usq; ad obitum; prout hic depingitur. Primusq; ille fuit Archiepiscopus (si unum excipias, Ricardum *Scropium* Eboracensem Archiepiscopum) in Anglia ex legum formula & juridico processu summo supplicio affectus. Nam ut numerum Martyrum augetet flammis Oxoniæ absumptus occubuit xxi^o. Martij, anno ejus seculi quinquagesimo sexto: Et hæc Epitaphia versusque sequentes de eo reperio;

IN EFFIGIEM THO: CRANMERI
Arch Cant: Gualtherus Haddonus.

ET pius & clemens Thoma Cranmere fuisti
Tempora læta dedit, tempora dura Deus.
Tu Testis Christi crudeli addiceris igni,
Nunc duris reddant tempora læta vicem

THOMAS CRANMERVS. 163
PALINODIA DE D. THOMA
Cranmero in Carcere.

TE Cranmere gravis fontem prope fecerat error:
Sed revocas lubricos ad meliora pedes
Te docuit lapsus magis ut vestigia firmes,
Atque magis Christo consociere tuo,
Utq; tuæ melius studias hærescere causæ:
Sic mala non raro causa fuere boni:
Et bene successit: nam ficta & adultera turba
Fludens alijs, luditur arte pari.
Nempe sic est frustratus fraude papismus:
Et cessit summo gloria tota Deo.

RODOLPHVS SKINNERVS DE
ejus Martyrio.

Succubuit Sanctus præsul Cranmerus inquã
Pontificum rabie, fraude doloq; perit.
Quod verbo invicto dejecerat ense Papatum
Quod docuit pura quærere mente Deum.
Quodq; ANTICHRISTI subverterat impia regna,
Regna pijs Anglis heu tolerata diu.
Hinc pius & clemens crudeli addicitur igni,
Et dant innocui membra cremanda viri.
Huc ubi jam ventum est, dextram projecit in ignem,
Projectamq; tenens talia dicta dedit:
Primum peccasti primum & sentire dolorem
Debes, ob CHRISTO dextra inimica mea,
Immotamq; tenet dum deflagaverat omnis,
In cineres totam dum cecidisse videt.
Cætera cum pereant flamma (mirabile dictu)
Cor manet illæsum post ubi flamma perit.
Ecce invicta fides inviolabile servat,
Nec medijs flammis Corda perire sinet.

THOMAS CRANMERVS.
IN MORTEM D. THOMÆ
Cranmeri.

INfortunata est foelix qui numine laeso,
Cuiusvis gaudet commoditate boni.
Infœlix illa est vero foeliciter, orbi
Inuisus quisquis tristia fata subit.
Hoc Cranmere probas vitæ præsentis amore
Dum quæris sanctam dissimulare fidem
Et dum Consilijs tandem melioribus usus,
Præponis vitæ funera sæva tuæ.

INTER OCCVPATIONES VA-
rias composuit CRANMERVS
ediditq; hæc

CAtechismum doctrine Christi-
anæ. (ta.
Ordinationes Ecclesiæ reforma-
De ministris ordinandis. lib. 1.
De Eucharistia cum Luthero. lib. 1.
Defensionem Catholicae doctrine
Ad veritatis professores.
Iura Ecclesiastica tempore Edouardi R.
Contra Gardineri Concionem.
Doctrinam Cene Domini, lib. 5.
Locos Communes ex Doctõribus, lib. 12.
Homilias Christianas
Ad Ricardi Smithi Calumnias.

Confutationes veritatum non Scrip-
tarum.

De non ducenda fratria, lib. 2.

Contra Primatum Papæ lib. 2.

Adversus Purgatorium Papæ lib. 2.

De Iustificacione lib. 2.

Pias Precationes.

Epistolas ad viros eruditos.

SCRIPSIT EX CARCERE.

Contra sacrificium Missæ.

Contra adorationem Panis.

Ad Reginam Mariam.

Et alia quedam.

Bibliorum Translationes Anglicas plu-
ribus in locis emendavit, præfatio-
nesq; addidit.

IOANNES BALÆVS

*Hostis Romani uehemens Censorque Baalis
BALÆVS. tali fronte decorus erat* A Lud

CENTVRIAS continentem, Typographo Operino, evulgavit. Quo constat ipsum Bibliothecas plurimas excussisse, easdemq; a tineis et blattis liberasse, legendo, colligendoq; nomina et scripta eorum qui in Britannia omnibus ferè seculis ad annum usq; Christi M. D. LVII. Litteris scriptisque claruerunt. Quo in opere et Romanorum Pontificum Successiones, vitas, Exitus summa diligentia explicavit, eaq; Paparum facinora e tenebris eruit, quæ non ita sine Baleo ANTICHRISTI hostibus constitissent. Opera IO. LELANDI Londinensis multum est hic adjutus: qui Antiquitatum Britannicarum, nominis gloriæq; Patriæ studiosis, et Baleo ipso auctore celebris evasit. In Germania vivens amicos sibi maximè habuit *Alexandrum Alerium* et *Ioannem Knoxii* Scotos, quibus et *Catalogum Illustrium virorum Scotiae* inscripsit: Sic *Gesnerum*, *Simlerum*, et *Lycosthenem*, quibus operis partem consecravit: qui postea Bibliothecas suas, Tiguri sæpius editas, Scriptoribus Britannis Eruditionis nomine claris, Baleo auctore, auxerunt atque exornarunt. Cui et diligentissimus et omniscius ille *Gesnerus* in amicitiae symbolum *MITHRIDATEM* suum, sive de differentijs Linguarum, tum veterum, tum quæ hodie apud diversas nationes in toto Terrarum orbe in usu sunt, *Observationes* dedicavit. Quam insignis hic Hostis *Rom. Antichristi* fuerit Baleus, cognoscere licet ex *Laurentio Humfredo*, (nostro) Romanarum Papistrarumq; Antiquitatum, indagatore solertissimo, qui ita in suæ onere seu Prophetia Romæ, inter cætera, de Baleo:

Plurima LVTERVS patefecit, PLATINA multa:
Quædam VERGERIVS cuncta BALEVS habet.

Hic igitur Baleus is, qui nobis *Cacum* illum ex impurissima spelunca, latrocinijs, sacrilegijs, nequitijs nefandisq; libidinibus infami, in primis extraxerit.

Obijt in Hibernia in sexagesimo septimo anno ætatis suæ, circa annum Redemptionis nostræ 1558.

BALEVS EXTRA REG-
NUM PAPISTICVM EDI-
DIT HÆC:

Anglorum Heliades.
Britannia Scriptores.
In Waldenitres Tomos.
In Fasciculum Zizaniorum ejusdem.
In Polydori Inventiones Rerum.
In Io: Textoris Officinam.
In Catalogum Capgravi.
In vitas Pontificum Barnes.
Epitomen Lelandi de viris Illust.
Acta Romanorum Pontificum.

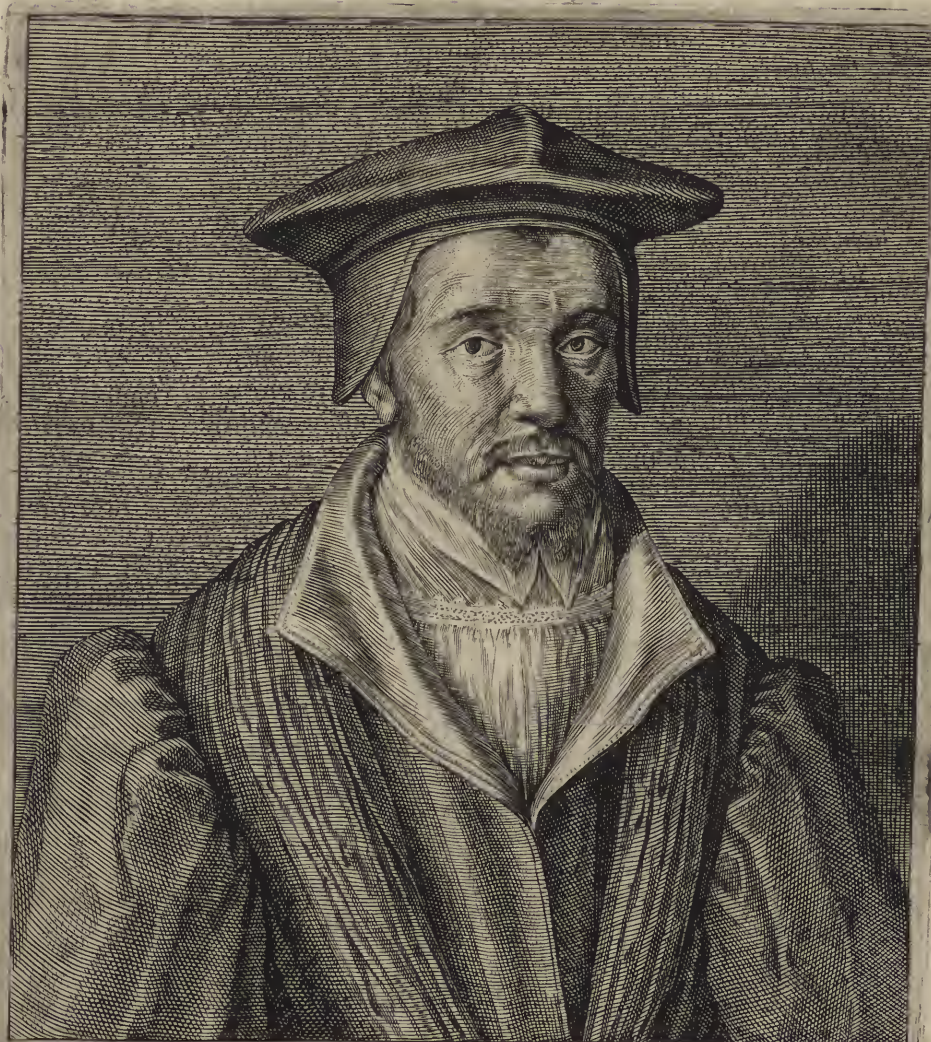
Commoedias sub vario Metrorum
genere.

Vitam D. Ioannis Baptista.
De Christo duodenni.
De Baptismo et Tentatione.
De Lazaro resuscitato.
De Consilio Pontificum.
De Simone Leproso.
De Cæna Domini et pedum Lotione.
De Passione Christi.
De sepultura et Resurrectione.
Super utroque Regis conjugio.
De sectis Papistis.
Contra Momos & Zouos.
Proditiones Papistarum.
Contra adulterantes Dei verbum.
De Ioanne Anglorum Rege.
De imposturis Thoma Becketi.
De magnis Dei promissionibus.
De predicatione Ioannis.
De Christi Tentatione.
Corruptiones Legum divinarum.
Amoris Imaginem.
Pammachii Tragedias transtulit.

ALIOS LIBROS PROSA
ANGLICO SERMONE
EDIDIT.

In Apocalypsin Ioannis.
Adversus Impostorem Standicum.
Contra Iurandi Consuetudinem.
Certamen Ioannis Oldcastelli.
Acta Calibum Anglicorum.
Dialogos quosdam.
Cantiones Christianas.
Contra Baalis Sacrificulos.
Apologiam pro Barnes.
Pro Graio contra Smithum.
Contra Suasionem Papisticam.

Super Anna Askewe Martyrio.
Ad Elizabetham Regis filiam.
Contra Cleri Cælibatum.
Super Itinerario Lelandi.
De veris Hæreticis.
Locupletationem Apocalypseos.
Expostulationes in Papistam.
In Mantuanum de Morte.
Missam Crapulosorum.
Contra missam Papisticam.
De vocatione ad Episcopatum.
Contra Boneri Articulos.
Super Obitu LVTHERI.
Confessionem Ioannis Lamberti.
Hebdomadem coram Deo.
De Bello Wiclevi contra Papistas.
Episcoporum Alcoranum.
Facetias et Iocos sine certo numero.
Transtulit ex Anglico in Latinum ser-
monem Examinationem Guil. Therp:
Ex Latino in Anglicum, Apologiam
Sebaldi Heydæ contra SALVE RE-
GINA. (glos.
Epistolam Ioannis Pomerani ad An-
Opus de Scriptoribus Angliæ & Scotiæ
recognitum & plusquam quingentis
Autoribus auctum.
Opus Lelandi de viris illustribus abbre-
uiatum et in quibusdam auctu.
In Papistarum Regno versans colle-
git ac scripsit.
Fasciculum ex omnibus.
Scriptores ab Helia.
Scriptores a Bertoldo.
Additiones ad Trithemium.
Collectiones Germanicas.
Collectiones Gallicas.
Collectiones Anglicas.
Varia Doctorum virorum.
Catalogum Generalium.
Spirituale Bellum.
Castellum Pacis.
Conciones Pueriles.
Ad Hulliensem Synodum.
Ad quasdam Quæstiones.
Appendices ad Paleonydorum.
Historiam Patronatus.
Historiam Simonis Angli.
Historiam Franchi-Senensis.
Historiam Divi Brocardi.
In Prefationem Fastorum Mantuani.

IOANNES IVELLVS EPISC.
*Et sacro pascens populum sermone, et egenos
Ammonâ, talis p̄sul IVELLVS erat B*

IOANNES IVELLVS,

IOANNES IVELLVS, vir verè *gemmeus*, in agro *Devoniensi* natus, a pueritia literis, linguis et artibus imbutus est in Academia Oxoniensi, primū in Collegio *Mertonensi*, ac postea in Collegio *Corporis Christi*, ubi gradum baccalaureatus Theologici suscepit. Insignis, suo tempore, fuit Euangelij ebuccinator: Sæviente Regina Maria exulavit, et ut libertatem suæ Conscientiæ salvam retineret in Germaniam profugit: Sed Regina Maria fato suo functâ reversus est in Angliam, et in Academia prædicta ad Doctoratus Theologici apicem ascendit; progrediente autem ætate, propter ipsius singularem doctrinam et scientiam Regina ei Elizabetha b. m. Episcopatum *Sarisburyensē* detulit, ubi multos annos præclarè Ecclesiam rexit et Christi Euangelium fideliter dispensavit: Nec solūm Gubernator et Pastor vigilantissimus extitit, verūm etiam multos egregios et præclaros libros exaravit ediditq;, qui tum Anglicè tum latinè extant et vaneunt; imprimis verò illam elegantissimam et inconfutabilem Apologiam Ecclesiæ Anglicanæ, de qua summè eruditus Petrus *Martyr*, in quadam illius Præfatione, jam Apologiæ ipsi annexa, scripsit, et quam vehementer laudavit: Ac Martyris quidem verba recitare non pigebit;

Tua Apologia, frater charissime, non tantūm mihi, omnibus modis et numeris satisfecit, verum etiam *Bullingero* ejusq; filijs et Generis, nec non *Gualthero* et *Wolphio*, tam sapiens mirabilis et eloquens visa est, ut ejus laudandæ nullum modum faciant, nec arbitrantur quicquam hoc tempore perfectius editum fuisse, &c.

Hic gemmeus Antistes in morē (ut ita dicā) Prophetæ vitæ finē, anno mortem suam ἀμίστως præcedente prædixit, in binis literis ad tum Episcopum Norvicensem missis, prout lucidè apparet ex Βιολογία ejus a doctissimo Lauren-

rentio *Humfredo* nostro accuratissimè descripto; ad quã te, plura videndi et audiendi cupidum remitto.

Expiravit in domo sua Monkton-farleæ, *Sarisburiæ* Cives mortem ejus magna lamentatione prosequuti sunt, anno Dⁿⁱ. 1573. quinquagesimoque ætatis suæ: Et in Ecclesia *Sarisburiensi* in chori meditullio marmoreo lapide sepultus jacet, cum hac Inscriptione sequente.

D.

IOANNI IVELLO Anglo, *Devoniensi*, ex antiqua *Iuellorum* Familia *Budenæ* oriundo, *Academiae Oxoniensis* laudatissimo Alumno: *Mariana* tempestate per *Germaniam* exuli: *Præsuli* regnante *ELIZABETHA* Regina, *Sarisburenfis* *Dioeceseos*, (cui per annos xi, menses ix, summa fide et integritate præfuit) Religiosissimo, viro singulari eruditione, ingenio acutissimo, iudicio gravissimo: Pietate, humanitate egregiè prædito, *Theologiae* cum primis cognitione instructissimo; *Gemmae Gemmarum*: immaturo fato *Monkton-farleæ* prærepto, *Sarisburiæ* sepulto: *Cælorum Civi*; *Laurentius Humphredus*, Hoc Monumentum, observantia et benevolentia ergo consecravit. Anno salutis humanæ Christo merito restitutæ. M. D. LXXIII. IX. KAL. Octob.

Vixit annos xlix. menses iiij.

Psal. 112.

In memoria æterna erit justus.

IN

IOANNES IVELLVS. 171
IN MORTEM D. IOANNIS IV-
 elli, Ioannes V Volleius in lingua Latina
 S. R. E. Scretarius.

Hei mihi quàm celeri fugiunt mortalia cursu,
 Quæq̃ minus debet surripit atra dies.
 Vivere tu longo fueras dignissimus ævo:
 Flende mihi nimium chare Iuelle jaces.
 Moribus, ingenio, doctrina, religione,
 Nulla ferent talem sæcula longa virum.

SCRIPSIT EDIDITQVE
 IVELLVS.

Synopsin seditiosæ Bullæ a Pio quin-
 to in Angliam transmissæ an^o.
 1569. Anglicè.
 Breve tractatû de Scripturis, Anglicè.
 Tractatum de Sacramentis, Anglicè.
 Concionem temporibus R. Edovardi
 habitã, in 1. Pet. cap. 4. ver. 11. An-
 glicè.
 Sex Conciones Regina Elizatha audi-

ente, habitas ad Crucem Paulinam,
 Anglicè.
 Apologiam Ecclesiæ Anglicanæ.
 Adversus Thomam Hardingum vo-
 lumen in quo 77. quæstiones, ex
 Scripturis et omnium Conciliorum
 ac Patrum monumentis discutiun-
 tur, ex Anglico conversum in Lati-
 num a Guil. Whitakero.
 Replicam adversus Hardingum & ex
 Anglico in Latinũ convers. a Tho:
 Bradoco.

P 2

DA-

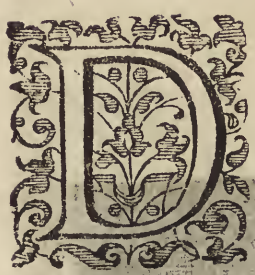

DAVID WHITEHET

Nominis unatui est ALBUM CAPUT altera pars est
Quadrant in mores scilicet ista tuos
Candidius nihil esse potest nam moribus istis

DAVID WHITEHEAD,

AVID WHITEHEAD, adolescens in Academia Oxoniensi institutus, ac ibi sacrae Theologiae Baccalaureus extitit: doctrinam et cognitione instructissimus cum esset, in omnibus locis ad quos accessit, verbum Dei solidè et syncerè prædicavit:

Quo nomine, tantum apud Regiam Elizabetham b. m. gratiæ fidei et auctoritatis obtinuit, ut ei *Cantuariensem Archiepiscopatum* deferret, quem ille recusavit; Alio etiam tempore cum eadè Regina illum Hospitilo publico seu Xenodochio prope Westmonasterium de *Savoy* dicto præficere vellet eam itidem dignitatem respuit, hocq; responsum Regiæ reddidit; *Sibi satis esse de vivendi præsidys prospectum, seq; suo præsentis statu contentum, velle in vocatione Divinitus sibi imposita, id est Evangelij annunciatione, acquiescere, &c.* In quo apparuit singularis ipsius et penè inaudita, modestia et humilitas: rarum et præclarum hijsce nostris temporibus exemplum, in quibus homines paulo appetentiores honorum eminentiam et fortunarum suarum amplificationem, tam in Ecclesia quam in Repub, potius quam Dei gloriam venantur et aucupantur: (discite o mortales) Fuit plus minus septuagenarius, et ex ista vita migravit anno Domini 1571.

REV. MATTHEW PARSONS
 MAT.
 P. 3

R. D. MATTHEVS PARKERS
*PARKERS docuit Presul. dein docta reliquit
Scripta. et Scriptores eruit e tenebris. B*

MATTHEVS PARKERVS,

MATTHEVS PARKERVS, in Civitate
Norwicensi natus, et in Academia *Can-*
tabrigiensi Literis ex politus est; ubi primū
Biblicus, seu Lector Biblicus cum esset
 in Collegio Corporis Christi, deinceps so-
 ciusejusdem Collegij factus est: Postea
 vero ascitus, ut esset Reginae *Annæ Bolleniæ* a Sacris,
 suscepit Doctoratus gradum: At primò ad Decanatum
Stokiensem evectus est: Cumq; illa Regina præclarissi-
 ma in vivis esse desijt, *Rex Henricus octavus* eum fecit
 Sacellanum suum: *Henrico* autem Rege defuncto, dig-
 nus existimatus est qui esset Regi etiam *Edonardo sexto*
 Sacellanus. Sub utroq; Rege Ecclesiasticas dignitates
 non vulgares obtinuit; puta, Collegij prædicti Præfectu-
 ram, Præbendam *Eliensem*, et ad extremum Decanatum
Lincolniensem: Quæ omnia augmenta ornamentaq;
 vivente Principe pio *Edonardo* quietè possedit; imò, an-
 te secundum annum imperitantis *Mariæ*, nullam offen-
 sionem vel interpellationem passus est: Tum verò prop-
 ter ductam uxorem omnibus prædictis honoribus exu-
 tus, quamdiu illa Regina vixit inopem obscuramq; vi-
 tam agere coactus est. Sed terribili illi Rogo tot eruditi-
 one et zelo præstantium consumptore et devoratore in
 morte Reginae extincto, et Archiepiscopali sede per obi-
 tum Cardinalis *Poli*, vacante, Reginaq; *Elizabetha b. m.*
 in Regali solio collocata, selegit illa nostratem hunc do-
 ctissimum *Parkerum* et in Archiepiscopali sede *Cantu-*
ariensi constituit, ut qui ei honoris amplitudini propter
 doctrinæ excellentiam et Religionis puritatem maximè
 aptus videretur: Inauguratus autem sive ut dicitur in-
 stallatus fuit xvij^o. Decembris 1559. quem honoratissi-
 mum locum plusquam quindecim annos tenuit. Per
 illud vero tempus multa et magnifica Charitatis opera
 edidit. Civitati enim *Norwicensi*, loco natali suo, Po-

lubrum et Gutturneum argenteum bis deauratum, pondus autem erat centum septuaginta tres uncia, largitus est: ad hæc quinquaginta solidos dedit per annum, qui quotannis ejusdem Civitatis egenis et pauperibus erogarentur, curavit autem ut in Ambarvali septimana, sex anniversariæ Conciones in quinque particularibus Norfolkicæ Ecclesijs, haberentur. *Rochdalia* in agro *Lancastrensi* Scholam Gramatices instituit. Collegio Corporis Christi sive Benedicti Cantabrigiensi, ubi Musis incubuit, triginta Discipulatus, seu stipendia Scholastica, præberi fecit, interiorem Bibliothecam ædificavit, multosque libros tam excusos quam manuscriptos eosdemque rarissimos ac propter pretium et antiquitatem plurimi æstimandos, eidem Bibliothecæ concessit: Præterea illius Collegij studiosis, trecentas argenti facti bis deaurati uncias: perpetuumque *Divæ Mariæ de Abchurch London* Patronatum donavit. Hæc et multa alia egregia charitatis opera præstitit, quæ absque prolixitate recitare non potui. Sed inter alia singulare ipsius Antiquitatum quæ ad nostrarum rerum antiquas historias pertinent conseruandarum studium silentio præterire nequeo: Quippe nisi ejus cura industriaque prævenisset, pleræque ex nostris priscis historijs periturae essent. Nomenclaturam librorum quos publicari curavit hic attexere placuit. Expiravit anno Dⁿⁱ. 1574. cum septuagesimum secundum annum attigisset: Et in Sacrario Lambethani Palatii, sub plano marmore contumulatus jacet, cum hoc Epitaphio sequente;

Sobrius et prudens, studijs excultus et usu,
 Integer et veræ Religionis amans,
 Matthæus vixit Parkerus, fovérat illum
 Aula virum juvenem, fovit et Aula senem.
 Ordine res gessit, recti defensor et æqui:
 Vixerat ille Deo, mortuus ille Deo est.

SCRIPSIT EDIQQVE
CVRAVIT.

Concione, cum Martinus Bucerus
sepeliretur, ex libro Sapientie,
cap. 4. ver. 7. ad. 19. Anglice.
Librum de Antiquitate Cantuariensis

*Eccelesia adeoq; de Archiepiscopis
LXX.*

*Historiam Anglia Matthai Paris.
Flores Historiarum Matthai Florilegi
vulgo Westmonasteriensis.
Historiam Gyraldi Cambrensis, Thomae
Walsinghami, et alios.*

THO.

THOMAS BECONVS

*BECONVS Varijs agitatus fluctibus, orbis
Fallaces potuit Crux Superare minas*

AB

THOMAS BECONVS,

THOMAS BECONVS, in Oxoniensi Academia professor Theologiæ temporibus Edovardi Sexti: cum regnaret Maria Martyricida, exulavit in Germania; sed Reginâ defuncta, redijt, et diligens spectatusq; cum pastor tū scriptor claruit: prout constat ex ejus compluribus præclaris & divinis Tractatibus, qui Anglicè extant & prostant, quorum catalogum subjunxi. Nihil ex ejus operibus Latinè editum vidi, præterquam eruditam ejus disputationem de *Cæna Domini*, quam in suo exilio composuit: ex quâ liquebit quantopere veram et reformatam Religionem sit amplexus. Cooptatus est in numerum Præbendariòrum *Cantuariensium*, ibiq; ad vltimum vsq; spiritum permanfit. Expiravit circa annum 1570. quum esset sexagenarius. In cujus laudem, operumq; ejus Encomium, hos subjectos versiculos invenio, Ioannis Parkhursti Episcopi Norvicensis;

Vidi et perlegi doctos Becône libellos,
 Quos tua non pridem sancta Minerva dedit:
 Disseream si quid legi unquam sanctius, aut si
 Quid potuit populo tradier utilius.
 Auspice perge Deo, tales vulgare libellos,
 Vani-loquax sed nec lingua timenda tibi est.
 Sic CHRISTVM possis avido inculcâre popello.
 Sic possis nomen condecorare tuum.

OPERA EIVS EXTANT
 TRINIS VOLVMINIBVS,
 ANGLICÈ.

Prima pars, seu Tomus 1° continet.

Nova è celo.
 Christogoniæ convivium.
 Symposium quadragesimale.
 Orandi methodum.
 Serviam (seu florum falciculus)
 Invektivam adversus juramenta.

Disciplinam militaris.
 Davidis Cytharam. Psalms.
 Regimen virtutis
 Catechismam brevem.
 Librum Matrimoniale.
 Strenam Christianam.

2. Pars (seu tomus.)

Gemmam jucunditatis.
 Principia Religionis Christianæ.
 Tractationem de jejunio.

Tractatio

Castellum consolationis.
 Anima solatium.
 Turrem fidelium.
 Equitem Christianum.
 Homilias aduersus scortationem.
 Precationum flosculos.
 Orationis myrothecium.
 Morbidi Medicinam.
 Dialogum de Christi nativitate.
 Inuectiuam aduersus adulterium.

Tertius Tomus.

Epistolam ad arumnosos Dei seruos.
 Supplicationem ad Deum pro verbi sui
 restitutione.
 Missa Pontificia surrectionem.
 Scriptura locos communes.
 Comparationem inter Canam Domi-
 nicam et missam Papalem.

Articulos Religionis, Patrum auctori-
 tate comprobatos.
 Portentosas Romanorum Pontificum
 merces.
 Romae reliquias.
 Differentiam inter verbum Dei & hu-
 mana inventa.
 Acta Christi et Antichristi, et de eorum
 vita & doctrina.
 Christi Chronica.
 Novi Testamenti compendium.
 Quaestiones de sacra Scriptura.
 Verbi Divini Triumphum gloriosum.
 Laudem mortis, omnes hi libelli impres-
 si anno, 1564. in fol.
 Postillam omnium Euangeliorum Do-
 miniacalium in 4.
 Aegri medicinam, saepe et seorsim recu-
 sam in 8°.

IOAN-

Vixit post genera virtus

IO^s CAIVS MEDICVS

Talis erat CAIVS Medicus praeclustri ab arte

Hic qualon facili sculptor in aere dedit. OOO

B

IOANNES CAIVS,

IOANNES CAIVS, patria Nordvvicensis, educatione Cantabrigiensis & Patavinus (nam in Italiam profectus & Patavia commoratus est:) Musis opera dedit in *Gonnevilli Collegio Cantabrigiæ*, ibique Medicinæ Doctoratu insignitus, propter raram & minimè vulgarem eruditionem & peritiam, Regis *Edovardi sexti*, Reginae *Mariæ*, & tandem, idq; per multos annos continuos, Sereniss. Reginae *Elizabethæ* b.m. medicus successivè factus est, (& quod non tam rarum est quàm memorabile, Illa habuit etiam duos alios Medicos alterum nomine *Iulium* alterum vero *Cæsarem*, quos utrosque Pater meus venerabilis jam superstes bene novit, apud hanc Reginā *Elizabetham*, incomparabilis excellentiæ Principem, tantopere gloriâ & gratiâ floruit *Cajus*, ut eum ornaret, & ejus vivendi præsidia amplificaret plurimùm. Hinc suprà memorato Collegio valde beneficus fuit: quippe qui maximam ejus partem proprijs impensis de novo extruxit. Hac de causa dictus est conjunctus, seu alter ejus fundator, quod amplis redditibus & possessionibus in perpetuum ditavit. Proinde, suprà dictum literarum domicilium, *Gonnevilli & Caij Collegium* denominatur.

Hic *Caius* verè, varios Libros de re medica & alijs argumentis conscripsit, quorum Catalogum hic infrà subjunxi.

Obijt Cantabrigiæ anno Christi 1573. ætatis suæ sexagesimo tertio, et in recenter ædificati Collegij Sacello inhumatus est: monumentoq; decoratur, in quo, vice Epitaphij, hæc binas tantum voculas invenio.

FUIT CAIVS.

Qui

Qui studio excoluit musas florentibus annis,
 Contulit & patriæ commoda magna suæ.
 Qui stravit faciles aditus ad Apollinis artem,
 Et fecit Grajos verba latina loqui.
 Qui Cantabrigiæ Gonwelli incepta minuta
 Auxit, & e paruo nobile fecit opus.
 Et Qui Mausoleum LINACRO donavit in æde
 Quæ nunc de PAULI nomine nomen habet.
 Qui lucem dedit & solatia magna Chirurgis,
 Ut scirent partes Anatomia tuas.
 Arte Macaomia Galenus pene secundus:
 Et Patriæ atequ ævi gloria rara sui.
 Talis erat CAIVS qualem sub imaginis umbram
 Pene hic viventem picta tabella refert.

VIVIT POST FVNERA VIRTVS.

SCRIPSIT CAIVS.

DE mendendi methodo libros 2.
 De Ephemera Britannica lib. 2.
 De Antiquitate Cantabrig. A-
 cademiæ lib. 2.
 Historiam Cantabrig. Acad. lib. 2.
 IDE Canibus Britannicis lib. 1.
 IDE rariorum Animalium atq; stirpium
 historia lib. 1.
 IDE Symphonia vocum Britannicarum
 lib. 1.
 IDE Thermis Britannicis lib. 1.
 IDE libris Galeni quæ non extant.
 IDE Antiquis Britannia Urbibus.
 IDE libris proprijs.
 IDE pronunciat. Græcæ & Latine An-
 gliæ cum scriptione nova.
 IDE annalibus Collegij medicorum Lon-
 dini.
 IDE annalibus Collegij Gonnevilli &
 Caij.
 Compendium libri Erasmi de vera
 Theologia.
 Atq; hæc quidem ipse commenta-
 ttus est, & præterea etiam præter Com-
 mentrios seu Annotationes scripsit.

In Corn Celsi de medicina libros octo.
 In Scribonij Largi de compositione.
 Medicamentorum lib. unum.
 In Frammigami opera omnia.
 In Libros Galeni de administrationi-
 bus anatiomicis novem.
 In ejusdem lib. de motu muscutorum
 duos
 De sanitate tuenda sex.
 De Ptyzana unum.
 De parua sphaera unum.
 Ad Thrasjbululum unum.
 De ofsibus ad Tijrones unum.
 Transtulit deinde è Græco in latinum
 Galeni Libros.
 De placitis Hippocratis & Platonis
 primum.
 De libris Galeni suis, unum
 De ordine librorum suorum, unum.
 De dieta in morbis acutis, unum.
 Item, Niceph. Callisti de confessione in
 orationibus, unum.
 Chrysofomi de modo orandi Deum.
 Paraphrasim etiam Erasmi in Episto-
 lam Iudæ in vernaculam Ling. tran-
 lit.

Porro sequentes libros castigavit.
 De administrationibus Anatomicis Galeni, novem.
 De motu musculorum duos.
 De ossibus ad Tyrones, unum.
 De compositis medicamentorum 17.
 De simplicium medicamentorum facultatibus 11.
 De placitis Hippoc. & Platonis, unum.
 De medendi methodo 14.
 De libris suis, unum.
 De ordine librorum suorum, unum.
 De sanitate tuenda, sex.
 Ad Thrasybulum, unum.
 De Ptyssana, unum.
 De victus ratione in morbis acutis, unum.
 De succidaneis, unum.
 De septimestri partu, unum.
 De humoribus, unum.
 De brevi designat. dogmatum Hippoc. unum.
 De usu partium 17.
 De locis affectis omnes, additis argumentis singulorum.
 De febrium differentia, unum.
 De morborum differentia, unum.
 De differentiis symptomatum, unum.
 De causis symptomatum 3.
 De morborum temporibus, unum.

De purgantium medicamentorum potestate, unum.
 De his qui purgandi sunt, quibus medicamentis, & quo tempore, unum.
 De anatomia Hippocratis, unum.
 De dissectione musculorum Galeni, unum.
 De medicina libros 8. Cornelij Celsi.
 De compositis medicamentorum librum unum Scribonij.
 Postremò ipse primus invenit & in lucem protulit sequentes Galeni libros.
 Primum de decretis Hippocratis et Platonis Græcum.
 De comate Græcum, 1.
 Hippoc. de medicamentis Græcū, unum.
 Fragmentum libri septimi de usu partium Galeni.
 Bonam partem libri de succidaneis.
 Et de Ptyssana qui defuit.
 Postremò promittit historiam Norvicensem, et castigationem operum Galeni.
 Cæterum quo consilio singula scripserit, et quænam ex his et ubi in publicum editi sunt, diligenter ab ipso exponitur in libro de suis libris proprijs, Londini edito, anno Dom. 1570. per Guilielm. Sersesum, è quo singula studiosi petere poterunt.

R.O.

ROBERTVS ABBATVS EPIS. SARVM

*Quos Deus ingudit Sanctorum mentibus ignes
Praclaro ABBATVS tradidit ingenio.* B

ROBERTVS ABBATVS,

ROBERTVS ABBATVS, ex honestissima familia ortus, Guilfordiæ natus: Literarum cognitione in Collegio Balliolensi & Academia Oxoniensi educatus; S. Theologiæ verè Doctor; prædicti Collegij Præfectus, sive Magister, ejusdemq; facultatis in eadem Academia professor Regius, seu Cathedræ Doctor: in qua dignitate successit Thomæ Hollando, nostro T. D. clarissimo; quam cum summa laude V. annis sustinuit: Hic Abbatvs noster doctus piusq; post officium Pastoris xx. annos perfunctum & post errores Pontificios ab eodem nervosè (scriptis editis) confutatos, a Rege serenissimo *JACOBO* electus, & in Episcopum Sarisburiensem consecratus est 3. Decembris A°. 1615. Et in hoc munere *SEFFRIDI* Cicestrensis Antistitis fælicitatem æquavit, quod Episcopus ipse fratrem videre contigerit Archiepiscopum Cantuariensem, Angliæ totius Primate, &c.

In hac autem cum versaretur sede, doctum illud & solidum de Gratia & perseverantia Sanctorum opus parturijt, quod ipsius quasi Cygnea vox fuit; ejus hic adjiciam ad Academiam Matrem elegantem *Apostrophem*, nec-non quæ sub finem operis posthumi addita est, *Attestationem*.

Salve veneranda Mater, Academiarum decus, & gloria: continere me non possū, ut in nomine Tuo non attolam, & exultem animo, beatumq; me prædicem, cui in fælicissimo omnium Gymnasio discere pariter, & docere datum est. Mille ego Tibi salutes, mille fælicitates, prosperitates omnes, & successus exoptare nunquã desinam. Tibi hoc negotium sub potentissimi Principis auspicijs agitur: Tibi repetitus labor hic, cui pro Te aliquando in scholis Tuis sudatum est. Id nempe agitur ut cavere discant Alumni Tui Arminios, Bertios, Grevinchovios, *Thomsonios*, & reliquos istos Scriptores, quos pruritus in
geniorum

geniorum occupat, ut in assuetis nunquam acquiescant, nunquam se aliquid esse credant, nisi novitates singulares producant. Et quidem, quæ fuisti jampridem, opinor, ab his furoribus omnino libera, nihil dubito quin in pietate Tua maneas, & utinam semper maneas, & pro certo habeas veriora illa esse, quæ antiquitus ex Ecclesiæ Catholice judicio definita sunt, & ab eodem nostro religionis usu recepta, quam quæ curiosa levissimorum hominum ingenia ad plausum sibi de peregrinate captandum à profligatis hæreticis mutuata prodiderunt. Atque utinam in animis studiosorum infideant magis, & magis, quæ in discessu nostro inter cætera hortati sumus, ut post vera fidei jacta fundamenta, missis illis jam innumeris recentium transmarinorum, non libris, sed chartarum maculis, ad veteres Scriptores se accomodent, è quibus Theologiæ verissimas opes eruant, absq; quorum lectione, atque usu quàm elumbes, quàm jejunæ, quàm invalidæ plerunq; nobis sint orationes, disputationes, tractationes, res ipsa loquitur, non sine stomacho nonnunquã auditorum, siqui doctiores sunt, qui pro solida doctrina sentiunt se nubes, & umbras complecti, quæ terendis tantum bonis horis accommodatæ sunt. Neque tamẽ dum veteres commendo, Scholam excludo, immò modo adhibendam esse sentio, sed ita, ut sit ancilla, non Domina, & afferenda sit ad illam fidei doctrina, non inde referenda. Recentiorum in tanta Scriptorum varietate, tanta vanitate delectus, & modus habendus est, ne otio studiosi abutantur legendis scriptiunculis quibusq;, quæ latrinis potiùs, quam doctorum hominum Bibliothecis dignæ sunt. Hæc ego dicta vobis, ornatissimi Academici, magna cum voluptate recolo, quia conscius mihi sum quanto cum affectu & benevolentia dicta sunt, eò certè ut Hierosolymam illam vestram tanquã ex insulis fortunatis fortunatissimam excolere opera vestra, & omni modo adornare studeatis. Utinam Tui Tibi non desint, Academia Florentissima, quæ Tuis non ulla in re deesse probaris. Utinã animadvertant semper, & sentiant in studio atque industria, in

literis; & doctrina quantæ verarum voluptatum deliciae contineantur, quanta animorum serenitas, quanta gloriae magnitudo; de otio atque inertia, de libidine, de com-
 potationibus, & fumis quantæ sordes, quanta ignominia quanti conscientiarum aculei supersint. Certè vivunt virtutum; vivunt industriæ nomina, & fruuntur luce, quando isti sordidarum voluptatum aucupes sepeliuntur in tenebris, & vix quidem, nisi cum nausea & sreatu, & vomitu, memorantur. Spero interim ego de Te, spero de Tuis optima, charissima mater mea. Utinam vigeas, utinam floreas, magisq; , ac magis crescas in columnam fidei, firmamentum veritatis, usque ad adventum *IESU CHRISTI*.

Haecenus ex Prefatione ejus ad Lectorem. Attestatio autem sic habet. Dioecesi Sarisburiensi ei demendata: quam annis non amplius duobus, & tribus mensibus administravit. Dum verò non solum publicis curæ Episcopalis occupationibus implicatur, sed & privatis studijs Theologicis penitus pertinaciusq; adhæret, ex sedentaria vitæ ratione, calculo intra renes concepto gravissimè laborat, ac annum jam agens quinquagesimum octavum cum ejusdem morbi paroxysmo ultimo, per aliquot dies protracto, invictâ patientia conflictatus; tandem non sine ingenti cleri sui, populiq; luctu, et penè incredibili Sarisburiensis Civitatis mœrore placidè in Domino conquiescit. Imminente morte convocat domesticos, & fidei suæ professionem interruptis, ac moribundis vocibus exorsus, cum amici monerent huic ut subfederet labori, extare enim doctrinæ, ac fidei suæ in scriptis a se, editisq; operibus confessionem; annuit; & scripta sua omnia suprema hac voce obsignavit. Illa (inquit) fides quam scriptis meis propugnavi. Veritas Dei est, in ejusque assertione morior. Et sic (inquam) spiritum amisit, mense Martij A. 1618. Inque Ecclesia sua Sarisburiensi Sepultus jacet.

SERIES RELIQVORVM
OPERVM SVORVM EDITO-
RVM.

Contra Gu: Bishopium Anglo
papistam, Doctorem Pontifi-
cum, in defensione Guilielm:
Perkinsi cujus titulus est Catholicus
Reformatus (opus elaboratissimum)
tomi. 3. Anglicè.
Demonstratio Antichristi, contra Car-

din. Bellarminum, & alios Papico-
las, Latinè.

Defensio librorum suorum contra Ca-
villationes & Sophisticationes Eu-
demonis-Ioannis: pro Is: Casaubo-
no: & contra Apologiam Eu-
demonIoannis pro Garneto, &c.

Semita antiqua. 1. Concio habita Ox-
onia, Latinè extat Tho. Draxo in-
terprete.

IACO-

IACOBVS MOUNTAGU EPISCO WINTON

*Antistes claro perognatus stemmate vicit.
Praclarum castis moribus ingenium.*

IACOBVS MOUN- TAGO.

QVVM legeris **V**Vintoniensem Episcopum fuisse **IACOBVM MONTACVTVM**, & Sacelli Regij Decanum & nobilissimi Ordinis Periscelidos Antistitem, & sapientissimo Regi **IACOBO** à privatis consilijs; scias Lector, hos titulos literis & virtute eū meruisse, ut de longa nobilitatis serie, a Montacutis Salisberia olim Comitibus, nihil dicam. Patrem habuit ex ordine equestri, **D. Edovardum**, a Boughton, in comitatu Northamptonensi; Avum ejusdem nominis, Angliæ Prætorem præcipuū, **Henrici octavi** Consiliarium; Matrem verò **Elizabetham**, nuperi Baronis **Haringtonij** (nostri, senioris,) sororem. Conveniens generi obtigit educatio in inclyta **Cantabrigiensi** Academia, quæ insolitos ejus in literis profectus novo etiam privilegio compensavit, collatis & Magisterij & Doctoratus insignibus priusquam leges Annales paterentur. Habet & Academia; quod illi imputet, aucta propter eum **Collegio Sydneano**, quod fundavit **Francisca Sydneæ** **Sussexiæ** Comitissa illius agnata, **Henrici Sydneæ** nostri, ex equestri Periscelidos ordine, qui **Robertum** præsentem **Leicestriæ** Comitem genuit germana soror. Præses ejusdem Collegij factus, quum circumjacens fundus odoris fæditate infamis esset, **Trumpiniam** aquam novo alveo deduxit in hortos Collegij, communicata urbi & Academiae salubritate.

Quanta autem fælicitate juventutis studia direxerit, testantur magna ingenia, quæ elaboratissima ex ea officina prodierunt. His artibus, quum serenissimo nostro Regi innotuisset, sine mora Sacellanus ejus Ordinarius, **Lichfeldiæq;** & Sacelli Regij, mox **Vigornia** Decanus factus est; **Bathoniensis** deinde & **Vellensis** Episcopus, Quæ in sede ita se gessit, ut octo annis, quibus præfuit, non sibi sed publico honores gessisse visus sit. Pauperes

peres in Prochotrophio beneficum Procuratorem, omnes boni illius loci hospitem Episcopum amiserunt. In tumentibus verò opera publicà, quæ collapsa restituit, id unum solumq; egisse videatur, adeo jam nitent, quæ situ & ruinis antea squalabant: ut Palatium Episcopi VVellense, cum hortis & æde sacra, domusq; Banovellana; Et quod grata posteritas nunquam filebit, templum Bathoniense, quod *Oliverus* Episcopus, centum ab hinc annis, inchoavit, ejus maximè impensa absolutum fuit. Huic templo, nisi morte fuisset præventus, & canentium Chorum daturus erat, & Decani Capituliq; dignitatem: & nunc fratres ejus Equites clarissimi, Henricus & Sydnus, apud Regē satis videntur cavisse, ne irritum fiat honestissimum defuncti propositum. Deniq; ad sedem VVintoniensem translatus, novam sibi obvenisse interpretatus est, non honoris, cujus jam erat satur, sed oneris materiam. Stat magnificentiæ illius insigne monumentum, Domus Episcopi, in meridionali Londini suburbano, modo in ruderibus suis sepulta, nunc æmula splendidissimis ceterioris ripæ Palatijs. Stat arx Farnamia aucta jam novis porticibus & cubiculis, ad Regem, quum eos tractus obiret, excipiendum: ut prætereà cætera VVintoniensis sedis domicilia ejus sumptibus restaurata, tanquam ea lege consecratus fuisset Episcopus, nequid labis in Diœcesi appareret. Turrim quoq; in arce VVindsoria, nobilissimi ordinis Periscelidos Antistiti dicatam, pari studio sumptuq; ornavit: nec passus fuisset aliquando sibi deesse, quod bene ageret, si non mors, quæ illi senectam invidit, jussisset desistere. Facile ex his conjicias observatissimum eum fuisse antiqui Canonis, quo jubentur Episcopi facultatum Ecclesie quadrantem sacris ædibus reparandis impendere; quum constet hunc nostrum, in ea mediocritate Fortunæ supra viginti milia coronatorū erogasse.

Obijt *Grenovici* Hydropicus, quadragesimo nono ætatis anno, XIII. Kalend. Augusti. M.D.C.X.VIII. relictis quatuor fratribus splendidissimis Equitibus Edovardo

vario natu maximo Henrico Angliæ Prætore præcipuo, Carolo qui funus magnificè procuravit, & Sydnæo libellorū supplicū Magistro; quos Deus illi voluit superesse, ut Regi & Reipub. vivendo fraternæ virtutis tenorem continuent. Collegio Sydnæano memor ibi iuventutis transactæ nutricia solvit moriens, legata Bibliotheca bene instructa et annuo pecuniæ proventu. Corpus in templo Bathoniensi condi voluit, ubi monumentum illius cernitur magnificum ex indice lapide & alabastrite. Quam invitis hominibus decesserit, luctu fere publico testatum est. Nec enim modo familiam suam afflixit morte Antistes noster, sed Academiam utramq; & Aulam & Ecclesiam vocavit in partem mæroris. Et Rex Optimus, quem viventem propter officij assiduitatem & cultum ingenij & intemeratam fidem semper habuit charissimum, desiderij & tristitiæ sensu parentavit defuncto. Apud cæteros hoc consequutus est, ut nemo ejus morte gavisus fuerit: fruebatur enim (quod rarissimum est) munificentissimi Principis gratiâ sine invidia; & quum plurimum posset, opinione omnium plus posse merebatur; non ambitionem et luxum, sed ad Ecclesiæ & bonorum omnium levamen ea usus potentia. Nec minor domi sanctimonia ejus fuit et probitas, quam in publico morum eligantia et affabilitas. Quicquid temporis negotijs subtrahere poterat, precibus et divinarum rerum meditationi consecrabat: itaq; Sanctos Patres, quos in summa admiratione semper habuit, vitæ imitatione unice colebat; castitatis quoq; eorum æmulus, quã nec verbi invericundia læsam, secum in sepulchro tulit.

R EDO-

EDOARDVS DERINGVS

Sedulus inculcans diuini semina Verbi

Expers DERINGVS ambitionis erat

B

EDOVARDVS DERINGVS

DOVARDVS DERINGVS, genere nobilis, antiquâ familiâ ortus, natus est in *Cantio*, & literis tam humanioribus quàm sacris, operam dedit *Cantabrigiæ*, in Christi collegio, ex quo tot Principes & præstantes Theologi exierunt; ubi tantopere profecit, vt industrius & planè divinus verbi Dei præco evaserit. Quod manifestum fit: cum ex solidissimis suis concionibus, (ex quibus illa coram Regina Elizabetha habita de Ecclesiarum & Ecclesiasticorum abusi- bus & curiarum corruptelis facilè excellit), tum ex alijs consolatione plenissimis tractatibus, quæ omnia in lucē prodierunt: sed tantus, & tam perbonus vir, nunquam ullum illustrem locum aut eminentem dignitatem sortitus est, titulo Baccalaureatus Theologici, et sociali stipendio in supra memorato collegio contentus: Factusq; est Concionator in Ecclesia Cathedrali sancti Pauli Londinens.

Edovardi *Deringi* ultima verba, habita ab eo in mulleto fatali, *Tobiæ* 26. Junij, anno 1576. hic inferere æquum putavi.

Deus condonet mihi negligentiam meam, quod pretiosa Dei dona non magis (dum tempus haberem) converterim ad illius gloriam illustrandum. Nihilominus, gratis Deo habeo, quod his charismatis ambitiosè non sum usus, nec, ut inanibus hominum Studijs obsequerer. Mihi semel defuncto, reconciliabuntur inimici mei, nisi qui me non noverunt, et qui nullum veritatis sensum habent: Quippe, fideliter, et cum recta conscientia, Domino Deo principi meæ servivi.

Cum concionator ei diceret, *est tibi summum beneficium, quod in pace dimitteris, & quod a multis molestijs abibis, quas fratres nostri sustinebunt & sentient*: ille respondit, *ego quidem à multis molestijs migrabo & recedam, & multas post me relinquam.* Si Deus decrevit quod sancti ipsius concoenabunt, cur ad eos non proficiscor? siqua autem restat dubitatio, aut hæsitatio, Dominus noster veritatem patefaciat.

Cuidā dicenti, quod *speraret conticescentis animus pia tamen meditatione exerceretur*: respondit, *eheu, miser & fragilis homo, & omnium, electorum Sanctorum minimus, credo, & intueor in Christum salutem meam.* Nos universi simul conveniemus in dulci harmonia Domini, Dei exercituum. Quæ & quanta nubes testium hic est? Paulisper, & spem nostram cernemus: Fines sæculorum in nos occurrerunt, & nos citò recipiemus finem spei nostræ, quem ad eò, expectavimus. Afflictiones, morbi, ægrotatio, dolor, nihil sunt aliud nisi quædam mundanæ partes et portiones, a Domino ad nos redeuntēs. Non sufficit ad momentū incepisse nisi in reverentia Domini cunctis diebus vitæ nostræ nos perseveremus: quippe, in jactu oculi colligemur & auferemur. Ne delicias facite cum verbo Deo, ne illud vilipendite: beati sunt qui benè utuntur linguis suis, dum eas habent.

Lector humanissime, visum autem est mihi in medium proponere eximium Apophtegma prolatum a sanctissimo Deringo, paulò ante obitum ipsius: Ex quo clarè datur videre & discere, dulcem in morte pacem manere eos omnes, qui dum vivunt, sunt in cultu Domini industrii. Ille. n. in lecto suo erectus fuit, & amici ejus eum rogabant, ut aliquid eloqueretur, tum sol faciei ejus illuxit, unde occasionem ita loquendi arripuit,

„ Non est nisi unus sol qui orbem terrarum illuminat:
 „ non est nisi una Iustitia, non est nisi una sanctorum
 „ communiõ. Si ego essem omnium in universo orbe crea-
 „ turarum præcellentissimus: si Abrahamum Isaacum, Ia-
 cobum

cobum (hic enim fuerunt præstantes in mundo viri) iustitia exæquarem, nihilominus necesse habemus confiteri, nos esse magnos peccatores, et nullam salutem, præterquam in Christi iustitia reperiri aut obtineri. Nos autem omnes, indigemus gratiæ Dei. Et quod ad mortem attinet, ego tale Spiritus gaudium sentio & percipio ut si ex altera parte sententia vitæ, ex altera autem parte, sententia mortis in me pronuntianda foret, millies malletm (quam Deus separationem præfinierit) mortis, quam vitæ sententiam.

Mortuus est, et terræ redditus ad *Tobianas* ædes in Comitatu *Essexiæ*. anno 1576.

SCRIPSIT EDIDITQVE
ANGLICE,

Responſionem modestā et succin-
tam aduersus *Hardingum*.
Prælectiones in Epistolam ad

Hebræos.

Conciones quasdam coram Regina et in
Turre Londinensi habitas.

Precaſiones, privatis familijs desti-
natas.

Catechiſmum ſuccinctum.

R 3

ED.

EDMUNDVS GRINDALVS
Cum docet Antistes populum, cum pascit egenos
GRINDALLVS, vero praesule digna gent. (AB)

EDMUNDVS GRINDALLVS,

EDMUNDVS GRINDALLVS, in *Cumberlandia* natus, *Cantabrigiæ*, in *Aula Pembrokiana* linguas, Artes & Theologiam didicit, in qua Primum factus est socius & deinceps ejusdem collegij Præfectus: Deinde *Nicolao Ridleio* Episcopo *Londinensi* a Sacris fuit, qui illum Regi *Edovardo* sexto b. m. commendavit, sed immaturo obitu Regis præveniente, doctrinæ & virtutum suarum præmio caruit. Vnde sua sponte in *Germaniã* exulavit, in quã vixit, quamdiu imperitaret *Regina Maria*. Sed, illã extinctã, redijt, & a *Regina Elizabetha* b. m. evectus est ad dignitatem, ei temporibus Regis *Edovardi*, destinatam, hoc est, anno 1550, electus est; & jam consecratus est Episcopus *Londinensis*, quem Episcopatum circiter undecim annos tenuit, & postea anno 1570. translatus est ad Archiepiscopatum *Eboracensem*, ubi sexennium ferè sedit, dum, propter ipsius pietatem & eruditionem anno 1575, ad *Cantuariensem* Archiepiscopatum evectus est, ibiq; Sedem illam Rexit, septem (plus minus) annos, sed biennio antequam moreretur, usum oculorum amisit. Morbo correptus est *Croidonæ* ibiq; inhumatus est, anno 1583. et ætatis suæ sexagesimo quarto. Multa præclara charitatis opera cum in vita, tum in morte sua fecit. Exempli causa. In loco natali suo, vir Sanctæ *Begæ* oppidulo in comitatu *Cum-*
berlandiæ, liberam scholam instituit, quam stipendio tri-
 ginta librarũ per annum in perpetuum locupletavit. *Au-*
la Pembrochianæ Cantabrigiensi terras ad viginti duarũ
 minarum annuos reditos legavit, ad alendum *Græca-*
 rum *Literarum* prælectorem, et ad sustentandum unum
 Socium et duos discipulos qui pariter ex sua illa Schola
 desumendi essent: Eidem *Aulæ* varios libros, et quadra-
 ginta argenti facti uncias dono dedit.

Magdalenæ collegio *Cantabrigiensi* concessit annu-

am mercedem in prædijs et latifundijs, unde vnus socius
 è schola ipsius accitus aleretur. *Christi Collegio* apud
 Cantabrigienses purioris religionis seminario, et politioris
 doctrinæ domicilio, quadrginta quinq; Argenti facti vn-
 cias legavit: *Oxonie Reginali Collegio* annum pro ven-
 tum viginti librarum largitus est ad alendum Socium
 et duos Scholares ex ipsius supra nominata schola eligē-
 dos: Et moribundus eidem Collegio maximam Biblio-
 thecæ suæ partem, argenti facti magnam portionem sig-
 nati etiam quadraginta Libras donavit. Octo domun-
 culis eleemosynarijs *Croidonæ* sitis, dedit prædia, quin-
 quaginta libris annuis redditibus æstimata; quò pauperes
 melius victitarent. Postremò Civitati Cantuarenfi cen-
 tum concessit argenti signati libras, ut esset fors siue pecu-
 lium profectitium, vnde pauperes in Civitate ab ocio
 arcerentur, & opere exercerentur:

EXTAT EIUS.

Concio apud Crucem Paulinam
 cum exequiis Imperatoris Fer-
 dinandi semper
 Augusti celebrarentur, Anglice.

IOHAN

ms. 2.
 2. 8. m.

Magnæ collegio Cantabrigiensi concessit annu-

IOHANNES FOXVS

IOHANNES FOXVS

Colligit ut FOXVS Sanctorum gesta Vicorum
Digna facit Sanctis plurima martiribus

Faint, illegible text from the reverse side of the page is visible through the paper, appearing as bleed-through.

IOHANNES FOXVS,

IOHANNES FOXVS, in comitatu *Lancastria* natus est, ubi, cum puer esset, literis destinatus est, posteaq; missus est *Oxoniam* & in collegio *Magdalenensi* operam literis navavit, & Theologiam professus est, *Latinæ Græcæ & Hebraicæ Lingnæ scientiam* non pœnitendâ regnante *Edovardo* ejus nominis sexto consecutus est. Et *Reginæ Mariæ* temporibus, quò tutius & securius viveret, apud *Belgas* exulavit: Sed *Reginâ* defunctâ, remigravit in *Angliam*, & summus Theologus extitit. Hic est ille reverendus & nobilitatus *Foxus*, quem toties citavimus & ad quem toties Lectorem remisimus. Hic est ille doctissimus vir, qui, (vt nihil dicam de ejus Ministerio sacro et singulari in docendo sedulitate, infinitis et incredibilibus laboribus) illud operosissimum Martyrologium, quod inscribitur *Acta et Monumenta Ecclesiæ nostræ*, quæ duobus ingentibus voluminibus sunt comprehensâ, colligit ediditq; in quibus quantam operam & studium adhibuit, Christiano Lectori considerandum relinquo. Opus sanè quod omnes qui ubiq; sunt *Papistæ* nequeunt refutare, nedum falsitatis, redarguere. Et quamvis aliqui catuli Pontificij tam nobile opus conati sunt dentibus suis rodere & lacerare tamen non alio effectu & successu, quam *Catellus Melitæus*, *Vrsi* caudam mordet. Plus minarum quam periculi adferentes.

Præter illud multi laboris Martyrologium, multos alios eruditos libros conscripsit & in lucem edidit.

Audivi quendâ fide dignum, cui benè notus erat *Foxus* quamdiu in *Academia* degeret gravissimè affirmantem, quod ei fuerit *Filius* nomine *S.* qui juvenis cum esset, non potuit verbis revocari quominus transmarinas regiones obiret, in quibus aliquamdiu commoratus redijt ad Patrem suum *Oxonæ* etiamnum agentem peregrino habitu deformatus: pater ejus jam senio confectus, eum
non

non agnoscens, dixit ei, *Quisnam es?* Respondit iu-
 mis, *sum filius tuus*, & excepit Pater, *ô fili mi S. quis te do-*
 cuit ita te ridiculū præbere *tam alieno & indecoro habi-*
 tu vestitum? Quam reprehensionem visum est hic ascri-
 bere, propterea quod optimi senis humilem et omnia
 mundana minoris æstimantem animum declarabat, cu-
 jus laudem, nimium nequeo prædicare. Nunquam qua-
 sivit ac ne ullam sibi oblatam dignitatem et eminentiam
 amplexus est, utpote sola Theologiæ professione conten-
 tus, quod summam ejus et penè singularem humilitatem
 demonstravit: in tam ambitiosis in quibus vivitur tem-
 poribus, exemplum maximè rarum et penè inauditum.
 Londini summum diem obiit, et in sancti *Ægidij Ec-*
 clesiâ ad portam vulgò *Creeplegate* denominatam se-
 pultus conditur, in cujus Monumento marmoreo hæc
 inseques inscriptio conspicitur.

CHRISTO SS.

Ioanni Foxo Ecclesiæ Anglicanæ Martyro-
 logo fidelissimo, Antiquitatis Historicæ inda-
 gatori sagacissimo, Euangelicæ veritatis pro-
 pugnatori acerrimo, Thaumaturgo admirabili:
 Qui Martyres tanquam Phœnices ex cineri-
 bus rediuvivos præstitit:

*Patri suo omni pietatis officio inprimis co-
 lendo, Samuel Foxus illius primogenitus, Hoc
 Monumentum Posuit.*

Obijt xviii^o. die Mens. April. Anno
 salutis 1587. jam septuagenarius.

Vita vite mortalis, est spes vite immortalis.

SCRIPSIT EDIDITQUE
 FOXVS.

Meditationes in Apocalypsin
S. Iohannis.
 Tractationem de Christo cru-

cifixo, Latinè.
Christum Iesum triumphantē, Latinè.
Contra Osorium continuationem Gu.
Haddoni. Latinè.
Contra Papam Latinè.

Breves

Breues adhortationes Consolatorias ad
 visitatos et afflictos, Anglicè.
 Notas breues de Electione, Anglicè.
 Quatuor Euangelia Saxonico-Anglicè
 edidit.
 Concionem ad quendam Iudaum Bap-
 tizatum, textus ex undecimo Pauli
 ad Romanos, Latine.
 Vrbanum Rhegium de fide, Anglicè
 transtulit.
 Locorum Communiùm Titulos et ordi-

nes 150.
 Ad inclytos Angliæ Procures pro afflic-
 tis fratribus supplicationem.
 Gratulationem ad Angliam de Ecclesia
 et ejus Pastoribus.
 De re Eucharistica.
 De lapsis recipiendis.
 Expostulationem Christi cum genere hu-
 mano.
 Aduersus del-Rij Theologi calumnias.
 De excommunicatione.

ED VVI-

Oppid. xxiij. die Mens. April. Anno
 1558. In Typographia...

SCIENTIAE PUBLICAE
 M

EDWINVS SANDYS ARCHIEP̄S
Amplectens causam meliorem vt captus ab hoste est
SANDYS VS p̄sul denique fit populi

B

EDWINVS SANDYS.

DVVINVS SANDYS, Nobili ortus familia, sacrae Theologiae Doctor ex celeberrima Academia Cantabrigiensis, ibiq; Aulæ S. Katharinæ Præses, & ejusdē Academiae Pro-cancellarius, quando Ioannes ille fortissimus Dux Northumbriæ cum Exercitu illic transiens ut MARIAM (regni tum primū fasces arripientem) opprimeret, coegit cum non admodum invitū D^{na}. Ianæ Graiæ (quæ Regina fuerat declarata) causam pro Concione propugnare: Quod ille fecit tam modeste simul & prudenter, ut Northumbrius officio abunde satisfactum ab illo agnoverit, neque tamen adversam factionem multam irritaverit. Nam cum rebus mutatis, tam Dux quam ipse postridie in vincula reperentur; Ipse vero post aliquot menses, amicorum intercessione liberatus, in Germania unā cum uxore profugit, ubi quoad vixit MARIA R. delituit, et auspicante regnum ELIZABETHÆ, B. M. revocatus, VVigorniensis Episcopus declaratur, consecratus Decemb: XXI°. 1559. Grindallo deinde successit utrobique, Londini nimirum 1570. & Eboraci post sexennium. Ibi cum sedisset Archiepiscopum annos xij. excessit e vivis August. viij^o. 1588. Sexagenarius plus minus: Et Southvellię tumultatus est. Vir nescio utrum suis virtutibus clarior, an generosissima sobole fælicior. Nam liberos reliquit permultos, ex quibus tres equites hodiē vidimus auratos, animi corporisque dotibus ornatissimos, Edvvinus autem doctior & pro patria clarior chariorq; est.

Ad hoc tempore, jam extat volumen eruditarum Concionum ab eo anglicè habitarum et exaratarum.

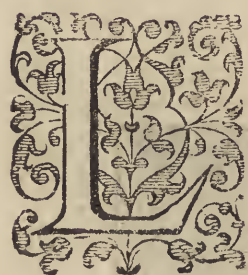

LAURENTIVS HUMEREDVS

*Rursus ab exilio patriam complexus amatam
Papicolas sacris fulminibus iugulo*

B

LAURENTIUS HUMFREDVS.

LAURENTIUS HUMFREDVS, oriundus è Provincia *Buckinghamensi*, et in bonis literis *Oxoniam* educatus in *Collegio Mariae Magdalena* sacro, *Marianis* temporibus exulabat in *Germania*; sed initio regnantis serenissimæ *Elizabethæ, b.m.* reversus, literis & predicandi facultate excelluit, Doctoratusq; gradum suscepit. Propter summam autem eruditionem suam Divinam gloriam mirificè illustravit: ut qui cum primis nuperam & sceleratissimam Iesuitarum infernalium sectâ patefecerit. Quàm sedulò & diligenter ex antiquitatis monumentis, Papistarum technas, fraudes, imposturas, investigaverit descripseritq;, erudita ipsius volumina in lucem emissa & extantia luculenter declarant.

Factus est S: Theologiæ Professor Regius, vel ut dicitur Doctor e Cathedra, & Magdalensis Collegij Præses: quibus dignitatibus multos annos fruebatur.

Vitam clausit & humatus est *Oxoniam* anno 1589. mortem ejus magnopere plangente & deplorante Academia; cujus etiam corpus funebri exequiarum celebritate honorificè sepeliri curavit, cum septuaginta plus minus annos ipse complèssset.

SRIPSIT ET EDIDIT.
HUMFREDVS.

DE Nobilitate ejusq; antiqua origine &c.
Libellus de conservanda vera religione.

Consensus Patrum de justificatione.

Interpretatio Linguarum.

Iesuitismi ps 1^a. sive Praxis Curie Romanæ, contra Resp: Et Principes, ac Præmunitio ad Anglos.

Iesuitismi ps 2^a. Puritano-papismi, seu Doct^{na}. Iesuitica, contra Edm: Campianum et Io: Dureum, Affer-

tio et confutatio. Item Pharisaismus vetus et novus, Concio ad Oxonienses, A^o. 1582.

De vita et morte Ioannis Iuelli, ejusq; vera doctrina defensio, cum refutatione quorundam objectorum, Hardingi, Sanderi, Copi, Osorij Lusit: Pontaci Burdeg:

Transtulit Origenem de recta fide contra Marcionistas, et scripsit Præfationem in eundem Doctorem.

Item Cyrilli commentarij in Esaiam Prophetam Latine reddidit.

Indicem in Forsteri Lexicon hebraicum confecit.

IOAN-

IOANNES MORVS S; Theo; PROF.

*Ergo age Magne morj nil tandem More morare
Hic totus vnus, nescit More morj
Corpore mente Simul te More hac tabula pingit
Hic absens aderis non moriture More*

IOANNES MORVS,

IOANNES MORVS, Patria Eboracensis & perantiqua natus familia, postquam Cantabrigiæ in Collegio Christi multos per annos, scholaris, socius, magna cum laude celebris vixisset, evocatus fuit ad curam pastoritiam Ecclesiæ Beati Andreae apud Nordovicenses vocationi paruit, paratus ad opus ministerij sedulus incumbit; et quæ, nonnulli ante eum illustres Architecti, sinceræ religionis jecerant fundamenta, auxit ille, ornabit & superædificabit in Domino. Habebat Civitas illa illius temporibus senatum (ut ille de Roma dixit) Deorum, Concilium proborum multitudinem deniq; hominum ita vacationi sedulo inservientium, ut in illa Civitate, uti Deus præceperat de Israele, ne unus quidem cursitare mendicus videretur. Ita semper floreat Civitas illa, Ecclesia Andreae illa, ubi eruditum Robertum Hillum S. Theologiæ professorem (jam Doctorem) tertium post Morum illum quinquen- nes labores impendisset.

Fuit Morus noster pastor Ecclesiæ istius per annos xx. plus minus, & licet multa ei oblata pingua Beneficia, in quibus majori cum emolumento, minori cum labore, poterat residere, locum tamen non mutavit. Quantum, quantus fuit vir iste Dei testatur Civitas illa, & testabitur sat scio: Nomen illius est adhuc apud Cives instar unguenti pretiosi, Effigies illius instar tabellæ desideratissimæ, Memoria illius semper apud illos futura est in benedictione. Quid multa? en corporis Eiconem & Catonem alterum gravitate poteris intueri: Alebat ille quidem, non comam at, barbam, ut nihil gravitate tanta indignum committeret. Erat ille incessu decorus, vestitu modestus, victu vinoq; parcus, comitate severus, severitate comis, & in terra auri ille sine auro vivebat ut non sua sed suos quæsisse videretur. Artium pene omnium habebat Encyclopædiam, linguarum habebat multa-

rum,

rum, Hebrææ præsertim & Græcæ peritiâ, & ut Paulus de seipso, plus quam reliqui pæne omnes in ministerio laborabat: Et quoniam sermone rudis erat ut Paulus ^{2. Cor. 11.}_{6.} non autem scientia, non tam verbis quam vitæ persuadebat. Filios in Christo habuit multos: amicos propter Christum habuit plures; ministros ad serviendum Christo invitavit & fecit plurimos: Singulis diebus Dominicis ter semper, quater aliquando, singulis insuper diebus profestis hora sexta matutina populum tam diu instituebat; donec ^{phisi.} correptus instar lucernæ accensæ alijs inserviens seipsum consumpsisset. Scripsit idem Chronologiam sacram, Catechismum parvum, conciones tantum tres: depinxit situm terræ Canaan, & ita in hebræo textu veteris, & græco N. T. erat exercitatus ut Hieronymum eum poteris appellare. Reliquit post se uxorem mæstissimam, filias duas: nomine non nummis dives discelsit. Obijt anno Dⁿⁱ. 1592. aut circiter, & magno cū honore, majori cum luctu, maximo autem cum dispendio illius Ecclesiæ sepultum est; in Ecclesia Sant-Andreas prædictæ ante suggestum.

S 4

GVILL

G VILHELMVS WHITAKERVS THEOL.
*WHITAKER validis oppugnans icubus hostes
pro CHRISTO Victor saepe triumphat hero B*

GVILIELMVS WHI- TAKERVS,

VILIELMVS VVHITAKERVS, Lanca-
striensis, in S. & Individuæ *Trinitatis*
Collegio Cantabrigiensi contemplationi &
literarum studijs vacavit: ubi progressu
temporis, tam fuit linguarum peritia, &
omni liberali disciplina ornatus excul-
tusq;, ut varia ornamenta consecutus, sacre Theologiæ
professor Regius factus fuerit, & Collegij divi Iohanni
sacro præfectus. Quæ loca multos annos tenuit, & hoc
temporis decursu strenuè & feliciter cum nostratibus
famosissimis (perditis illis profugis & perfidis prodito-
ribus Presbyteris ac Iesuitis) *Stapletono, Sanderò, Regi-
naldo & Campiano* conflictatus est: quam verò secundis
prælijs usus sit, erudito lectori estimandum et judican-
dum relinquo. Nec contentus cum supra nominatis
Pseudo-catholicis Anglo-papistis, dimicasse, in certamē
descendit cum illo Philistæorum Goliatho, hoc est cum
Archi-jesuita *Roberto Bellarmino* (jam Cardinale, &
R. Pontificis pugile primario) cuius argumenta et ob-
jectiones tam succinctè solidèq; refellit, ut nemo suprà,
attestantibus omnibus Evangelicis Europæis. Et nisi
(proh dolor) immatura et nobis luctuosa mors eum
prævertisset, ad singulas Controversias et singulos To-
mos Bellarminianos exquisitè inconfutabiliterq; respon-
disset. *Nihilominus* ab ipsis quibusdam Anglis in Italiã
profectis cum fide audivi relatum, Ipsum Bellarminum
hujus viri Effigiem ex Anglia procurasse, & in ipsius
musæo servasse: propter insignem enim eruditionem
clam admiratus est: Et cum fortè ab aliquo socio suo ex
Iesuitis vel amico rogaretur, cur Hæretici illius picturã
habuit, solitus est respondere, quod quamvis Hæreticus
esset et Adversarius, esset tamen doctus Adversarius:
Ecce Cardinalis Bellarmine (si vivis etiã adhuc)
doctissimi Doctoris VVhitakeri vivam in chartis Ima-
ginem,

ginem, vivissima tamen in operibus ejus (pro tua consolatione) vides: Illius inquam, qui dum in vivis esset, vixit piè, solide docuit, obiit placide & in summa pace, anno Dⁿⁱ. 1595. ætatisq; suæ quadragesimo septimo: Ejus obitum totam Academiam imò universam Angliam dolore ac mœrore afflixit: Cantabrigiæ in Collegio Divi Ioannis cum summa solemnitate & omnibus ornamentis funebribus, pro more Scholarum, contumultus est.

EPITAPHIVM REVERENDI VIRI
 Doctoris *Whitakeri* aureis incisum literis in pariete
 juxta sepulchrum ejus, in sacello Collegij S.
 Ioannis Evangelistæ.

Hic situs est Doctor *WHITAKERVS*, Regius olim
 Scripturæ interpres, quem ornabat gratia linguæ
 Iudicijq; acies, et lucidus ordo memorq;
 Pectus, et invictus labor, et sanctissima vita;
 Una sed enituit virtus rarissima, tantas
 Ingenij inter opes, submissio candida mentis.
 Hujus Gymnasij super annos octo Magister
 Providus, et Recti defensor, et ultor Iniqui.

INDEX LIBRORVM
 VVHITAKERI EDITORVM.

Adversus Thomæ Stapletoni Anglo-papista defensionem Ecclesiasticæ Authoritatis, quâ ipse luculentam et accuratâ inscripsit, tribusq; libris digessit, duplicatio pro autoritate S^æ. S^æ.

Nicolai Sanderi Anglo-papista quadraginta demonstrationes, quod Papa non sit Antichristus ille insignis, qui unus tantum homo est, cum plusquam ducentes Pontifices Romani fuerint, et eorundem demonstrationum solida refutatio.

Ad decem Rationes Edmundi Cam-

piani Iesuitæ, Christiana responsio. Responsionis ad decem illas Rationes, quibus fretus Edmundus Campianus certamen Ecclesiæ Anglicanæ Ministris obtulit in causa fidei, Defensio, contra Ioannis Duræi Scotici Iesuitæ.

Fragmenta veterum Hæresewn ad constituendum Ecclesiæ Pontificiæ, &c. Thesis proposita et defensa in Academia Cantabrigiensi, die Comitiorum anno Dⁿⁱ. 1582. cujus summa hæc: Pontifex Romanus est ille Antichristus quem futurum Scriptura prædixit.

De S. Scriptura disputatio contra hujus temporis Papistas, in primis Robertū

Bellar-

Bellarminum Iesuitam Romanum et Thomam Stapletonum Anglo-papistam questionibus proposita et tractata.

Prælectiones in quibus tractatur Controversia de Ecclesia contra Pontificios imprimis Bellarminum Iesuitam, in 7. questionibus distributa : Opus posthumum edit. per Ioannem Allenson.

Controversia de Concilijs contra Pontificios imprimis Bellarminum Iesuitam in 6. questionibus distributa. Opus posthumum per Io. Allenson.

Tractatus de peccato originali in tres libros distributus adversus tres primos libros Tho. Stapletoni de uni-

versa justificationis doctrina hodie controversa. Opus posthumum per Io: Allenson.

Prælectiones in Controversiam de Romano Pontifice, distributum in questionibus 8. adversus Pontificios, imprimis Bellarminum: per Io. Allenson. Adversus Guil. Reginaldum.

Cyanea Cantio, hoc est ultima illius Concio ad Clerum, habita Cantabrigia anno. 1595. Vita et mortis vera descriptio, cum Epicedia in obitum eiusdem a varijs doctis viris gracè et Latine Scripta.

Transtulit ex Anglico in Latinum Ioannis Iuelli adversus Thomam Hardingum, volumen.

ALEX.

ALEXANDER NOWELLVS
Exul erat CHRISTI quondam, tandemque NOWELLVS
In Patria Placida mente senex obiit B

ALEXANDER NO- VVELLVS,

ALEXANDER NOVVELLVS Lancastrē-
sis, Prisca Novvellorum gente oriundus,
Theologiae Doctor, Ædis S. Pauli Deca-
nus; *Marianis* temporibus propter Chri-
stum Exulans : Reducum primus, veræ
Relligionis, contra Anglo-papistas duo-
bus Libris Assertor, primæ & ultimæ quadragesimalis
Concionis, per annos 30. p. m. continuos ad S. Eliza-
betham summa libertate Præco: Scholę Middletonianæ
Patronus: Collegij Ænei-Nasi Oxonij (ubi ab an. æta-
tis 13°. annos. 13. studuit) 13. studiosis & 200. Libris,
monetæ Angliæ, opera & impensis suis ampliati Præ-
ses: Scholę Paulinæ plurimorum bonorum Auctor; Pie-
tatis, frequentissimis Concionibus, & triplici-Catechis-
mi Propagator, qui publicum in se utriusq; Academiae
& Ecclesiarum Exterarum testimonium atq; æterno-
rum Principum Edovardi sexti & Elizabethæ iudicium
Procerumque provocavit, Pauperum (literatorum præ-
cipuè) Nutritor, Afflictorum morbis Corporis vel A-
nimi Consolator fuit.

Sedit B. R. P. & Ecclesiæ P. M. 42. nonagenarius,
cum nec Animi nec Corporis oculi caligarent.

Obijt an°. Dⁿⁱ 1601. Feb. 13°. & jacet sepultus in Ec-
clesia cathedrali S. Pauli, cum hoc Epitaphio supra tu-
mulum.

Quam speciosa vestigia
Euangelizantium Pacem.

E *Xul quæ amisit primævo flore Nowellus
Fœnore centeno repperit aucta redux
Dat CHRISTVS, reddit danti longævus honores,
Reddenti æternos gratia dantis habet,*

T

Præco,

*Præco, Auctor, Condus, CHRISTO, colit, ampliat, ornat;
 Voce, Libris, Opibus, Sabbathis, Templis, Scholis;
 Dans meditans, orans, Christi expiravit in ulnis,
 Sic oritur, floret, demoriturq; Deo.*

SCRIPSIT ET EDIDIT.

Contra Thomam Dormanum
 Anglo papistam, duobus libris in
 4°. Anglicè.
 Alius Liber contra Dormanum,

Et Sanderum de transubstantiatione in
 4°. Anglicè.

Catechismus Major lat. in 4°.

Catechismus minor lat. in 8°.

—idem Græcè Lat. & Heb.è.

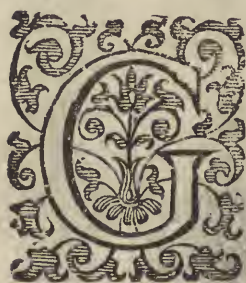
GVILLI

WILHELMVS PERKINSVS S.THEO. D.
PERKINSVS Christi defendens dogmatataalis
Vulku erat,ingenium scripta facunda probant. B

GVILIELMVS PERKINS,

VILIELMVS PERKINS, natus in oppido *Marstoniæ* non procul a Civitate *Conventriæ* in agro *Warwicensi*, (dulci patria mea & natali solo:) in Christi Collegio *Cantabrigiensi* institutus perpolitusq; est: ubi tantas in vera pietate & liberali doctrina progressionem fecit; ut evaserit non modo sedulus & summè industrius Concionator, verum etiam variarum excellentissimarum tractationum solidissimorumq; commentariorum, qui jam extant, conscriptor: quorum operum pleraq; propter dignitatè suam & præstantiam Latine reddita, transmarinisq; typis excusa sunt. Hic eximius vir cujus vita doctrinæ suæ fuit consona, sanctè & incontaminatè vixit: Quod nostris iniquissimis temporibus est maximè rarum exemplum: quippe, in multis ministris Euangelicis et in nonnullis Professoribus Theologiæ, usq; adeò à professione disidet discordatq; ipsorum vivendi ratio et consuetudo, ut nimium impediunt cursum Euangelij, carnalesq; Libertinos in sua pravitate obfirment. Cæterùm, istis relictis, pæna quam reprehensione dignioribus, me ad *Perkinsum* nostrum beatissimum Clarissimum & nervosissimū Theologum refero, cujus doctrinæ et sanctitatis odor suavissimus non solum perfudit omnes Magnæ *Britanniæ* Regionem, sed etiam in *Gallia*, *Germania*, *Belgio*, et in aliqua *Hispaniæ* parte inclaruit. Multa namq; ex ipsius eruditissimis operibus, sunt in Gallicum, Germanicum, et Teutonicum idioma transfusa. Ejus Catholicus reformatus Hispanicè conversus, non potest a quoquam Catholicorum Regis Catholici refutari.

Hic divinissimus Theologus (prout ejus Effigies oculis representat) dexteram manum mutilam et ad scribendum ineptam habuit. Quot tamen præstantissima volumina et opuscula sinistra manu conscripserit non tam omnes Christi Collegij Alumni, quam tota Academia

demia Cantabrigiensis satis luculenta perhibebunt testimonia. Sed (eheu) Deus nostris peccatis offensus, hunc fidelissimum servum suum in ætatis vigore, ad Cœlos transtulit, utpote quo iste mundus nimis fuerit indignus. Ægrotavit & diem ultimum obiit Cantabrigiæ anno 1602. universis Academicis ejus mortem dolore & lachrymis, prosequentibus, & non nisi quadraginta quatuor annos natus, supremo honore funebribusq; exequijs celeberrimè, pro more Academiae, decoratus fuit.

IN G. PERKINSVM, POETA QUIDAM PERACUTUS SIC SCRIPSIT;

O *Mihi post nullos, Perkinse colende, Ministros,
Qui fueras verbi Buccina magna Dei:
Dextera quantum vis fuerat tibi manca, docendi
Pollebas mire dexteritate tamen.
Vox tua viva viros cœlesti Nectare pavit:
Mortua scripta volant docta per ora virum.*

CATALOGVS OPERVM
PERKINSIANORVM.

Fundamentum Religionis Christianae.
Armilla aurea, vel Theologia descriptio. (cum.
Commentarius in Symbolum Apostolice Expositionis orationis Dominice.
Declaratio utrum quis sit in statu Damnationis, vel in statu Gratiæ.
Casus quidam conscientie.
Glossologia (sive Lex linguæ) à Th. Draxo Latinè reddita.
De natura et praxi Resipiscentiæ.
De pugna Carnis & spiritus à Tho: Draxo Latinè conversâ.
De benè vivendi ratione in omnibus ordinibus et temporibus.
De benè moriendi ratione.
Tractatio de conscientia.
Catholicus Reformatus.
De vera ratione cognoscendi Christum Crucifixum, Granum Sinapi, Has duas Tractatiunculas Latinas fecit. T. D

De vero lucro omnibus terrenis divitijs pretiosiore.
De idololatria novissimorum Temporum: Latinè nondum extat.
De liberâ Dei gratiâ, & libero hominis arbitrio.
De vocatione, (sive varijs vivendi institutis).
De Prædestinatione, Tractatus quem auctor Latinè emisit in Lucem.
Digestum (sive Harmonia Biblica)
Dialogus de consumatione sæculi.

POSTHVMA PERKINSI
OPERA SEQVVTVR

Tres libri de casibus conscientie à Thoma Draxo, & etiam ab eximio viro Wolfango Meyero, in Latinum idioma transfusi.
Comentarius in quinque prima capita epistolæ D. Pauli ad Galatas, & commentarius adjunctus in sextum capitulum auctore Richardo Cudwortho.
De Christiana equitate, divulgatore Guilielmo CrafsHAVIO.

<i>De figmentis (sive imaginationibus) hominis, publicante Thoma Pierfono.</i> <i>Problema, adversus Coccium, ac Perkinso Latinè editum & publici juris factum a Sa. VVardo Theol. Profess.</i> <i>Clavis Prophetica, ab auctore Latinè emissa, & in lucem prolata a Th: Tuko.</i> <i>Commentarius in Christi concionem in monte habitam, sive in. 5. 6. 7. capita Matthæi, operâ Th. Pierfoni.</i> <i>Commentarius in tria prima capita Apoclypsews, operâ Roberti Hilli & Thomæ Pierfoni.</i> <i>Matth. 4. De Christi Tentationibus, sive, Monomachia inter Christum & Diabolum, publicantibus R. Hillo & Th:</i>	Pierfono. <i>Adhortatio ad Resipiscentiam, Textus Zeph. 2. ver. 1. 2. ope Guilielmi Crafhavij.</i> <i>Dua excellentissimæ tractationes de Ministrorum vocatione, ope Guil: Crafhavij.</i> <i>Commentarius in Epistolam Iudæ, operâ Th: Pickeringi.</i> <i>Bascarologia, sive de arte venefica tractatio, edita a Th: Pickering, & interprete Th. Draxo.</i> <i>Certa responsio, sive Declaratio ad hominem rusticū adversus libros prognosticws, ab ipso auctore conscripta.</i> <i>Christiana Oeconomia, sive Disciplina domestica, ab ipso auctore Latinè conscripta.</i>

IOHAN-

IOHANNES WHITGIFTVS ARCHEP'
*Whitgiftus ruptis vinculis Romana relinquens
Sacra prius, sese meliores vertit ad usus* B

IOHANNES VVHIT- GIFTVS.

IOHANNES VVHITGIFTVS, ex anti-
qua familiâ *Withgistorum* de *Whitgiftia* in
Comitatu Eboracensi oriundus, & Hen-
rici *Whitgifti* mercatoris de magna *Grimf-*
beia in agro *Lincolniensi*, filius natu ma-
ximus fuit. Habuit Patrum cui nomen
erat *Robertus Whitgiftus*, Monasterij *Wellowensis* in co-
mitatu *Lincolniæ* Abbatem. A quo patruo, in pueritia
eruditus est, cujus patruus (prout Archiepiscopus sæpe
numerò narravit) pro re nata ei dixit, neq; se, nec Reli-
gionem suam, posse diu permanere, quoniam (inquit il-
le) totam Scripturam sacram subinde evolvi, & nun-
quam ex ea potui cognoscere nostrâ Religionem fuisse
Divinitus institutam, & opinionē suam confirmaturus,
solebat illud *Servatoris* Apophthegma producere, *omnis*
planta quam non plantavit pater ille meus celestis, eradica-
bitur.

Matth. 15.
13.

Hic ejus Patruus eum spectatissima indole & ad vir-
tutem factum & fictum inveniens, *Londinum* misit,
ubi in Schola *Antonianâ* operam literis navabat, postea
illum in literis magnopere progressum, parentes ejus,
(Abbate Avunculo in Consilium adhibito) miserunt
Cantabrigiam. Primò, studuit in *Collegio Reginali*, sed il-
lud domicilium minus probans, se transtulit in *Aulam*
Pembrochianam; cujus Præfectus fuit *Nicolaus Ridleyus*
(postea Episcopus Londinensis factus, & Martyrio
coronatus) certior factus a Domino *Bradfordo Whit-*
gifti Tutore, de juvenis indole, probitate & exi-
guis vivendi præsidij (pater enim adolescentis, damna
Marinâ passus, filium alere minus potuit) concessit ei in
illa Aula Discipulatum annoq; 1555. cooptatus est inter
socios *Domus Petri*, *Andrea Pearno* eidem Ædi præsi-
dente, qui regnante Martyricida *Maria* ei favit, &
ejus perspectam in Euangelica Religione affectionem,
conni-

connivendo difsimulabat.

Sufceptis Gradibus Baccalaurei & Magiftri Artium & Baccalaureatus Theologici, ad Doctoratus gradum altiffimum, afcendit, & hanc Thefin propugnavit, *Papa eft Ille Antichriftus*; Egregiufq; concionator extitit & è Socio, altius evectus fucceffit Doctori Hutteno (non ita pridem Eboraceni Archiepifcopo) in Magifterio Aulæ *Pembrochianæ*, et fuit Doctori *Coxo* Epifcopo Elieni, à facris.

Designatus etiam eft facræ Theologiæ Profeflor *Margaretanus*: (quippe Domina Margareta piæ memoriæ illam prælectionem fundaverat) quod munus tanta cum laude executus eft, ut non ita multo poft, factus fuerit facræ Theologiæ profeflor Regineus. Et accitus, ut coram Regina Elizabetha b. m. concionem haberet, tantopere eum approbavit Regina ut illum *Collegio* Sanctæ & Individuæ Trinitatis & juramento impofito inter fuos facellanos annumeraret; anno 1567. Ad decennium, fuit Magifter illius Collegij tota Academia ei admurmurante & acclamante, exceptis Thoma Cartvvighto & pauculis alijs, qui feſe Ritibus & ceremonijs Ecclefiæ Anglicanę ab illo defenſis oppoſuerunt.

Regina afcivit eum ad Decanatum Lincolniæ, quem (illo ſeptennio in quo Cantabrigiæ manſit,) tenuit. Suâ prudenti induſtriâ & venerabili moderatione multos pupillos doctrinâ eximiâ expolijt & exornavit, ex quibus quinq; poſtea vidit ad Epifcopalem dignitatē excitatos putà. *Redmannum* Epifcopum *Norwicenſem*; *Babingtonum* *Vigornienſem*; *Rudd*, *ſancti Davidis*; *Golſboroughum*, *Gloceſtrenſem*; & *Benedictum Herefordenſem*; Præterea alumnos et Diſcipulos habuit multorum Magnatum filios, nimirum *Wigornia Comberlandiæq;* comites, Baronem de la *Zouch*, Baronem *Dunboyrium* ex *Hiberniâ*. Nicolaum *Baconum* & Franciſcum *Baconum* exequeſtri ordine & alios complures.

Decanatus Lincolnienſis ad ſeptennium, potitum Reginea Majeſtas, anno 1577. eum Epifcopatu *Wigornienſi* decora-

2. Cor. 13.
11.

decoravit. Valedicturus Academiae, pro Themate elegit illa verba Paulina quibus ille suis *Corinthijs* valedixerat.

Anno (plus minus) post inaugurationem Episcopalem, Propræses VValliae constitutus est, summus autem Præses fuit Henricus *Sidnejus* eques verè auratus, deinceps verò, anno 1583, statim ab obitu Archiepiscopi *Grindalli*, Regina eum ascivit ad Archiepiscopatum *Cantuariensem*, & exiguo intercedente tempore, in sacrū consiliorum suorum senatum illum retulit.

Fuit Reginae Elizabethæ, (quamdiu illa regnaret), in delicijs, & tam inusitata familiaritate reverendum Patrem amplexa est, ut illum nigri sui Mariti nomine appellare dignaretur. Cæterùm, cum hæc illustrissima & decantatissima Regina, mortifero morbo laboraret, & propter Melancholiam esset colloquij impatientissima, tamen *Episcopi* monitis benevolas præbuit aures, quini-
mò, cum esset muta & ἄφωνος, ejus animus precanti assensus est, quam rem signis & indicijs prodidit, & ita manifestum fit quam religiosè hæc præcellentissima Regina moreretur, Martij 24° 1602.

Tum *Rex Jacobus*, ut qui fuerit justus et legitimus regni heres, successit Reginae, et Sceptrum excepit, quem Archiepiscopus inunxit et capiti coronam Regalem imposuit, et apud Regem gratiâ et auctoritate valuit, nihilominus mortem *Reginae*, ejus veteris et propitiæ *Dominae* internis lamentationibus prosequutus est, et multos menses non supervixit, sed mense Februario sequente, ægrotare cæpit, *Rex* rumore ægrotantis Archiepiscopi valdè perturbatus, accessit *Lambitham* eum invisurus, et quibusdam jucundissimis sermonibus præmissis, addidit se *Archiepiscopi* vitam à Deo petiturum. *Archiepiscopus*, Regem Latinè alloqui enitebatur, sed nulla verba ab eo emissa intelligi potuerunt præter hæc tria, *Pro Ecclesia Dei*, quæ sæpe iterabat, & fuerunt verba ejus novissima, & intra paucos dies animam exhalavit ultimo Februarij anno Dⁿⁱ. 1603, ætatisq; suæ septuagesimo tertio cum plusquam viginti annos in Archiepiscopali sede sedisset

sedisset. Humatus est ab australi parte Ecclesię Croydonensis, ubi ab heredibus memorię ejus monumentum erectum est pulcherrimum, modestiæ tamen illius congruentius quam cæteris tanti viri virtutibus, mausoleo tantumvis superbo non indignis.

Multa charitatis opera passim effecit ubicunq; vixisset, nempe, *Lincolniæ*, *Wigornia*, in *Cambriæ* limitibus, in *Cantio*, & comitatu *Suthreyensi*, sed, quod eminentissimum est Ptochotrophium pulcherrimum sacrosanctæ Triadis fundavit Croidonsæ, in quo Custos & Viginti octo fratres & Sorores aluntur, cui adjunxit liberam Scholam pulchritudine præstantem, & ludimagistri domicilium ædificavit, & in perpetuum, illa loca satis liberali dotavit stipendio. Multi è Sacellanis ejus, quorum aliqui in hodiernum diem supersunt, eo vivente, ad Episcopalem amplitudinem pervenerunt.

Nullos libros, qui extant, conscripsit, sed tantummodo unum magnum volumen Anglicè edidit, in quo Ritus, Ceremonias & Ecclesiæ Anglicanæ politiam Ecclesiasticam defendit.

Siquis desiderat pleniorum Archiepiscopi & ejus vitæ expositionem, remitto eum ad luculentam illius descriptionem & enarrationem, a *Georgio Paulo* equite aurato præclarè contextam, & anno 1612. Anglicè excusam:

EXTAT AVTEM EIVS

Concio coram Regina Elizabetha
24°. Martij anno 1574 textus Io-
han. 6. vers. 25. 26. 27. Anglicè.

IOAN-

IOANNES RAINOLDVS
*Cum vibrat doctæ RAINOLDVS fulmina linguæ
Romanus trepidat Iupiter, et merito.*

Ⓐ

IOANNES RAINOLDVS.

IOANNES RAINOLDVS Patria Devo-
niensis, Musis innutritus est *Oxonæ* in Col-
legio *Corporis Christi* (in cuius ore veram
verè mortificati hominis idèam intuerè)
ubi in Sociorum numerum cooptatus &
Doctòratus gradu exornatus est: tamque
admirabiles in pietate & literis reconditioribus, im-
primis verò in Theologicorum mysteriorum scientia pro-
gressiones fecit, ut *Academiæ Lumen*, *Europæ decus*,
Divinæ gloriæ Buccinator; sanctitatis eximium exem-
plar, & diligentissimus in Pontificios Scriptor fuerit. Cu-
jus volumina quotquot in lucem prodierunt extant om-
ninò inconfutabilia: Sed in ipso cursu, proh dolor, mors
eū oppressit. Nam, ingratus mundus, tanta stella fuit pla-
ne indignus. Plures ei fuere fratres, omnes (quemadmo-
dum ex auditione accepi) Papismi fumosa caligine oc-
cæcati, & maximè *Guilielmus Rainoldus* seu *Reginaldus*
prout ipse scribit, qui seditiosos & pestilentes libros ad-
versus beatissimam *Reginam Elizabetham* ejusq; *Regnum*
florentissimū conscripsit. Vnde non modicus dolor huic
religiosissimo & summè erudito Theologo est inflictus.
Nullam eminentem in Ecclesia dignitatem unquam vo-
luit accipere præterquam *Lincolniæ Decanatum*, quem
citò transdidit alteri. & prædicto Collegio præfuit: ac
pro tempore Theolog^r. professor in Collegio Reginali
factus est, ubi illo munere ad extremum vitæ suæ diem
perfunctus est.

Operèq; pretium cognoscere quā imminente pericu-
lo fuit liberatus, anno, 1602. dum Londini diversaretur,
& quodam die animi causa deambulatum in *Agros-Fens-*
burianses, ubi complures Sagittarij sagittis jaculabantur,
prodiret: casu quodam sagitta ejus pectus perculit,
quæ (nisi Divina intervenisset) corpus ejus transverber-
rasset: Nam anterior facies, bipatentes sc. *Togæ* illius
partes, fuit holoserica: pannus etiam subditivus *Linceus*

ille quidem, sed indurus & inflexilis utpote pressurâ undulatum rigoratus Brandium quidam vocant, unde sine tantilla viri læsione, sagitta resiliit. Quod rarum divinæ providentiæ in famuli sui conservatione opus, cuius ipse sui *αυτοωτης* testis, ingrato silentio minimè suppressendum censui.

Illustris hic Doctor Oxoniæ expiravit & perhonorificè ibidè sepultus est, A°. 1607. jacetq; in sacello Corporis Christi cum Imagine ejus & hac Inscriptione;

VIRTUTI SACRVM.

Io: Rainoldo Theologiæ D. eruditione pietate incomparabili, hujus Collegij Præs: qui obiit Maij XXI°. Anno 1607 ætatis suæ 58°. Io: Spencer, Auditor, Successor, virtutum & sanctitatis admirator.

H. M. Amoris ergo posuit.

SCRIPSIT RAINOLDVS,
QUÆ EDITA SVNT,

DE Romana Ecclesia Idololatrica, adversus Bellarminum Greg. de Valentia & alios, Operis inchoati libri duo.

Sextheses de S. Scriptura & Ecclesia, contra Stapletonum, Martinum, Baronium, Bellarminum, & Iustum Calvinum Veteracastrensem, aucta anno 1602.

Summa Colloquij eius cum Ioanne Har- to Anglo-papista, de Capite & fide Ecclesiæ, anglicè ab eo conscripta, & ex anglico sermone in Latinum conversa, Henrico Parreo Gloucestr. Episc. juterprete.

Concio Eucharistica propter Proditorum apprehensionē in Psalm. 18. vers. 47 usque 51.

Concio de destructione Idola- maorum in Obediam vers. 5 & 6.

Censura Librorum Apocryphorum veteris Testamenti, adversus Pontificios, imprimis Bellarminum, prælectionibus ducentis & quinquaginta posthumis in Academia Oxoniensē tractata. Opera posthuma.

Orationes duæ, habite quum linguam græcam profiteretur an°. 1576. Oxoniæ. Opera posthuma.

Orationes & Epistola cum alijs quibusdam opusculis posthumis:

anglicè

RICHARD

RICARDVS VAUGHANVS.

*Londini Praesul Christi cum Praeco triumphos
Intonat. Ut Vixit, sic Pius. Hinc moritur B*

RICHARDVS VAV- GHANVS,

RICHARDVS VAUGHANVS, oriundus fuit à Wallia, & Cantabrigiæ in Divi Iohannis Evangelistæ collegio, operam literis navavit, ibiq; Doctoratus in Theologia gradum & insignia accepit: cumque esset Regine Elizabethæ à sacris, primùm promotus est ad Episcopatum Bangorensem, anno 1596. & sequente anno ad Episcopatum Cestrensem translatus: postremò verò ad Episcopatum Londinensem elatus, anno 1604. Cui noster ingeniosissimus Epigrammatesta, hæc scripsit subsequenti Epigrammata.

Pæsul es (ô Britonum decus immortale tuorum)
 Tu Londinensi primus in Urbe Brito.
 Hi mihi Doctores semper placuere, docenda
 Qui faciunt, plus quam qui facienda docent.
 Pastor es Anglorum doctissimus-optimus ergo.
 Nam facienda docens ipse, docenda facis.

De hoc autem præstanti viro nihil amplius dicam, quam quod doctus vir ejusdem *Gymnasij* jam de ipsius merita laude & encomio in hæc verba scripserit: Dum fuit in collegio, propter studiorum intentionem, illud co-honestavit: propter concionandi labores toti fuit ornameto Academiae, & ad Episcopalem dignitatem vocatus, non solum mansit vigilans, prudens & moderatus Ecclesiæ Rector, sed etiã efficax & scientissimus concionator: nam, sive loqueretur, sermo ejus fuit sententiosus: sive consilium daret, consilium ejus fuit religiosum, sive admoneret quempiam, ejus commonefactiones erant gratiã plenæ; sive censuram adhiberet, censura ejus erat recta & cum judicio: homines adhortatus est ad omnem pietatẽ & religionis veritatem: & sese summo cum animi, zeliq; ardore (prout ex ejus doctrina & vitâ apparet) omni

omni superstitioni opposuit. Vtq; comprehendã brevi, valdè quidem doctus fuit; vitę verò sanctimoniã melior, Quod (si ipsius mox subsecuturam fœlicitatem spectemus) mors ejus censi debet optima. Vita jam functus (prout in votis suis habuit) absq; ulla exequiarum honorificentia & solemnibus ceremonijs, in Divi Pauli ecclesia Cathedrali humatus & situs est anno 1607.

EIVSDEM EPIGRAMMATA
in ejus obitum.

Qui te viventum laudavi nuper abundè,
Te, ratus eximijs laudibus esse parem:
Heu cur defunctum te prædico parciùs? auxit
Letitia ingenium diminuitq; Dolor
Dum plures pro te Lacrymas quàm carmina fundo,
Confundunt lacrymis se mea verba: Vale.

De Vita & Morte.

*Una via est vitæ, moriendi mille figuræ.
Est bene: nam Mors est res bona, vita mala.*

V 3

GER

Virtus Dei in infirmitate

GERVASIVS BABINGTON EPIS. WIGORN.
*Nobis ingenio, virtute et clarus ab omni
BABINGTON superat generosa stirpis honores*

135

GERVASIVS BABINGTON,

ERVASIVS BABINGTON, natus in Comitatu Nottinghamensi, oriundus ex antiqua et generosa Babingtonorum familia (illius Comitatus) ibidem prima eruditionis imbibit rudimenta: inde verò a pijs suis Parentibus Cantabrigiam missus, in SS^r. Trinitatis Collegio (celeberrimorum virorum seminario) insignem in studijs fecit progressum, sub tutela et disciplina Reverendissimi Beateq; memoriae viri Ioannis VWhitgifti eiusdem tunc Collegij Magistri, et postea Cantuariensis Archiepiscopi longè dignissimi.

Ita autem in literis profecit hic noster Gervasius, ut magna cum laude gradibus insignitus, eiusdem factus sit Collegij socius, et quum animum suum studio Theologico imprimis applicaret, excellens et insignis Verbi divini factus est Præco in Academia; inde vero, S^r. Theologiae designatus Doctor, vocatus est ab Henrico Nobilissimo Pembrochiæ Comite ut ipsi esset a sacris, cuius favore primum Thesaurarius Ecclesiae *Landavensis* in *VVallia* fuit ordinatus, postea autem eiusdem Diocesis electus Episcopus, anno Dⁿⁱ. 1591. Postquam annos circiter quatuor in hoc Episcopatu sedisset, ob singularem eius pietatem & eruditionem, ab *Elizabetha Regina* B. M. translatus fuit ad Episcopatum *Exoniensem*; Vnde triennio vix expleto, ad sedem *Wigornensem* fuit promotus. Notandum autem est quod magnis hisce dignitatibus non sit factus segnior (ut plerisq; accidit) cum in Euangelij prædicatione ad animarum conversionem & nutritionem; tum in Librorum scriptione ad Scripturarum elucidationē, adeò ut aliorum exemplo fuerit vigilans Pastor, insignis Scriptor, & prudens Gubernator: qua de re factus est autem Vice-præses Regij Concilij in Marchijs *VValliæ*: & de quo, vir quidem non indoc- tus sic scribit;

TU *Præsul clero, laicis Vice præses: utrosque
Præceptis formas, judicioque regis,
Merces dupla tibi est, & laus tibi debita duplex:
Nanque duplex labor est, & tibi cura duplex.*

In Episcopatu **V**Vigornienſi vixit annos circiter xiiij.
Ieterico morbo correptus placidè in Domino obdormi-
vit, & terrenam hanc vitam cum cæleſti commutavit,
anno partæ ſalutis 1610. ætatis autem ſuæ ſexageſimo.
Sepultus fuit non ſine gravi luctu conſuetis ſolemnitati-
bus in Eccleſia Cathedrali **V**Vigornia, mense Maij.

EXTANT ANGLICE
EIVS.

A Nnotationes Conſolatorie in
Genefin, Exodum, Leviti-
cum, Numeros & Deutero-
nomium.

Item, in x. Præcepta fidei Articulos, &
Orationem Dominicam.
Collatio inter humanam fragilitatem
& fidem.
Conciones tres.

THO.

THOMAS HOLLANDVS

HOLLANDVS docuit diuini dogmata Verbi
Et pugil aduersos. Stravit feliciter hostes

JB

THOMAS HOLLANDVS,

THOMAS HOLLANDVS, patria Salopiensis in finibus & limitibus *Cambriae*, litterarum studia secutus est *Oxoniae* in Collegio *Excestrensi seu Exoniensi* (hunc cum propter Nominis cognationem tum etiam eruditionē & alias animi dotes supradictis viris illustribus annuero) ubi subordinatis gradibus susceptis culmen ipsum Doctoratus attigit, & multos annos Theologiam in praedicto Gymnasio professus, Rector factus est, tandem ob singularem doctrinam, cognitionem & pietatem, communibus suffragiis electus est Theologiae Professor Regius sive Doctor Cathedrae; successitq; Laurentio Humfredo. Quem locum multorum annorum decursu (omnibus tam exteris quā Academicis acclamantibus & approbantibus) tenuit.

Quam eximiè eruditus quamq; vere religiosus fuerit ex ejus varijs et doctis disputationibus elucet, quæ etiamnum in quorundam manibus teruntur, eas autem nondum imprimi, *indignum est*.

Et (ut de ipso testatur vir quidam doctus in concione quadam funebri typis edita) erat alter *Apollo*, potens in Scripturis, adeoq; cum Patribus familiaris ac si ipse Pater, & cum Scolasticis ac si Seraphicus Doctor, ab ejus ore tamquam ab Oraculo, quævis dubia solvebantur, dignissimus itaq; erat qui Cathedrae Doctor designaretur, quam possedit annos circiter xx., magno cum applausu & approbatione, dixeram ferè, admiratione.

Ex ejus Scola quot rutilantes Ecclesiae nostrae prodierunt stellae? erat verè, (quod Greg: Nazianzenus de Patre suo comparatè dicit) Abrahamus, Pater multorum filiorum, creatione videlicet scolastica, ad summum eruditionis gradum: & quamvis praeteream multorum Reverendorum Episcoporum nomina qui hoc jure ejus erant filij, non possum tamen silentio negligere, binas Ecclesiae nostrae Columnas, Reverendissimos & Spectatissimos

tatissimos Patres Georgium Abbatum Archiepiscopum Cantuariensem, & Iohannē Kingum Episcopū Londinensem. Et ut multa paucis comprehendā, non tantū erat Præco veritatis, sed factor veritatis, sedulus orthodoxæ Professor, Zelosus veræ Religionis propugnator, Magnus idololatriæ Superstitionis & Religionis depravatæ osor, quod manifestavit plenius Collegij sui socijs si quando iter aliquod susciperet, eis valedicēdo, his verbis, *Commendo vos dilectioni Dei & odio Papatus & Superstitionis.* Quemadmodum autē strenuus erat veræ Religionis Athleta, ita in conversatione erat pietatis & probitatis Exemplar, quod imprimis apparuit sub vitæ ipsius finē, toto enim tempore quo eger decumbebat, totus erat in Sanctis Orationibus & meditationibus devotis, imò animam suam Deo visus est effundere, anhelando (bre- vior cum jam ipsi esset anhelitus) ista et similia verba, *Veni, O Veni Domine Iesu, Stella matutina, Veni Domine Iesu, cupio dissolvi & tecum esse,* hæc cum dixisset, animam placide Deo reddidit, hanc vitam pro meliori relinquens: Obijt et sepultus est *Oxonix*, honorificè quidem pro more Scholarum, mense Martij, Anno 1612. quum esset plus minus septuaginta tres annos natus.

VERA EFFIGIES PONTIFICIS

Romani in gratiam et honorem PAVLI

Papæ Quinti consecratum.

Monstrum immane, Ingens, tenebroso emerfit ab Orco,
Venturum vates quod cecinere prius:
Hoc pecus Horrifonum, fastu se jactat inani,
Semi. deumq; virum, semi-virumq; Deum
Seque Dei in terris vice fūngi; Regnaq; Mundi
Arbitrio fingit, se dare posse suo.
Regibus; ipsius pedibus qui basia figunt;
Promittit Regnis addere Regna nova:
Regibus at; verè qui verum numen adorant;

Affolet

Assolet infandis demere regna dolis.
Sic Satanas quondam, se maxima regnaturaum
Christo est mentitus; diuitiasq; soli;
Fraudibus his Christum tentans, ut pronus adoret
Numinis ipsum instar; vota precesq; ferens.
Fure Deus solus Regnum cui vult dat, & aufert:
Priscorum ut vatum pagina sacra docet.
Ut Satanas mendax, sic mendax Bellua Romæ;
Non Christi, at Satanæ fungitur ergo vice.

N O M I N A
E O R V M Q V Æ
in primo tomo con-
tinentur.

ENRICVS Octavus Rex	pag. 1.
Thomas Cromwellus, Effexiæ Comes	pag. 6.
Thomas Morus, Angliæ Can- cellarius	pag. 9.
Thomas Wolseius, Cardinalis	pag. 12.
Reginaldus Polus, Cardinalis	pag. 19.
EDOVARDVS Sextus Rex	pag. 22.
Edovardus Seimor Dux Somersctensis	pag. 29.
Domina Iana Graya	pag. 33.
ELIZABETHA Regina	pag. 34.
HENRICVS Walliæ Princeps	pag. 44.
Ioannes Checus Eques auratus	pag. 53.
Gulielmus Herbertus, Pembrochia Comes	pag. 57.
Gualtherus Devereux, Effexiæ Comes	pag. 59.
Nicolaus Baconis M. S. Custos	pag. 61.
Humfridus Gilbertus Miles auratus	pag. 65.
Henricus Sydney periscellidis Eques	pag. 69.
Philippus Sydney Miles auratus	pag. 70.
Robertus Dudley, Comes Leicestriæ	pag. 74.
Ambrosius Dudley, Comes Warwici	pag. 78.
Franciscus Walsinghamus, Eques auratus	pag. 83.
Ricardus Grenvil, Miles auratus	pag. 85.
Thomas Candish, Armiger	pag. 88.
Christopherus Carleil, Armiger	pag. 92.
Martinus Frobisher, Eques auratus	pag. 100.
Ioannes Hawkins, Miles auratus	pag. 105.
Franciscus Drake Miles auratus	pag. 110.
Gulielmus Cecilius Baro Burghley	pag. 114.
Henricus Herbertus, Pembrochia Comes	pag. 116.
Robertus Devereux, Effexiæ Comes	pag. 120.
Georgius Clifford, Cumbriæ Comes	pag. 120.
Robertus Cecilius, Comes Sarisburia	pag. 124.
Thomas Sutton, Armiger	pag. 128.
Ioannes Harington, Baro de Exton	pag. 133.
Ioannes Harington, Baro Iunior	pag. 135.

N O M I N A
E O R V M Q V Æ
in secundo tomo con-
tinentur.

Ioannes Coletus, S. Pauli Decanus	pag. 145.
Gulielmus Tindallus, Martyr	pag. 146.
Ioannes Bradfordus, Martyr	pag. 151.
Hugo Latimerus, Martyr	pag. 154.
Nicolaus Ridleius, Martyr	pag. 156.
Ioannes Rogerius, Martyr	pag. 154.
Laurentius Sanderus, Martyr	pag. 159.
Thomas Craimerus, Archiep. Cant. & Martyr	pag. 161.
Ioannes Baleus Episcopus Ossorienfis	pag. 165.
Ioannes Iuellus Episc. Sarum	pag. 169.
Dauid Whitehead	pag. 173.
Matthæus Parkerus Archiep. Cant.	pag. 175.
Thomas Beonus	pag. 179.
Ioannes Cayus Medicus	pag. 180.
Edovardus Deringus	pag. 195.
Edmundus Grindallus Archiep. Cant.	pag. 199.
Ioannes Foxus	pag. 220.
Edwinus Sandys Archiep. Eboracensis	p. 204.
Laurentius Humfridus	pag. 206.
Ioannes Morus	pag. 208.
Gulielmus Whitakerus	pag. 213.
Alexander Nowellus, S. Pauli Decanus	p. 217.
Gulielmus Perkinsus	pag. 218.
Ioannes Whitgiftus Archiep. Cant.	p. 222.
Ioannes Rainoldus D.	pag. 229.
Ricardus Vaughanus Episcopus London	pag. 230.
Geruasius Babington Episc. Wigornia	pag. 235.
Thomas Hollandus D.	pag. 236.
Robertus Abbatas Episc. Sarum	pag. 184.
Iacobus Mountagu Episc. Winton	pag. 191.
Episc. Abbatas, & Episc. Montagu, in hoc loco continent sed errore in aliam Paginam inueniuntur.	

A. M. I. M. T. 253104

Office of the Secretary
Washington, D. C.

The following is a list of the names of the persons who have been appointed to the positions of Secretaries of the various departments of the Government during the year 1904. The names are listed in alphabetical order of the last name of each person. The names of the persons who have been appointed to the positions of Secretaries of the various departments of the Government during the year 1904 are listed in alphabetical order of the last name of each person.

1. Secretary of the Interior - [Name]

2. Secretary of the Navy - [Name]

3. Secretary of the War - [Name]

4. Secretary of the State - [Name]

5. Secretary of the Treasury - [Name]

6. Secretary of the Agriculture - [Name]

7. Secretary of the Education - [Name]

8. Secretary of the Commerce - [Name]

9. Secretary of the Labor - [Name]

10. Secretary of the Public Health - [Name]

11. Secretary of the Pension - [Name]

12. Secretary of the Customs - [Name]

13. Secretary of the Excise - [Name]

14. Secretary of the Post Office - [Name]

15. Secretary of the Marine - [Name]

16. Secretary of the Lighthouse - [Name]

17. Secretary of the Coast and Geodetic Survey - [Name]

18. Secretary of the Geological Survey - [Name]

19. Secretary of the United States Geological Survey - [Name]

20. Secretary of the United States Fish and Game Commission - [Name]

21. Secretary of the United States Forest Service - [Name]

22. Secretary of the United States Bureau of Land Management - [Name]

23. Secretary of the United States Bureau of Reclamation - [Name]

24. Secretary of the United States Bureau of Indian Affairs - [Name]

25. Secretary of the United States Bureau of Prisons - [Name]

26. Secretary of the United States Bureau of Census - [Name]

27. Secretary of the United States Bureau of Economic Warfare - [Name]

28. Secretary of the United States Bureau of Finance - [Name]

29. Secretary of the United States Bureau of Information - [Name]

30. Secretary of the United States Bureau of Investigation - [Name]

31. Secretary of the United States Bureau of Mines - [Name]

32. Secretary of the United States Bureau of Plant Industry - [Name]

33. Secretary of the United States Bureau of Soils - [Name]

34. Secretary of the United States Bureau of Entomology and Plant Quarantine - [Name]

35. Secretary of the United States Bureau of Animal Industry - [Name]

36. Secretary of the United States Bureau of Plant Quarantine - [Name]

37. Secretary of the United States Bureau of Plant Industry - [Name]

38. Secretary of the United States Bureau of Plant Industry - [Name]

39. Secretary of the United States Bureau of Plant Industry - [Name]

40. Secretary of the United States Bureau of Plant Industry - [Name]

Table II. de ant. Belgicis 12° book

AD BENEVOLVM LECTOREM.

EN benigne Lector, elegans & doctum viri clariss^{mi} Hugojani Grotij Syndici nunc Roterodamensis, carmen, olim ab ipso adhuc adolescente lusum; quod animam atque spiritum addet, atque adeo inspirabit mutis hisce imaginibus: tam n. eleganter exprimit Heroum Nassoviorum gestas res, & laudat verissimis elogijs Authores tam celebratae & nobis merito adamae gentis, vt nihil a quoquam vel dici verius, vel exprimi elegantius possit. Tu oculos animumque simul pascendo, frueri, & vale.

CARMEN PANEGYRICVM,
Illustris. NASSOVIORVM familiae dict:
AB H. GR. V. CL.

Hugo Grotius

S*Eptemplex genus, ex uno, stirpemque renata
Fecundam virtute cano, cui fata tuendi
Iustitiam partes tribuunt, ut semper iniquos
Fortuna famulante premat: quam saepe rebelles
Horribilem placidamque hostes sensere subacti.
Non illa exiqua paulatim ab origine crescens
Temporis auxilio, magis ut procederet, usa est;
Non cui lassata moris post tanta senescit
Secula, defectaque a nobilitate remittit
Degener: ex superans alias se semper adaequat.
Hac cepit qua finis erit: iam tempore magnis
Elapso spatijs tanquam modo nata virescit.*

*Romulei vectum dedit hac ad culmen ADOLPHVM
Imperij; felix felix foret ille, negatum
Iure nisi Austriades bello quasisset honorem,
Et conitratibus ambisset sceptrum Bohemis.*

*Quinque hac ipsa duces gaudenti protulit orbi,
Quos penes optandi ius est ex more vetusto*

*

Cui

Cui domino parere velint, & vivere cuius
 Casareis totum cupiant sub legibus orbem.
 Nam tu DIEDERICVM Germano casare clarum
 Treuir habes: IANVM populosa Moguntia adorat,
 GERLACVM simul & distinctos tempore ADOLPHOS.
 Quis genus egregium formidat amq; tyrannis
 Progeniem, & belli tot fulmina, totq; canenti
 Semideos, quorum pietas victricibus armis
 Æmula testatur non solo robore vinci,
 Hippocrenæo labijs arenibus haustus
 Sufficiat de fonte liquor? maiora pœtæ
 Omnia cum referant, sunt hæc maiora pœtis;
 Cum nihil haud fingant, si gens spectabitur ista
 Nil veris æquale dabunt: non castalis istis
 Vnda sat est. Dic Serra mihi, cur sanguine mistus,
 Quosq; suas authore tuas quis pinxerit undas:
 Vosq; Lycæonij populis narrate coloni
 Vicina Iconij qui mœnibus arua iuuentis
 Finditis, offenso quoties sub vomere teli
 Dissiliant fragmenta solo, vel qualia passim
 Ossa crepent, tractisq; impulsa cadavera castris
 Raptæ quod integrior Sultani e faucibus esset
 Pars Asia, nec victa foret pars tertia mundi
 Vnius predonis ager, si vera fatemur,
 NASSOVIÆ est virtutis opus; namq; agmine primo
 Millia ductabat decies ibi sena ROBERTVS.
 Arbitrio felix hoc Barbarossa fuisti,
 Qui primus, quod nos quoque tot post secula videmus,
 Vidisti, & toti sensisti congrua mundo,
 Huic generi seruire Deos: quis vincere cordi est,
 NASSOVIOS optate Duces: spes certa triumphæ est.
 Hoc quingentorum decies cum strage virorum
 Ad huinegata docet cæsis victoria Gallis
 Ex ipsâ reuocata fugâ, cum vincere iussit
 ENGELBERTVS eos, qui iam cessere pavori.
 Idem etiam missus ferendi fœderis author
 Exemplo docuit non solo Marte potentes
 NASSOVIOS: Idem Flandras moderatus habenas

*Brugarum indomitas toties compescuit iras ,
Dum verbis animos regit , & fera pectora mulcet .
Sic nullis ingratus erat , populiq; ferocis
Rectorem metuebat amor . Saguliq; togaq;
HENRICVS geminis patrum virtutibus equans
Legatus cum laude fuit : pacemque negandam
Poscere te , quam Galle , datam temerasse solebas
Compulit , & frustra quondam contempta pacisci
Fœdera fulmineo perumpens Marte coëgit .*

*Quo fessum RENNATE vocas ? tua maxima virtus
Angusto spectata diu mea carmina terret ,
Infirmasq; oneri tanto succedere Musas .
Nec tamen ignota rapiet sub nube vetustas
Facta tua , aut sæclis obliuescentibus atas
Tanta Trophæa teget : namque hac ne corda laterent
Postera prouidit charo tibi numine fatum ,
Felici cupiens vicino viuere sæclo .*

*Nos priscos potius Comites , stirpemq; canamus
Quam stantes aptat sustentans linea ductus
MAVRITIO , nostroq; duci procul arduus ordo ,
Precipitiq; viâ decurrens regula iungit ,
Declinesq; gradus ; cuius protendere nomen ,
Si nihil egisset tanto iam tempore dignum
Gloria præsentis cuius pertingeret annos ,
Vnica sufficeret tam magni fama nepotis .*

*Pannonius patrij numen iurauerat istri
Deuictæ galeas demum deponere Rheno :
Non illud tolerauit OTHO , vindexq; pudoris
Teutonici , & toties iam rupti fœderis ultor ,
Intrepidam domuit gentem : nam casa cruentis
Mille quater decies iacière cadauera ripis :
Hoc Rhenum tenuère modo , frontesq; reliquit
Cassida : non ante in iugulum Germanicus ensis
Altius Hungaricum descenderat : hoc duce primum ,
Imperij reparatus honos : Alamannia tantum
Huic debet quantum tot dudum a miserat annis .
Sed præter domitos celebrandis cladibus Hunnos
Qui Colopinq; Sarumq; bibunt amnemq; Bagunti ,*

NASSOVIIS semper Mars quantum indulserit armis
Damiata testis erit, meritisq; vocabula Sclauus,
Illiricusq;, & qui Naronis flumina potat.
Felicem nimium gentem cui militat ipse
Militia Deus, & iurant in classica Diui?

Quos successoris VVALRAVVM iure secutos
Est toties miratus OTHO, Magnique probauit
NASSOVIO sudore notam nil fortius illo:
Ne causam mirere tamen, nil iustius illo.
Cum tibi vicino peteretur culta Triboccho
Alsatia, & multis felix Lotaringia castris
Gallorum, Lodoice, manu, VVALRAVIA virtus
Emicuit, causaq; nihil confidere iniqua
Admonuit: iussis rursus tibi missus in armis
Suppetias tulit, & duros vltura rebelles
Patria Parrhisiam tentoria fixit ad urbem,
Et prescribenda multauit pace Capetum,
Pallida translatum cum vidit Gallia Rhenum
Despectas ausum per tot iuga ducere leges.
Tanta fides, iurisq; metus seruatur honesti
Huic fuit, & quotquot tanto sunt semine creti.
Hic VVenecslai fraternâ cade madentem
Esse Deum docuit, regeret qui bella, Bohemum:
Cum fatum secum traheret, nil profuit illi
Lustrorum mora longa trium: non degener idem
Nunquam maiores infami cade fugauit
Pannonios, galeisq; Lycum victricibus hausit.

Hunc sequitur patrij VVALRAVVS nominis haeres.
Ille ROBERTE tibi pater est: te praelia bina,
Et decies senas Henrico Casare pugnâs
Intrepidâ gessisse manu (quis credere posset?)
Non dubitant nunquam dubitandi tradere Fasti.
Restituens puero rectori totius Orbis
Depositum ad iustos fouisti principis annos.
Vincenti toties non unquam defuit hostis
Semper erat tibi Saxo ferax: tua dextera & ipsam
Sub iuga vi captam Romam Romana rededit,
Pannonicisq; eadem multum est ditata Trophæis.

O semper te digna gerens, semperque renat à
Nobilitate virens, nunquam tibi degener ipsi
Et cuius sobolem genitorum Fata sequuntur
Vna domus toties vnà de gente triumphans.

Hinc alius VVALRAVVS adest : gratissimus ille
Cæsar erat Conrade tibi : qui fidus ubique
Cæsareas Aquilas Romanaque pila secutus
Saxonas & Bavaros domuit, fratremq; superbi
Hungaricis fretum auxilijs, siculoq; minantem.
Illius & Phrygia valles, quas clade cruenta
Montibus equavit, virtutem dicere possent,
Meandrique vagos toties mutantia cursus
Flumina, quæ largos mutarunt sanguine fluctus.
Quàm propè tunc fuerat Solyme ut deincta fuisset?
Hoc quoque debuerat titulis accedere tantis.
Perfide cur Manuel sociorum laudibus obstas?

Natus eo HENRICVS studiosum pacis OTHONEM
Progenuit, natusq; iterum est HENRICVS ab illo
Nomine anum referens, pacat à mente parentem.
Hoc post tot magno genitos Mauorte Quirinos
Profuit esse Numas. Hinc nomen Diuitis illis.
Optimus HENRICVS latè ditionibus equis
Rauracios saltus, & Norica rura tenebat.
Testis opum solus nascentis conscius Istri
Abnoba, quem citrà locuples regnabat, & ultrà.

HENRICO generatus OTHO, cui Loina ritè.
Fraternas distinxit opes, atque arbiter annis
Fines rexit, aquisq; interluit arua sequestris.

Tertius HENRICVS genitorem iactat OTHONEM,
Qui Dillenbergas equavit nubibus arces.

Postquam HENRICVS erat cupidus præreptus ab astris,
Huic succedis OTHO viti cognomine Burgo
Parte q; Grimberga, dotalique aucte Viandà.

Sic etiam magni Princeps successor OTHONIS
Clivia IANE, tua & regio Marcana fuisset
Iure tua dotis, strictus nisi nodus iniquæ
Litis ab iniusta consanguinitate moratus

Iustitiam, legesq; foret: nec tada iugalis

*ENGELBERTE tibi nil profuit: addita Breda
Lecca tibi est, & iure tua est Polana mariti.*

*Et tibi Burgundo iunctissime IANE Philippo
Maxime gentis honos, expugnatorq; Dynanti
Auspicijs Caroli, non parvam fœmina dotem
Attulit, & patribus duro mauorte paratas
Fert Hymeneus opes: sic vobis maximus ather
Seruit, & effundit pleno se copia cornu.*

*Quid succedentem IANI hunc quoque nomine natum
Moribus extollam, aut nulli cedentibus armis?
Exsuperat laudes, quicquid laudabile gessit.
O pietas, o rara fides! non desijt eius
Ceu vitæ connexus amor meminisse sepulti
Regis, at in sobolem transcurrit gratia patris.
Nam comes Austriaci Castellæ in regna Philippi
Vt quondam coluit cum sceptrâ teneret, & auras,
Sic coluit post fata virum: nec pignora (mirum)
Plus unquam sua quàm natum curauit Herilem:
Cumq; solo erepti regis raperentur iniquis
Bœticolæ insidijs, nunquamq; fidelis Iberi,
Diuitia, & virtute diu quasita supellex
Obstitit, & gemmas, & magni ponderis aurum,
Detulit heredi: cœlesti ex arce Philippus
Vidit, & (heu frustra) cœlo clamauit ab alto:
Quotquot ab Austriacâ surgetis gente nepotes
Discite ab euentu: tutò qui credere vultis,
Credite NASSOVIIS: Hispano fidete nulli.
Illum Bolsuanti obsidio flauente Sicamber
Cæsarie stupuit: Frisus miratus eundem est:
Quisq; foret sensère hic hostis, & alter amicus.
Illum bis septem celebrat Neoporta diebus
Geldrorum subrepta iugo, & donata Batavis
Aspera, cum Geldros seuâ modo cæde tumentes
Iam profugos unâ docuit dare terga ruinâ.*

*Hoc natus GVILIELMVS, opes cui præter auitas
Caththorum accessit ditio te iudice Cæsar.*

Hic

Hic ditis quoque nomen habet, sed ditior idem,
Si Romana foret veneratus sacra, fuisset.

Sic sincera nocet pietas, odiumq; meretur
Relligio: semperq; bonis mala saevius instant.

AVRIACVS sequitur Princeps, par nomine patri,
Par pietate patri, sed cui par nullus in armis,
MAVRITIO excepto genitorem imitante, sed ipso
Maiore hoc, sese quod non negat esse minorem,
Praeferriq; patri meritorum laude recusat.

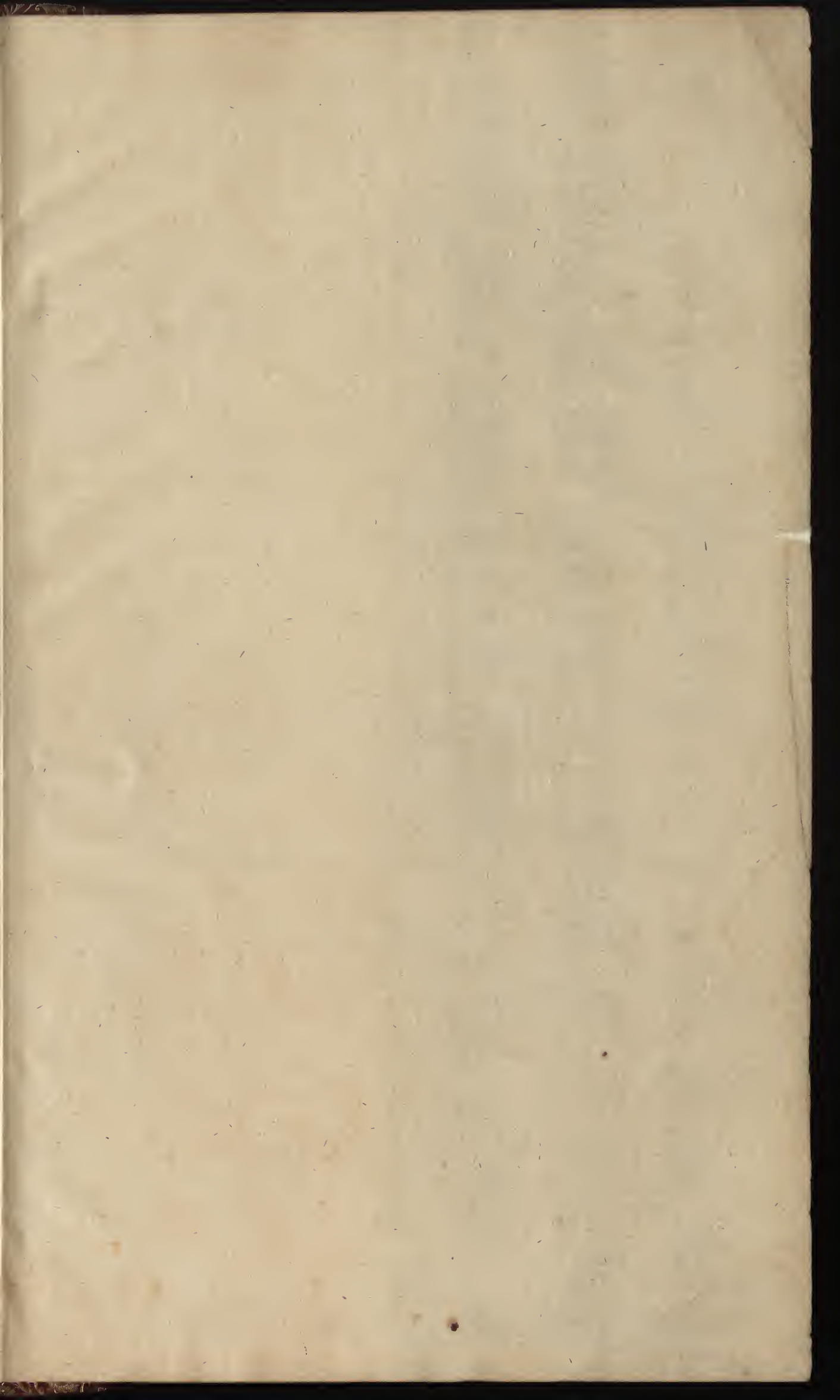
Herculeos angues praeludia magna laborum,
Hectoraq; Atridenq; & seuum ambobus Achillem,
Heroasq; alias fas sit celebrare Camæne:
Parcite MAVRITIO tantum: mens amula cælo
Dexteraq; Hispani domitrix, si vera fatemur,
Quas superat factis didicit non querere Musas.

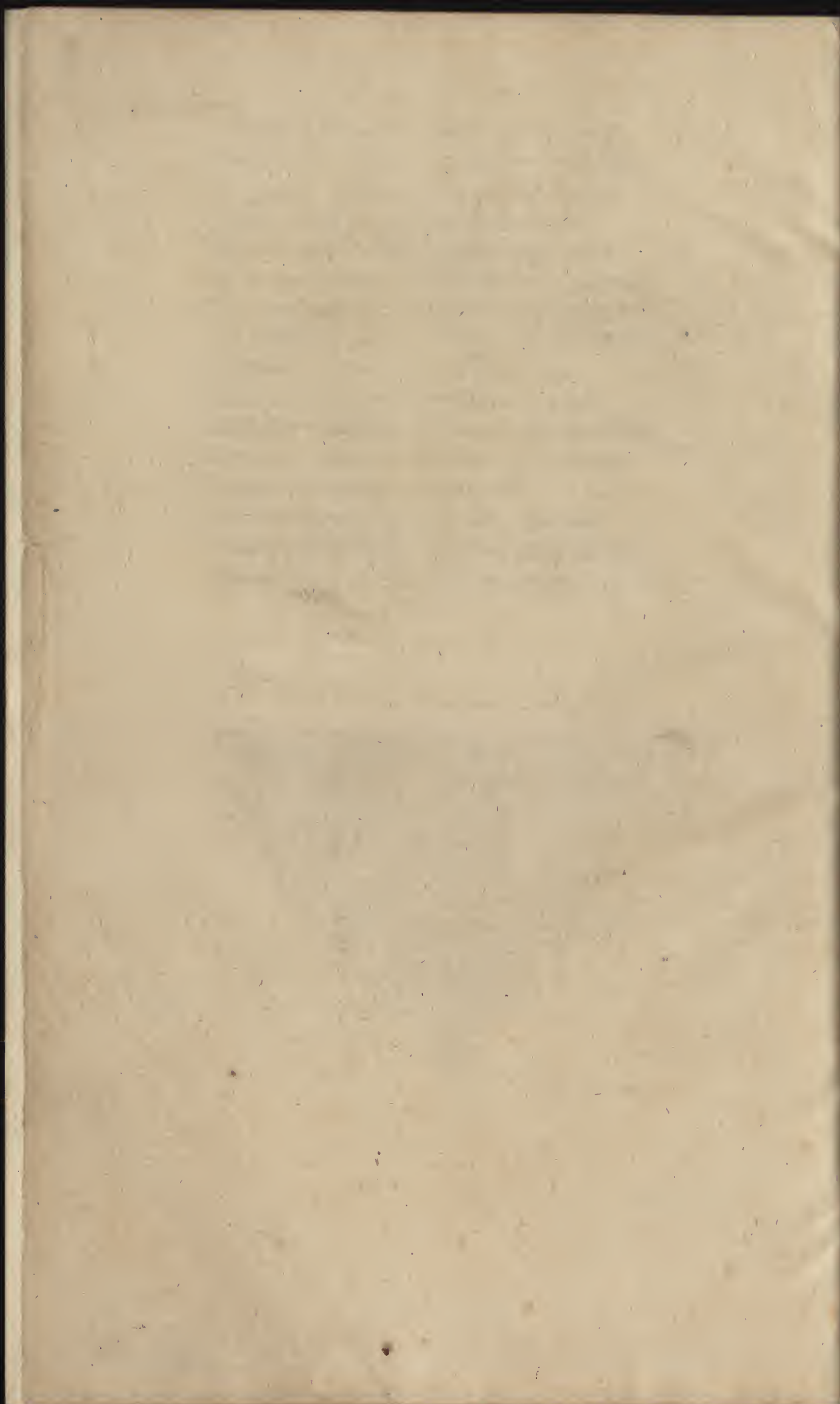
Non capit illius, ne te sententia fallat
Virtutes tabula hæc cæli, vel carminis arte
Vna quibus totus tabula est, neq; sufficit, orbis.

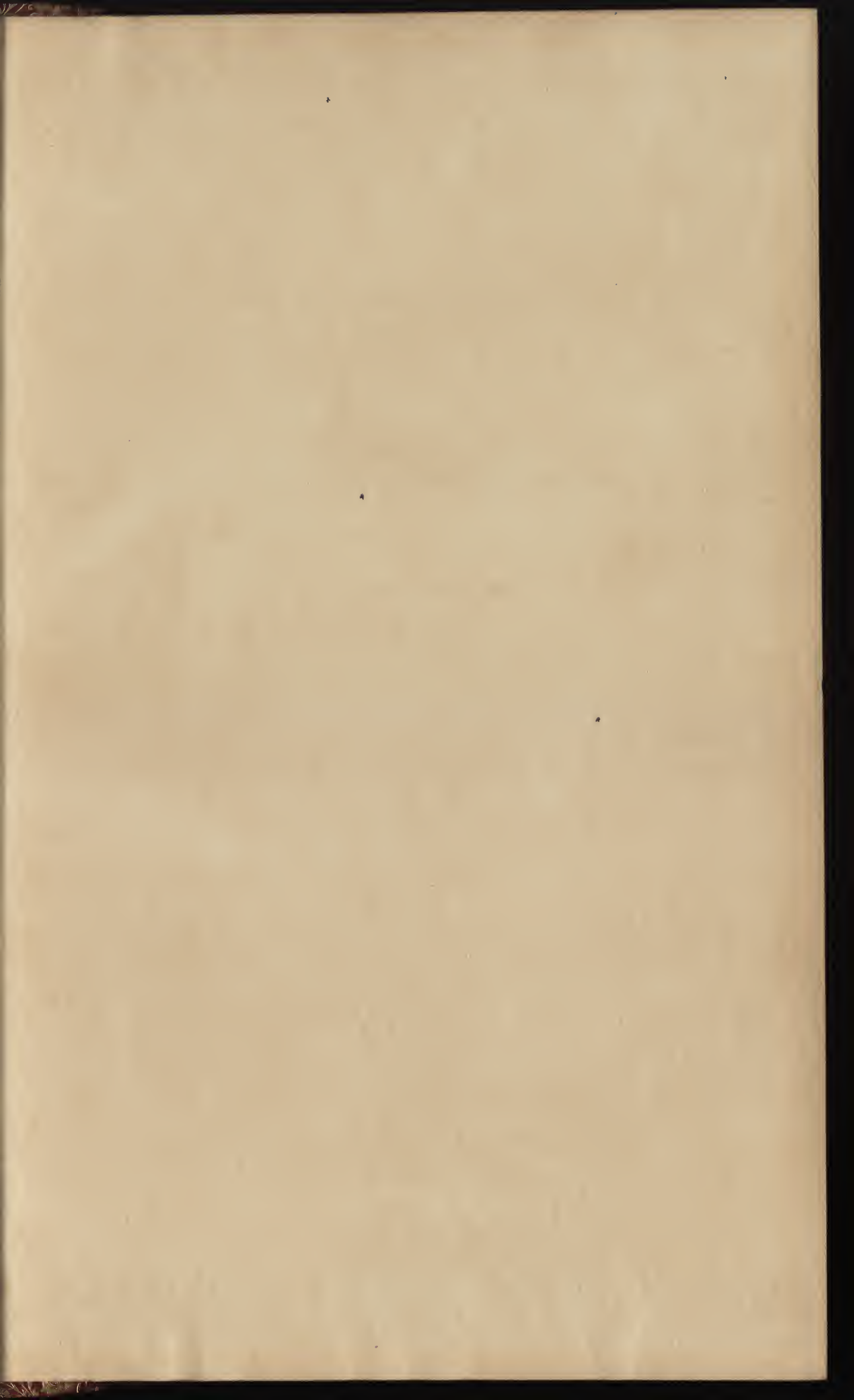
Aspice nos, si forsan adhuc mortalia curas,
Nec pietas Batavos erga, GVILIELME, recessit,
Quos tua felices fecit manus, aspice natum,
Qui nos non patitur, licet haud patiamur & ipsi,
Non meminisse tui. Quis Relligionis amorem,
Prudentemq; animum natum istis rebus agendis,
Virtutemq; canat? Mansueta modestia pura
Mentis erat custos, exulque superbia cessit
Corde tuo, nunquamq; nimis tua canduit ira.
Pessima cum paterere diu meliora putasti
Sperastiq; tamen: nec si quid forsan Iberus
Præterdens nomen proprio Regale furori
Ausus erat, poterat metuendo ascribere Regi,
Euentus donec docuit non esse Philippo
Peiores alios: sed cum tamen hoc quoque nosses,
Quicquid id est, animamq; tuam venire sub hastâ
Nil metuis, lethumq; iuuat præferre timori:
Cumq; tibi placeat quam nobis, Sancte dedisti
Libertas, quam iura tui te perdere manis.

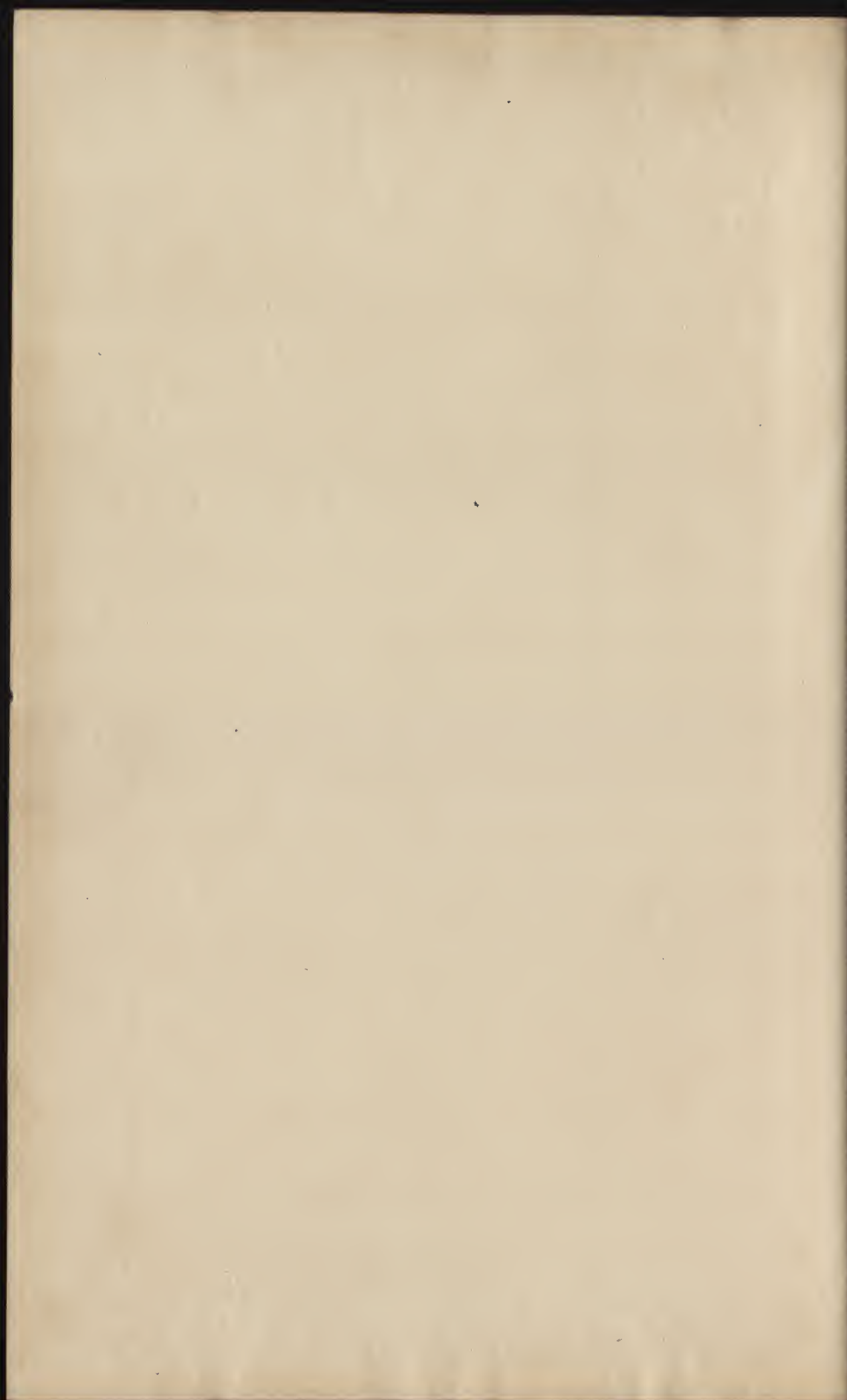
Evenère Deum nunquam caritura pudore
Crimina, quæis nondum reperere vocabula lingua,
Nec titulum Natura dedit : quo nomine dicas
Prodere, cumq̃ suis alienas vendere vitas ?
Dilatis manibus tantum semel impulit illum,
Inq̃ unum Fortuna diem cladem intulit omnem,
Quà prius immunes tam multos prestitit annos :
Si tamen est clades terrarum e carcere vectum
In geminos penetrare polos. Felicior ætas,
Et iudex rerum veniet non invida, quâ sit
Nulla fides tumulum monstranti Principis illum,
Narrantiq̃ immane nefas, tantasq̃ timendum
Virtutes uno nolit ne credere busto
Posteritas potuisse tegi, sed inane sepulcrum
Prædicet, & sitis tam vos, mea patria, Delphi
Mendaces saxo AVRIACI, quàm creta tonantis.

EN875

CTELF

